The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

SATURDAY, DECEMBER 17,

LATVIJA
AMERIKĀ

101./1030. n-rs. SESTDIEN, 1960. GADA 17. DECEMBRĪ 10. gads.

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi". Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N. Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, tekstā $3.20-$-6.40 par vienu collas slejas telpu.

SMAGAS CĪŅAS LAOSĀ

RIETUMIEM DRAUDZĪGI SPĒKI IEBRŪK LAOSAS GALVASPILSĒTĀ VIENTIANĒ.

Laosas galvaspilsētā pašreiz notiek līdz šim smagākās kaujas minētās Indoķīnas valstiņas gadiem ilgstošā pilsoņu kaŗa vēsturē. Agrākā aizsardzības ministra ģen. Nosavana spēki iebrukuši komūnistu aizstāvētā Vientianē, un kā Rietumi, tā Austrumi ar aizturētu elpu gaida cīņas iznākumu, kas pie viena nozīmētu arī Laosas palikšanu vai nu pie brīvās pasaules bloka, vai arī tās pāriešanu pie komūnistiem.

Kamēr Rietumi Laosas jautājumā pagaidām nodarbojas vienīgi ar neaktīvu novērošanu, komūnisti savai pusei sniedz aktīvu palīdzību. No Hanojas katru dienu pienāk ieroči un svaigi cīnītāji, kas visi tiek ievesti ar Padomju Savienībā ražotām lidmašīnām. Cik zināms, Vientianē iesūtīti vismaz 2000 jaunu komūnistu cīnītāju.

Kamēr komūnisti aktīvi palīdz savai pusei, tie tikpat aktīvi arī uztraucas, ka Rietumi varētu darīt kaut ko tādu pašu. Komūnistu uztraukuma pamatā ir Dienvidaustrumāzijas aizsardzības organizācijas ārkārtējā sēde, kurā prasa Sav. Valstu iejaukšanos. Dienvidvietnamā tai pašā laikā izsludināts izņēmuma stāvoklis, un komūnistu Ziemeļvietnama apvaino savus dienvidu kaimiņus agresijas gatavošanā. Lai gan Vašingtona vēl nav teikusi ne pušplēsta vārda, komūnistu agresijas apvainojumi tiek vērsti arī pret Sav. Valstīm, un, proti, ka amerikāņu 7. flotes gatavojoties iejaukties Laosas konfliktā, kas esot pilnīga valsts iekšēja darīšana. Vismaz tikmēr, kamēr nesāk runāt par komūnistu ieroču un kaŗavīru iepludināšanu no Hanojas.

Rietumiem draudzīgā ģen. Nosavana spēkiem gan ir izdevies izlauzties līdz Vientianei un pat iekļūt pilsētā, kur notiek smagas ielu cīņas, bet svarīgākās vietas ieņemt vēl līdz šim nav izdevies. Uzbrucēju pirmais mērķis, protams, bija Vientianes lidosta, kur, piemēram, 14. decembrī vien nosēdās 21 padomju Iljušīna tipa lidmašīna no Hanojas, atvedot ieročus un kaŗa materiālus. Lidostu un tās apkārtni komūnisti tomēr ir tā nocietinājuši un apsargājuši, ka ģen. Nosavana spēkiem vēl nav izdevies tai piekļūt.

EDITE HAIDERE

runā CHML (Hamiltonas) radio raidītājā katru otrdienas vakaru, plkst. 10.

ZELTA SVĒTDIENĀ,

18. decembrī, LA birojs un DV grāmatnīca būs atvērti no plkst. 12-iem — 4 p. p.

LUMUMBAM RADIES „PĒCTECIS"

NEMIERU IZĀRDĪTAI KONGO REPUBLIKAI UZMETIES JAUNS VALDNIEKS.

Vienam Kongo ministru prezidentam sēdot cietumā un otram vadot valdību, tagad radies vēl trešais Antuāns Gizenga, kas Lumumbas laikā bija pēdējā vietnieks. Vēstulē Apvienoto Nāciju ģenerālsekretāram Hammeršeldam Gizenga paziņojis, ka pārņēmis valsts vadību savās rokās un ka galvaspilsētu no Leopoldvilles pārcēlis uz Stanleivilli Kongo republikas ziemeļaustrumos.

No vispārējā Kongo chaosa viedokļa raugoties, „jaunajam ministru prezidentam" ārpus savas provinces, nekāda iespaida nebūs. Bet ļoti iespējams, ka notikums var atbalsoties Apvienotajās Nācijās — ... un par labu arestētam Lumumbam. Pašproklamētais ministru prezidents Gizenga ir tas pats, kas tikai nesen Orientas provincē solījās apcietināt un nogalināt visus baltos, ja plkv. Mobutu neatbrīvo viņa agrāko kungu Lumumbu.

Lai gan līdz šim vēl Apvienotās Nācijas uz jaunā ministru prezidenta rīcību nav reaģējušas, sagaida, ka vismaz komūnistu un Lumumbam draudzīgās valsti uz to reaģēs un atzīs Gizengu par oficiālo Kongo republikas ministru prezidentu.

DV TEĀTRIM KANADĀ 10 GADI

Pēc Jona Gabriela Borkmana izrādes. No kr.: Dz. Pūpēdis, S. Pūpēde, St. Butkevičs, A. Bencone, L. Pone, V. Skudra (režisors), V. Lāma un I. Rūdolfa.

J. Kreiļa uzņ.

KENNEDIJS ATKLĀJ SAVAS KĀRTIS

Par ASV pārstāvi AN izraudzīts pazīstamais koeksitences trubadūrs Edlais Stīvensons, par ārlietu ministru — Dīns Rasks un par aizardzības — Roberts Meknamara.

E. Stīvensons, kā zināms, bija 2 reizes demokratu partijas valsts prezidenta kandidāts, draudzīgs Maskavai, centīgs koeksistences veicinātājs.

Dīns Rasks ir 51 g. vecs, presbiteriānis no Džordžijas. 9 pēdējo gadus bijis Rokefellera fonda vadītājs. Trūmena valdības laikā bija valsts sekretāra palīgs. Viņš saka: „Es ceru, ka nākošajos gados ASV ārpolitika piekļausies pasaules tautu domai, ka nav tikai antikomūnistiska, bet stāv par brīvību . . ."

Baumas, ka aizsardzības ministrs Geits paliktu amatā arī Kennedija valdībā, izrādījušās par nepatiesām. Jaunais prezidents par savu aizsardzības ministru izvēlējies 44 gadi veco Forda prezidentu Robertu Meknamaru, kas būs pirmais republikānis Kennedija kabinetā. Jaunais ministrs nekavējoties uzsācis visu savu Forda akciju izpārdošanu, samierinoties ar apmēram 3 milj. dolaru zaudējumu paredzētos ienākumos nākamo 3 līdz 4 gadu laikā.

DE GOLLS ATGRIEZIES

FRANCIJAS PREZIDENTS SOLĀS SAGRAUT VISUS VIŅA ALŽĪRIJAS POLĪTIKAS OPOZICIONĀRU SPĒKUS.

Asiņainās demonstrācijas, kuras radās prezidenta de Golla vizītes laikā Alžīrijā, spieda prezidentu atgriezties mājās agrāk, nekā viņš bija paredzējis. Bet demonstrācijas nespēja piespiest prezidentu mainīt viņa Ziemeļafrikas polītiku — sniegt Alžīrijai daļēju neatkarību, kas vēlāk tiktu pārvērsta pilnīgā neatkarībā.

Ģen. de Golla polītikai pretojas kā Alžīrijas nacionālisti, tā eiropiešu kolonisti. Pirmie pieprasa nekavējoties pilnīgu neatkarību. Otri — ... stāvokļa turpināšanu, un, proti, lai Alžīrija arī nākotnē būtu Francijas sastāvdaļa. Ģen. de Golls — un neviens cits pašreiz Francijā to nevarētu atļauties — tomēr ir nolēmis turēties pie savas „daļējas neatkarības" polītikas, jo viņš to ieskata par labāko un vienīgo.

Kopš prezidenta de Golla aizbraukšanas Alžīrija sāk pamazām nomierināties un atgriezties savā normālajā un pierastajā kaŗa stāvoklī. Tas tomēr nenozīmē, ka nemieri lielākās pilsētās būtu pilnīgi apklusuši. Tie uzliesmo šur un tur, un tiem nāk līdz nāve un ievainojumi. Pilnīga pagājušās nedēļas nogales bilance vēl nav zināma. Franču iestādes ziņo, ka nogalināts apmēram 100 cilvēku, kamēr ievainoto skaits sasniedz vairākus tūktošus. Paši alžīrieši par to tomēr ir citādās domās un kādā ziņojumā Apvienotajām Nācijām deklarē, ka demonstrāciju laikā nogalināti vismaz tūkstoš cilvēku, vairums moslemiešu.

DZIMTENE UN TRIMDA

Tie 50 klausītāji, kas, sekodami Stokholmas DV nodaļas aicinājumam, bija 25. novembrī ieradušies uz atklātu diskusiju vakaru par virsrakstā minēto temu, savu soli nenožēloja.

Vadmotīvu tam deva Stokholmas DV nod. priekšnieks L. Talers, vakaru atklādams vārdiem, ka kaŗš gan ir beidzies, bet latviešu tauta un reizē ar to arī trimdinieki vēl joprojām atrodas kaŗa stāvoklī ar Latvijas okupantiem. Šie vārdi tad arī lielākā vai mazākā mērā atbalsojās runātāju izteikumos.

J. Rudzītis savu izklāstu ievadīja ar konstatējumu, ka līdzšinējā trimdas dzīvē izpaudušās divas galējības: daži ieskatīja, ka trimda nespēj neko, bet brīvības atslēga un Latvijas atbrīvošanās no okupantu varas atrodas vai vienīgi tās tautas daļas rokās, kas mīt Latvijas territorijā. Tikpat aplams ir pretējais uzskats, ka tauta dzimtenē beigusi eksistēt kā cīņas līdzgaitniece.

Kā vienai, tā otrai tautas daļai ir savi specifiski uzdevumi, bet pats kodols nebūtu dalāms. Arī trimdinieku rokās atrodas uzdevumi, kas veicami visas tautas vārdā. Domstarpības trimdinieku vidū, pēc Rudzīša domām, izcēlušās par to, kādā veidā uzturami sakari ar dzimtenē palikušajiem. Būtu šķirojami legālie un nelegālie veidi. Rudzītis tūdaļ gan stingri norādīja, ka nevar atklātībā būt runas un diskutēšanas par nelegāliem sakaru līdzekļiem. Runa varētu būt par legāliem līdzekļiem, bet arī šeit, runājot referenta vārdiem, „to izmantošanā mums vajadzētu būt ļoti piesardzīgiem, askētiski pieticīgiem." Izmantojot legālos sakaru līdzekļus, nedrīkstam aizmirst, ka atrodamies kaŗa stāvoklī ar dzimtenē valdošo režīmu. J.Rudzītis noraidīja pārliecīgo sajūsmināšanos par t. s. nacionālkomūnismu, norādīdams, ka nebūtu pareizi, nacionālkomūnismu celt pāri nacionālismam. Ko šāda nacionālkomūnisma aplama novērtēšana nozīmē, to it labi liecināja poļu trimdas īslaicīgā cerība uz Gomulkas režīmu. Attiecībā uz legālo sakaru uzturēšanu ar dzimteni trimdas sabiedrības domas, pēc Rudzīša uzskata, iedalās četros galvenos jautājumos: 1) kā ir ar pašreiz dzimtenē radīto kultūras vērtību pārņemšanu? Šajā jautājumā, kā runātājs pats to norādīja, vajadzētu ievērot zināmu elastību: varam pārņemt tikai tās vērtības, par cik tās ir kultūras vērtības Rietumu izpratnē un neapvaino nacionālās jūtas. 2) Vai var pieņemt uzaicinājumus apmeklēt padomju funkcionāru sarīkojumus? Uz šo jautājumu, kas savā laikā bija sevišķi aktuāls šeit, Stokholmā, referents atbildēja ar noteiktu nē. Tas neattiektos tikai uz filmu izrādēm, bet arī uz citām „daudz vilinošākām" sanāksmēm, ja tādas nākotnē tiktu sarīkotas. 3) Kā izturēties pret t. s. tūristiem un ekskursantiem, kas ierodas brīvajā pasaulē no dzimtenes? Kā Rudzītis pareizi norādīja, būtu jāšķiro režīma funkcionāri un parastie cilvēki, kaut gan nedrīkstētu izlaist no acīm, ka ikvienam rietumu apmeklētājam ir čekas jeb padomju izlūkošanas iestāžu līdzi dots uzdevums. Kas zīmējas uz režīma funkcionāriem, tad tiem veltījams tikai mūsu naids un pretdemonstrācija. Turpretim ar parastajiem tūristiem vajadzētu uzturēt uzmanīgu un labi apsvērtu kontaktu. Ar šiem cilvēkiem varam runāt, tiem atbildēt un jautāt, bet allaž, kā to runātājs teica, „droši jāapliecina sava pārliecība, sava ticība nacionāli vitālajos jautājumos." 4) Vai akceptējami trimdinieku apciemojumi dzimtenē? Šos braucienus Rudzītis norobežojās atzīt par vēlamiem ar vārdiem: „Polītisks trimdinieks nevar ciemoties okupētajā dzimtenē, fronti polītisks trimdinieks nedrīkst šķērsot kā ciemiņš." Lai arī kāda būtu apņemšanās, vēl šajā pusē esot, tomēr jārēķinās, ka, nonākot territorijā, kur valda terrors, apmeklētājs viegli būs pakļauts okupantu un komūnistu plāniem un morāliskam spiedienam. Cilvēki, kas ir dzimtenē ciemojušies un pēc tam atgriezušies, ir trimdai zuduši kā cīnītāji, jo viņi dažādām terrora metodēm (dzimtenē palikuši piederīgie, u.t.t.) piespiesti klusēt.

Kā nākamais savus uzskatus pauda A. Kroders. Pašā sākumā gan jāatzīmē, ka A. Krodera priekšnesumu raksturo viņa paša izteikta doma referāta beigās: „Žēl, ka es nevaru pieskarties jautājumam par mūsu attiecībām ar tautiešiem dzimtenē." Savā referātā runātājs lielāko tiesu docēja par vispārīgiem jautājumiem, kas skaŗ komūnismu, kā arī pasaules polītiskās problēmas, tikai šad tad mākslīgi mēģinādams šo ekskursu pieslēgt vakara īstenai temai. Tā,citā starpā, runātājs izteicās, ka strāvojumiem, kas vēlas izkārtojumu ar komūnismu panākt sarunu ceļā, arī trimdā ir sava atbalss, un atrodami, t. s. „trešā ceļa" meklētāji. Šis ceļš, kā to

(Nobeigums 5. lpp.)

Skautu un gaidu sarīkojums Toronto

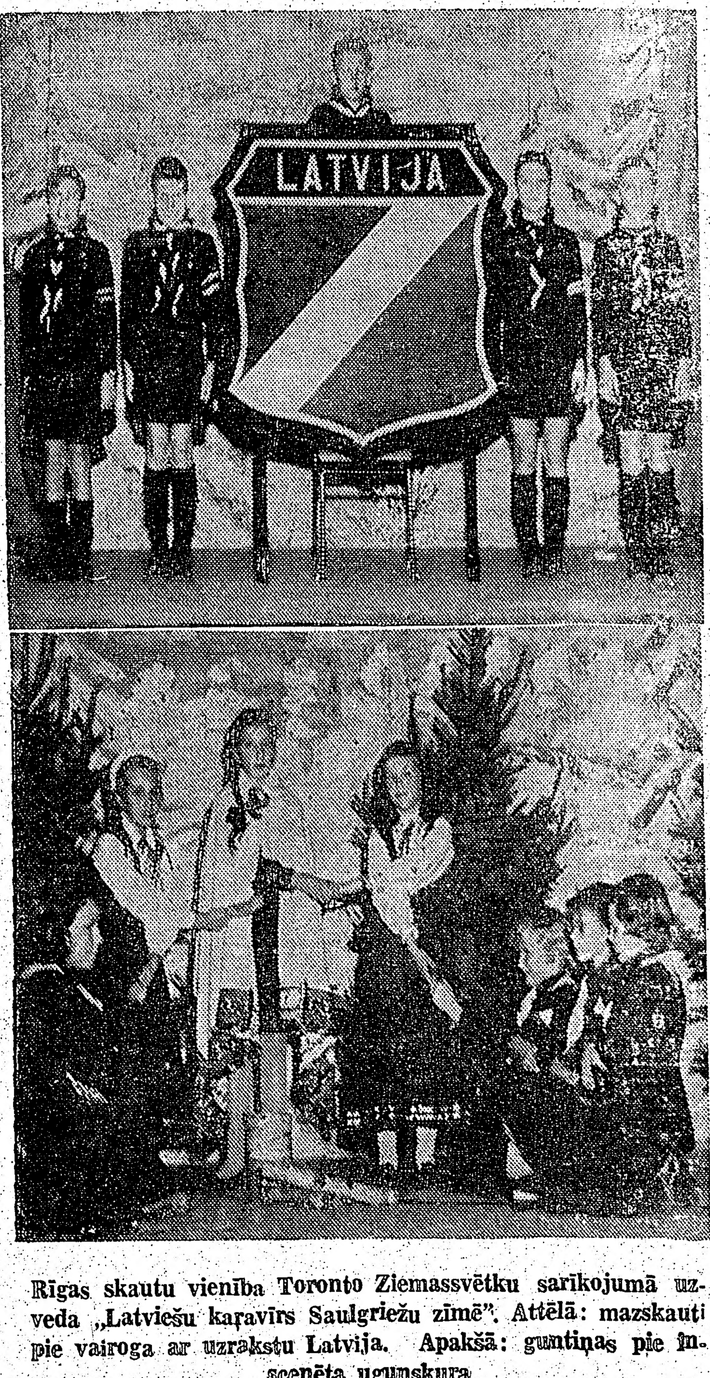

Rīgas skautu vienība Toronto Ziemassvētku sarīkojumā uzveda „Latviešu kaŗavīrs Saulgriežu zīmē". Attēlā: mazskauti pie vairoga ar uzrakstu Latvija. Apakšā: guntiņas pie inscenēta ugunskura.

J. Kreiļa uzņ.

NEDRĪKST NOVĒRTĒT PAR ZEMU

Padomju Savienībai vairāk zemūdeņu nekā visām citām pasaules valstīm kopā.

Londonā. Kādreizējā jūŗas valdnieku zemē Anglijā atkal pacēlies jautājums par Padomju Savienības zemūdenēm. Lai gan aptuvenais skaits — ap 500 — pēdējos gados nav mainījies, angļi uztraukti aizrāda, ka vācieši ar apmēram vienu piekto daļu no minētā skaita gandrīz pārtrauca kuģniecību starp britu salu un pārējo pasauli.

Lietpratēji kaŗa flotes jautājumos aizrāda, ka Padomju Savienībai ir ne tikai lielākā zemūdeņu flote bet ka kopš 2. pasaules kaŗa tā saražojusi vairāk iznīcinātāju un frīgašu nekā visa pārējā pasaule kopā. Krievu kuģi bieži vien neesot tik lieli un ātri kā angļu un amerikāņu, bet skaita ziņā Padomju Savienības kaŗa flote pēdējos gados tā augusi, ka par tās nepareizu novērtēšanu var nākties dārgi samaksāt.

VAI U-2 AFRIKĀ?

PADOMJU SAVIENĪBA APVAINO SAV. VALSTIS SPIEGOŠANĀ ALŽĪRIJĀ PAR LABU FRANCIJAI.

Uzrunājot Apvienoto Nāciju pilnsapulces polītisko komiteju, kurā pārstāvētas visas 99 valstis, Padomju Savienības ārlietu ministra vietniekn Zorins apvainoja Sav. Valstis spiegošanā Ziemeļafrikā. Zorins deklarēja, ka amerikāņu U-2 spiegu lidmašīnas lidojušas virs nemiernieku territorijām un ka par pēdējām iegūtie dati nodoti Francijai. Sav. Valstis lidojumus virs Alžīrijas kategoriski noliedza.

Savā runā Apvienoto Nāciju polītiskajā komitejā Zorins atrada arī pietiekami laika, lai uzbruktu Francijas prezidentam ģen. de Gollam. Pēc pēdējā fiasko Alžīrijā Afrikas un Āzijas valstu blokā Zorins atrada visai auglīgu zemi. Padomju Savienības pārstāvis deklarēja, ka de Golls nebūt nav ieinteresēts Alžīrijas neatkarībā; ka viņa vienīgai mērķis ir mainīt pasaules uzskatus šai lietā un likvidēt Alžīrijas nacionālistu nemiernieku pagaidvaldību, kas pašreiz atrodas Tunisijā. Šai pagaidu valdībai Padomju Savienība jau ir devusi de facto atzīšanu.

VALDNIEKU MAIŅA ABESINIJĀ

Kroņprincis Asfa Vasans uzkāpis tēva tronī un atlaidis parlamentu.

Vēl līdz šim nepilnīgas ziņas no Abesinijas galvaspilsētas vēstī, ka ķeizara Haili Selasī 30 gadu ilgam valdīšanas periodam pienācis gals. Kamēr ķeizars viesojās Brazilijā (un pašreiz atrodas ceļā atpakaļ uz mājām) viņa vecākais dēls kroņprincis Asfa Vasans pārņēmis valsts vadību savās rokās. Revolūcija notikusi bez asinsizliešanas. Tās rezultātā atlaists Abesinijas parlaments un gāzta valdība. Kroņprinci atbalstījusi Adisabebas policija, Abesinijas armija un ķeizara pils sardze.

Pēc revolūcijas kroņprincis esot izteicies, ka vecā režīma gāšana bijusi nepieciešama Abesinijas modernizēšanai. Valsts atpalikušais stāvoklis kā saimniecībā, tā izglītībā ilgāk neesot bijis ciešams, un tādēļ bijušas vajadzīgas drastiskas pārmaiņas.

Kamēr Abesinija gatavojas gāztā ķeizara saņemšanai un jaunas valdības sastādīšanai, Rietumu galvaspilsētās spriež par revolūcijas sekām valsts polītiskajā dzīvē. Kroņprincis deklarējis, ka ārzemju kapitāls netiks aizskarts. — Vismaz pagaidām, — papildina Rietumu lielvalstis. Tai pašā laikā kā Londonā, tā arī Vašingtonā un Parīzē radušās šaubas par revolūcijas īsto norisi. Neviens vēl lāgā netic, ka kroņprincis pats uz savu ierosmi būtu gāzis savu tēvu. Rietumu aprindās valda pārliecība, ka kroņprinča aizmugurē slēpjas spēki, kas viņu piespieduši gāzt veco režīmu un stāties jaunā režīma priekšgalā. Tāpat domā, ka kroņprincim jaunajā valdībā nebūs nekādas teikšanas, ka viņš eksistēs kā ķeizarvalsts simbols, bet ka īstie valdītāji būs citi. Tikai līdz šim vēl nevienam nav īsti skaidrs, kas tie citi tādi ir. Komūnistu vārds vēl līdz šim nav minēts.

VILTOTIE DOLARI ZVIEDRIJĀ

(LZA) Pēdējos gados pasaules prese bieži un daudz raksta par Otrā pasaules kaŗa Hitlera dolaru viltojumiem, kuŗi izgatavoti visā slepenībā kādā vācu koncentrācijas nometnē un laisti apgrozībā, lai vestu ar sabiedrotajiem t. s. ekonomisko kaŗu. Kaŗam izbeidzoties, visas slepenās spiestuves ierīces un atlikušie viltotie dolari lielā skaitā nogremdēti kādā ezerā Austrijā. Tik tālu ir noskaidrots līdz šai dienai. Attiecīgo valstu iestādes jau gadiem nodarbinātas nogremdēto dolaru atrašanā.

Pēdējā laikā Vācijā un tagad Zviedrijā šie viltotie dolari parādījušies apgrozībā. Nesen vācu policijai izdevies aizturēt kādu zviedri, kas mēģinājis izmainīt viltotās Hitlera laika naudas zīmes. Tagad zviedru policija aizturējusi kādu mākslinieku, kuŗš arī laidis apgrozībā līdzīgus dolorus. Aizturētais, cik līdz šim noskaidrots, viltoto naudu apm. 300 dolaru, iemainījis zviedru naudā. Mākslinieks sakās nav zinājis, ka dolari viltoti. Viltojumu viegli atklāt, jo tie visi iespiesti ar vienu un to pašu numuru. Policija izmeklēšanu turpina, jo mākslinieka apgalvojumi nesaskan ar īstenību. Visi pavedieni līdz šim rāda, ka viltotie dolari nāk no Vācijas

Ņujorkā pāri par 1000 Kvīnsas rūpniecības un tirdzniecības pārstāvju banketā Kvīnsas Tirdzniecības kameras prezidents paniedza kameras piešķirtās godalgas par izcilākām pagājušajā gadā uzceltām ēkām. Pirmo godalgu, smagu bronzas plāksni biroju ēku klasē saņēma „General Builders" prezidents Jānis Risbergs. Ēku projektējis Egils Hermanovskis, un tā ieguvusi ievērību lielajā amerikāņu presē. Attēlā: Godalgotā ēka.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
ienaidnieki grib mūs iznicināt,
bet mes gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRINBERGS

„KĀS BAGĀTNIEKIEM MAIZI DOD"

Kaut gan komūnistu propagandas bungas, ko tie nepārtraukti rībina kā iekšzemē, tā ārzemēs, apgalvo, ka kollektivizācija un sovetizācija ir ārkārtīgi veicinājusi lauku ļaužu labklājību, un principā visa pārtika, ko padomju ļaudis ēd, nāk vai nu no kollektivajiem vai valsts saimniecībām (kolchoziem vai sovchoziem), tomēr nesen publicētie oficiālie padomju statistikas dati liecina, ka vēl 1959. gadā pilsētu un ciemu iedzīvotāju ģimenes dārziņi un kolchozu un sovchozu strādnieku „piemājas zemes", kuru platība ierobežota uz apmēram ½ hektara, ir devuši 46 proc. visas gaļas, 49 proc. visu dārzeņu, 49 proc. piena, 65 proc. kartupeļu un 80 proc. visu olu, ko patērējuši „bagātās" Padomju Savienības iedzīvotāji! Tātad pārsteidzoši lielu daļu Padomju Savienības pārtikas vēl arvienu ražo „privātā iniciatīva", īpaši sīgkāšās pārtikas preces!

Tātad no niecīgās zemes platības, kas dažreiz ir mazāka, nekā Latvijas brīvvalsts laikos bija t.s. „deputātnieku zemes", čaklie rūķi, īstie darba strādnieki, baro pilsētniekus, bieži vien atraujot savas ģimenes locekļu mutēm pārtiku, ko tie spiesti pārdot, lai varētu nopirkt sev vajadzīgās pilsētas preces, kuŗas ar kolchozu „miljonāru" ienākumiem tie acimredzot nevar iegūt. Arī pilsētnieki, kad valsts veikalos attiecīgās pārtikas preces nav dabūjamas, iet uz kolchoznieku tirgu, ko visu laiku padomju oficiālās iestādes tagad visai saprotamu iemeslu dēļ pacieš, un tur iepērkas no privāto piemājas zemju ražotājiem . . .

Oficiālā padomju propaganda gan apgalvo, ka ar laiku, kad pārtikas preču piegāde valsts veikaliem būs bagātīgāka un cenas būs lētākas, privāto dārziņu nozīme kā pārtikas ražotāju izzudīs. Tomēr pēc 43 padomju režīma gadiem vēl nav pazīmju, kā tas tā arī notiktu. Par spīti oficiālajai propagandas kampaņai, kas grib piespiest privātos lopu īpašniekus pārdot savus lopus valstij, viena trešdaļa govju un četras piektdaļas kazu vēl arvien ir privātīpašums.

Vai var būt vēl labāks pierādījums par augšminētajiem statistiskiem datiem, ka visas runas par „pārtikušo dzīvi," ir tukša propaganda balmutešanās?

VAŠINGTONAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

Vašingtonas Latviešu biedrība darbojas jau otru gadu desmitu. Tā ir vecākā šejienes latviešu organizācija, kas rosīgi piedalījusies arī Amerikas latviešu apvienības dibināšanā, un tās pirmā kongresa noorganizēšanā. Biedrības valdes priekšsēži pagājušajā darbības posmā bijuši: R. Šmits, K. Vilnis, K. Kalniņš, A. Klaupiks, M. Šlesers, A. Udris, B. Abers, A. Zāģeris, B. Skenders un tagad ir Rūdolfs Šillers.

Latviešu biedrība ASV galvaspilsētā ir tā organizācija, kas cenšas apvienot visus latviešus, bez konfesiju izšķirības.

Līdz šim visa biedrības darbība noritējusi īrētās telpās: plašākiem sarīkojumiem izraudzītā Pierce Hall, Harward un 15. ielas krustojumā, N. . , un parastām sanāksmēm Confederate Memorial Hall telpas, Vermontas gatves 1322. namā, kas satiksmes ziņā piemērotas un arī maksas ziņā pieņemamas, bet tās ir biedrības rīcībā tikai tai dienai, kurai tās noīrētas.

Lielākais biedru sarīkojums parasti kopā ar citām latviešu organizācijām — ir Latvijas valsts dibināšanas dienas atcere ar svinīgu aktu un tam sekojošu koncertu. Atskaitot vasaru, katru mēnesi reizi notiek kārtējā mēneša sanāksme ar referātu vai filmu izrādi.

Vašingtonas Latviešu b-bas biedru skaits, kas kārtīgi pilda savas financiālās saistības, pēdējos gados svārstās ap simtu, kas tad arī nosaka, ka uz ALA's gadskārtējo kongresu tā var sūtīt tikai vienu delegātu, kuŗš arvien bijis prof. P. Lejiņš.

Biedru nauda $2.- gadā.

Biedrības gada budžets pēdējos gados tikai drusku pārsniedz 300 dolaru. Biedrība līdz šim dzīvojusi, tā sakot, no rokas mutē, nekādas rezerves neuzkrājot. Iespēju robežās b-bas valde līdz šim arvien bijusi sekmīga, norēķini vienmēr saskaņoti ar attaisnotājiem dokumentiem, ieraksti grāmatās bijuši pareizi. Bet ne visi stāvokli var atzīt par pilnīgi normālu, ja pēc 10 gadu darbības biedrības kase ir tikpat tukša, kā bijusi sākumā.

Viens ceļš kā biedrības finanču stāvokli turpmāk varētu mazliet uzlabot, būtu — nelielu ziedojums no mēneša sanāksmju, t. i., referātu un filmu izrāžu apmeklētājiem, teiksim, 25c no katra pieaugušā un 10c no katra pusaudža. Tā nav nekāda sevišķi liela maksa, un latvieši vairs nav tik trūcīgi, ka šī „jauninājuma" dēļ apmeklētāju skaits,

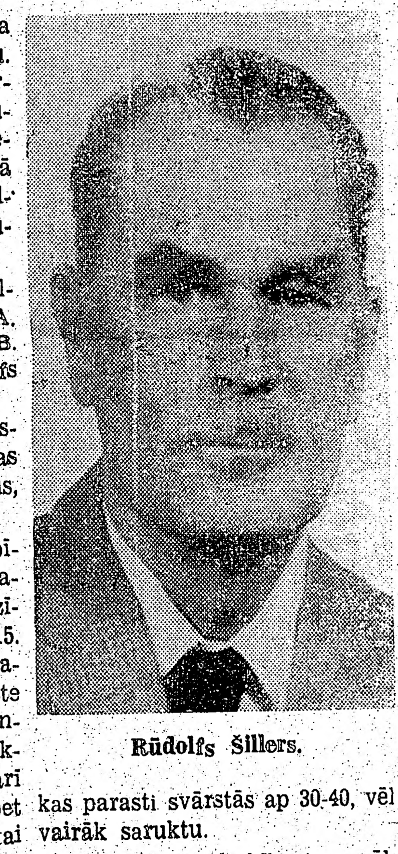

Rūdolfs Šillers.

kas parasti svārstās ap 30-40, vēl vairāk sarūktu.

Lai biedrības darbība turpmāk varētu padziļināties un paplašināties kopā ar pārējām Vašingtonas latviešu sabiedriskām organizācijām — Daugavas Vanagu apvienību, Latviešu sieviešu kopu, Latviešu studentu korporāciju kopu un Latviešu studentu korporāciju kopu — jāsāk iedzīvināt domu, ka ASV galvaspilsētā ir tās apkārtnes latviešiem sabiedriskajām un kultūrālajām vajadzībām nepieciešamas pastāvīgas telpas vai, laikmetīgāk izsakoties, — savs nams. Tam jābūt visiem vienlīdz sasniedzamam, arī tiem, kam nav sava auto un, varbūt, tā nebūs nekad. So iecerējumu nevar īstenot vienā dienā: minētās organizācijas nav nekādas bagātnieces, bet sākt pamazām uzkrāt līdzekļus šim mērķim, domājot par nākotni, var, un tas ir jādara.

Vašingtonas Latviešu biedrības gada sapulces jaunievēlētā valde uz nākošiem 14 mēnešiem, t. i. līdz 1962. g. janvārim, darbības šādā sastāvā: priekšsēdis Rūdolfs Šillers, priekšsēža vietniece Rita Liepiņa, sekretārs Mārtiņš Šlesers, kasieris Imants Plaŋnieks, valdes loceklis — Dr. Armins Rūsis un Arturs Miķelsons, kandidāts Džeims Rimkeits. Revīzijas komisijā: K. Karūsa, G. Meierovics un A. Jordāns.

Valdei rosīgi darbojoties un jaunus ceļus meklējot, interese par biedrību vairosies un arī biedru skaits, ceram, augs augumā.

A. Punka.

DAUGAVAS VANAGU FONDA VALDES SĒDE ANGLIJĀ

Jaunatnes darbinieku kursu 3. posms 7. un 8. janvārī Notinghamā

Uz kārtējo DVF valdes sēdi svētdien, 4. decembrī DV namā Londonā bija ieradušies visi valdes locekļi, un to vadīja pr-dis L. Rumba.

Valde apstiprināja atsevišķu anketu, kuŗa saimēm būs jāaizpilda drīzumā pēc gadu mijas, lai vadoties ar tajā sniegtajām ziņām, varētu izvērtēt saimju veikumu, sekmīgākai par darbību 1960. gadā pirmoreiz piešķirot DVF „Majora Augusta Alksnīša ceļojošo kausu."

Jaunatnes daļas vadītājs J. Miezītis ticies personīgās pārrunās Notinghamā ar vietējo DVF nodaļas vadību un jaunatnes darbiniekiem G. Tamsonu un St. Platacī sakarā ar daļas rīkoto Jaunatnes darbinieku kursu III posmu šai pilsētā. Tie notiks nedēļas nogalē 7. un 8. janvārī Polu lidotāju kluba telpās, Pelham Rd. Daļas vadītājs cer uz kuplu kursantu skaitu. Sēdē domu izmaiņā izskanēja vēlamība sevišķu uzmanību veltīt tiem jauniešiem, kuri tikko beiguši latviešu papildskolas. Skolas atstājot, tie nereti pārtrūkst sakari ar latvisko pasauli. Būtu svarīgi uz vietām organizēt latviešu jaunatnes klubus vai pulciņus, šo jauniešu piesaistīšanai latviskām interesēm. Valdes loc. M. Kazainis, kas ir DVF Bradfordas nod. latviešu skolas pārzinis, norādīja uz piemērotu bērnu un jauniešu interesēm atbilstošu nodarbību svarīgo lomu, kā tas vērojams bērnu svētkos un ķekatās. Klubu un pulciņu organizēšana un pašas nodarbības ir jautājums, kuŗu izkārtošanai priekšnoteikums ir piemēroti jaunatnes vadītāji un darbinieki. Jāvēlas, lai šai darbā savu roku pieliktu vismaz daļa no tiem, apmēram, 20 jauniešiem, kuri piedalās DVF jaunatnes darbinieku kursos.

Vanadžu daļas vadītāja M. Ķenģe ziņoja par jaunu Vanadžu komiteju noorganizēšanas gaitu Halifaksas un Stoke-on-Trentas nodaļās, kur komiteju vada B. Dzītare un Z. Sotniece.

Vanadžu darbā bieži tagad iesaistītās arī Vanagu dzīves biedres — anglietes, kas dažviet uzņemas arī zināmus pienākumus un tos veic ar lielu nopietnību. Daļas vadītāja pēdējās dienās uzturējusies Londonā, kur piedalījusies Baltijas tautu sieviešu organizāciju DV namā rīkotā Ziemassvētku tirdziņa izkārtošanā. Tirdziņa sarīkošanā aktīvi piedalās arī Londonas nod. Vanadžu darbinieces ar komitejas pr-ci I. Zariņu. Tirdziņa latviešu stenda organizēšana un vadība ir sūtņa kundzes Henrietes Zariņas rokās.

Aprūpes daļas vadītājs K. Ampermanis pieteica un valde izlēma pabalstu iesniegumus. Daļas vadītājs informēja arī par dažiem jautājumiem sakarā ar palīdzības darbu tautiešiem apspiestībā. Šeit palīdzīgu roku sniedz Vanadzes, un te labs piemērs ir Londonas nod. Vanadžu komitejas atsaucība. Atšķirībā no iepriekšējās sēdes atreferējumā minētā Ziemassvētku ziedojumu vākšanas akcijas norēķināšanās termiņa, par kādu bija minēts 31. decembris, akciju noslēgs uz 20. decembri, līdz kuŗam laikam visi ziedojumi iemaksājami DVF darbvedībai :72, Queensborough Terrace, London, W. 2. Cik vērojams, ziedotāju atsaucība ir laba.

Saimniecības daļas vad. F. Kursietis ziņoja par DV nama Londonā, kā arī kluba un grāmatnīcas darbību. Grāmatnīcā zināma rosība sakarā ar svētku dāvanu iepirkumiem. Nams un klubs uzrāda sekmīgu darbību. Gada beigās notiks inventūras uzņemšana. Par Bradfordas nodaļas nama un kluba darbību pastāstīja valdes loc. M. Kazainis.

Informācijas daļas vad. J. Frišvalds referēja par pārrunām 27. nov. Notingamā ar LAK EC un LNPL prez-ija pr-di A. Abakuku. Pārrunās vēl piedalījušies valdes loc. J. Miezītis, inf. daļas refer. Alfons Liepiņš, Noting. a-mas nod. valdes pr-dis A. Platacis un vietn. A. Veicelis. Pārrunās apskatīti galvenokārt ar informācijas darbu saistītie jautājumi. — Informācijas daļa veic priekšdarbus visu DVF informācijas darbinieku sanāksmei, kas notiks Notinghamā nedēļas nogalē 18. un 19. februārī. Nupat pēdējā laikā izdots preses biļetens, kas veltīts padomju varas pasākumiem Baltijas tautu trimdinieku iebiedēšanai un demagoģijai trimdinieku organizāciju sekmīgas darbības traucēšanai. Biļetens bija saistījis sevišķu laikr. Daily Express redakcijas uzmanību. Pēdējās pārstāvis bija problēmu pārrunājis ar daļas vadītāju, un rezultātā laikrakstā publicēja mūsu viedoklim atbilstošu rakstu. Jāpiezīmē, ka Daily Express tirāžs ir 4,2 milj. Cik zināms, mūsu valstssvētki sakarā ar DVF darbinieku aktīvitāti pieminēti vietējos laikrakstos Derbijā, Notingamā, Volverhamptonā, Rodēdē un iespējams arī citur.

Valde līdz nodaļas gadu mijā ar piemērotiem sarīkojumiem iespēju robežās atzīmēt DV organizācijas 15 gadu darbības jubileju. Tāpat aicinājums nākamā gada sākumā atzīmēt latviešu leģionāru Zviedrijā izdošanas Padomju Savienībai 15. gadskārtu.

I. D.

CEĻA POSMĀ

Žanis un Karina Mitenbergi.

Vecais latviešu strēlnieks Žanis Mitenbergs ar kundzi Karinu 14. decembrī kļuva sudrabkāznieki. Dzimis zvejnieku ģimenē Mērsragā, 17 gadu vecumā 1. pasaules kaŗa secībā 1915. gadā pārceļas uz Vidzemi. 19.6. gadā viņš iesaistās 8. Valmieras strēlnieku pulkā, kuŗa sastāvā piedalās vēsturiskajās Ziemssvētku kaujās Ložmetēju kalnā. 1918. gadā nokļūst vācu gūstā, no kurienes pārrodas mājās 19.9. gada sākumā. Nokalpojis obligāto kaŗa dienestu Latvijas armijā, M. paliek uz dzīvi Rīgā, strādādams Kaŗa resora dienestā līdz Latvijas armijas likvidācijai 1940. g.

Līdzi bēgļu straumei ar kundzi Karinu dodas trimdā 1944. gada rudenī un nonāk Rotveilā (franču zonā), kur sāk strādāt UNRAs dienestā Hasbachā, no kurienes 1950. gadā izceļo uz ASV, iekārtojoties pastāvīgai dzīvei Ročestrā, N.Y. Eksistences darbs paņem pagaŗas stundas, bet tas M. nav par šķērsli labas grāmatas lasīšanai, dziedāšanai Līgas korī vai aktīvitātēm latviešu Krusta draudzes pārvaldē. M. ir arī biedrs vietējā DV apvienībā, labprāt tur stāstot par strēlnieku cīņām organizācijas jaunākajai audzei. Arī kundze Karina ir darbīga draudzes dāmu komitejas valdē kopš tās dibināšanas, ar gudru padomu un labas pratējas roku sekmēdama dāmu komitejas svētīgo darbu.

Ar savu klusā vērotāja skatu, izlīdzinātību uzskatos un latvisko vienkāršību Z. un K. Mitenbergi ir pratuši radīt ap sevi uzticīgu un sirsnīgu draugu pulku, kas kopā ar citiem labvēļiem un paziņām citos svešo zemju novados viņus sirnīgi sveicina dzīves ceļa nobrieduma posmā!

A. V.

Sestdienas skolas sarīkojums

Tā kā šī gada 31. decembrī, Vecgada vakarā, pieteikti vairāki lieli sarīkojumi, TLB Jaungada sagaidīšana, kas bija paredzēta kopā ar Sestdienas skolas padomi, tiek atsaukta. Ceram skolas draugus un labvēļus satikt TLB skolas Ziemasvētku eglītes sarīkojumā Jaungada dienā, 1. janvārī, pl. 4 p.p. sv. Andreja baznīcas telpās.

TLB skolas padome.

KANADĀ

TORONTO

● Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazijas slēgts eglītes vakars notiks piektdien, 23. decembrī, pl. 7 vakarā Sv. Andrēja b-cas telpās. Bez ģimnazijas audzekņiem laipni aicināti audzekņu vecāki un ģimnazijas iepriekšējo izlaidumu abiturienti. Eglītes vakaru ievadīs ar svētbrīdi, būs priekšnesumi un svētku galds, ieradīsies arī Ziemassvētku vecītis. Būs tautiskas dejas un rotaļas.

● Tautisko deju kopas „Diždancis" tradicionālais tējas vakars ar ievestiem viesiem pag. piektdienas vakarā TLB namā bija pulcinājis ap 40 apmeklētāju. Vakaru ievadīja ar dziesmām, kas mainījās ar rotaļām un dejām, par mūziku rūpējoties J. Briedim. Bija dažādas jautras izdarības. Vakara viesi mielojās ar „Diždanča" meiču gatavotām maizītēm un cepumiem. Loterijas laimestus ieguva V. Gulēns, Rasma Rugele un A. Kalve. Vakars noritēja jautrā noskaņā.

● Pēdējā laikā „Diždanča" dejotāju saimei nākuši klāt jauni spēki, un jauni dejotāji vienmēr sirsnīgi gaidīti — gan meičas, gan puiši. Lūdz pieteikties pie kopas vad. Z. Miezīša, tel. LE 2-0551 (zvanīt vakaros).

● DV Toronto nodaļas Ziemassvētku eglītes vakars nodaļas biedriem notiks sestdien, 17. decembrī, pl. 7.30 vakarā DV namā. Laipns aicinājums ņemt līdzi dāvanas $1.- vērtībā. Tai pašā dienā pl. 3 p.p. būs Ziemassvētku eglīte bērniem. Ziemassvētku vecītis apdāvinās bērnus. Paredzētas arī rotaļas.

Vecgada vakarā Palace Pier zālē notiks Jaunā gada sagaidīšanas balle. Dejas sākas pl. 8 vakarā, bet vakara viesus zālē ielaidīs jau pl. 7.30.

Nodaļas biedru pilnsapulce notiks svētdien, 15. janvārī, pl. 2 p. p. nodaļas namā. Darba kārtībā: nodaļas amatpersonu ziņojumi, vēlēšanas un dažādi jautājumi.

● Latviešu jaunatnes darba kopas Ziemassvētku eglītes vakars notiks svētdien, 18. decembrī, pl. 6 vakarā 344 Old Orchard Road — Ilzes Slaņķes mājā (telf. RU-7- 1971).

Ņemama līdzi dāvana apm. $1.- vērtībā, paredzēta pašapdāvināšanās. Vakara norise būs latvisko Ziemassvētku tradiciju garā. Ieejas maksa biedriem $0.25 — nebiedriem $0,50.

● Filatelistu kopas pēdējā sanāksmē piedalījās arī daži jauni interesenti; kopas dalībnieku skaits pēdējā laikā uzrāda pieaugumu. Sanāksmē galvenokārt pārrunāja jautājumus, kas saistīti ar filatelistu izstādi dziesmu svētku laikā 1961. g. rudenī. R. Norītis referēja par pastmarku uzglabāšanas veidu. Nākošā sanāksme notiks svētdien, 15. janvārī, pl. 2 p. p. pie T. Blatchina, 8 Kelvin Ave. Sanāksmē referēs E. Alberings. Par sanāksmi tuvāka informācija iegūstama pie R. Norīša, tel. PL 9-8076.

● Kādā Toronto viesnīcā pag. svētdien, 11. decembrī, atrada mirušu mūsu tautieti Visvaldi Podratu. Izsauktā policija konstatēja, ka mirušais izdarījis pašnāvību, ieņemot kādu indi, par ko liecināja arī atstātā vēstule.

Noskaidrojot lietas apstākļus, izrādījās, ka viņš ieradies Toronto pag. piektdien. Kad tieši P. spēris kļūmīgo soli, kā arī iemesli vēl nav noskaidroti. Viņš dzīvojis Ošavā, kur strādājis firmā General Motor par technisko zīmētāju. Pirms apm. 6 gadiem viņš ar ģimeni pārcēlās uz Ošavu no kādas Ontario ziemeļu pilsētas. Aizgājējs atstāj dzīvesbiedri Margu un 3 mazgadīgus dēlus — 2, 13 un 14 gadus vecus. No dzīves labprātīgi aizgājušais Ziemassvētkos būtu varējis atzīmēt savu 40 gadu jubileju. Viņu pēdējā gaitā izvadīja piektdien, 16. decembrī, pl. 2 p.p., kanadiešu mācītājs, apbedot Ošavas kapos

● Latviešu YMCAs kluba un jaunatnes pulciņa „Lāpa" eglītes vakars notiks trešdien, 21. decembrī, pl. 7.30 vakarā Centrālās YMCAs telpās, 40 College St. Paredzēts svētbrīdis un jauniešu priekšnesumi. Ņemami līdzi groziņi. Ieejas maksa ar groziniem $1.-, bez groziņiem $1.50. Spēlēs V. Griķa orķestris.

● Ev. lut. Sv. Jāņa draudzes eglītes sarīkojums bērniem notiks svētdien, 18. decembrī, pl. 2 p. p. Centrālās YMCAs telpās, 40 College St. (College — Yonge). Būs svētbrīdis un svētdienas skolas bērnu uzvedums. Ieradīsies arī Ziemassvētku vecītis.

ZIEMASSVĒTKI LATVIEŠU SĒTĀ

Un atkal Ziemassvētki pie durvīm ar daudzajiem ticējumiem, tradicijām, izdarībām, kas latvju tautai garajā mūžā uzkrājušās no senseniem laikiem. Lielajos Cerību svētkos šis tradicijas ir zīmīgas, krāšņas un bagātīgas ar ķekatām, dziesmām un dejām, kurās izpaužas īpatnības, kādu citām tautām nav. Tās dzimušas un dzīvojušas mūsu lauku sētās gan brīvības, gan apspiestības laikos.

Toronto latviešu biedrība, kas allaž rūpējusies par mūsu vērtīgo tradiciju saglabāšanu un daudzināšanu, 17. decembrī, pl. 7,30 vakarā savā namā, Osler ielā 198, šoreiz uzvedīs B. Senkēvičas Ziemassvētkus latviešu sētā. Uzvedumu vadīs rež. F. Lintiņš, būdeļu tēvainis būs aktieris Miķelsons. Ar dziesmām piedalās populārais sieviešu dubultkvartets Līga V. Lintiņas vadībā, bet piemērotas tautas dejas, iekļāvīgi uzvedumā, sniegs Toronto latviešu ģimnazijas deju kopa J. Dreifelda vadībā, pie klavierēm pianiste O. Upeniece.

Biedrības dāmu komiteja rūpējas par uzvedumam piemērotu telpu dekorējumu un svētku cienastu — Zenta Saulīte gatavos īsti latviskus Ziemassvētku ēdienus un dzērienus.

Šo etnografiski vērtīgo uzvedumu, kam sekos deja un saviesīga dzīve Ziemassvētku ieskaņai, ieteicams apmeklēt kuplā skaitā — mūsu skaistās tradicijas nedrīkst aizmirst vai atstāt novārtā, īpaši jaunatne.

Bērnu apdāvināšanā vecāki laipni aicināti ņemt līdzi dāvanas $0.50 vērtībā. Bērni varēs priecāties rotaļās.

● Pirmās ev.-lut. draudzes bērnu Ziemassvētku eglīte svētdien, 18. decembrī, pl. 3 p. p. Sv. Andrēja b-cas telpās. Svētbrīdis un svētdienas skolas bērnu priekšnesumi ar bērnu teātri. Ieradīsies Ziemassvētku vecītis.

Māc. A. Čops kristīja Celly Edvardu Ķikali, Miķeļa un Martas dēliņu.

● Austrumu ev. lut. draudzes dāmu komitejas rīkotais eglītes vakars notiks svētdien, 18. decembrī, pl. 3 p. p. Sv. Barnabas baznīcas telpās. Būs svētbrīdis, bērnu priekšnesumi, bērnu apdāvināšana un tējas galds.

Draudzes māc. A. Briedis salaulājis Edgaru Zvaigzni un Olgu Intu.

K.

(Nobeigums 8 lpp.)

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.
TORONTO PL 9-0266.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
birojs pārcelts uz
65 Ferrier Ave.,
(pie Danforth — starp Logan un Carlaw Ave.).
Tel. HO 3-2667, Toronto.

LASĪTĀJU VĒSTULES

NEBIJA VIENĪGAIS

Latvijas Amerikā redakcijai:

Jūsu laikraksta 7. decembra numurā minēts, ka neesot izdevies atrast aculiecinieku, kas būtu redzējis, ka 18. novembrī bez Lotus puķu veikala vēl kāds latviešu uzņēmums būtu dekorējis skatlogu šai dienai piemērotā garā.

Es esmu acu liecinieks tam, ka 18. novembrī Calla florists Danforth ielā arī bija dekorējis sava veikala skatlogu ar latviskiem rotājumiem, un vakarā dega sarkan-balt-sarkanas svecītes latviešu daiļamatnieka darinātā svečturī. Tas tiešām ir apsveicami un būtu vēlams, ka citus gadus 11. un 18. novembrī latviešu uzņēmumu vadītāji izrotātu skatlogus šīm dienām piemērotā dekorējumā. 11. novembrī skatlogi būtu dekorējami — rādītu, ka mūsu tautas varoņu svētki sakrīt ar kanadiešu kaŗavīru svētkiem.

J., Toronto.

PAR PRĀV. TREPŠAS INTERVIJU.

Latvijas Amerikā redakcijai:

Kad prāv. Trepša darbojās ALAs informācijas birojā, es viņu ļoti cienīju un viņa aiziešanu no ALAs valdes ļoti nožēloju.

Tagad viņš saka: „Daudz cerību ienes jaunā prezidenta dinamiskā nostāja un pieeja jautājumu atrisināšanā".

Es saku — tā nav dinamika, kas ienes jaunas bažas. Minēsim pāris piemērus: Dž. Kennedijs ir ārlietu komitejas Afrikas apakškomitejas priekšsēdis. Šai gadā, kad Afrikā cenšas nostiprināties Maskavas un Pekingas kalpi, Kennedijs ne reizi nesasauca savas komitejas sēdi. Pats gan pārmeta Eizenhaueram bezdarbību, bet nespēj pateikt, ko derētu darīt.

Tagad par Afrikas daļas vadītāju ārlietu ministrijā viņš ieceļ Menenu Viljamu, kuŗam ir zināšanas iekšpolitiskās lietās, bet trūkst zināšanu Afrikas jautājumos. Vai dārznieku varētu likt par kurpnieku?

Kādu cerību ienesīs Stīvensona iecelšana par pārstāvi pie AN? Vai nepietiek mums atcerēties, kā viņš noskaitās uz Dr. Valdi Muižnieku, kad pēdējais pasniedza padomju sūtnim Meņšikovam vergu nometņu karti; cik dinamiskā ātrumā Stīvensons to izrāva no viņa rokām, lai tikai nesabojātu pārāk Meņšikova garastāvokli?

Jānis Melnvilks, Kalamazū.

PATEICĪBA

Latvijas Amerikā redakcijai:

Mazā latviešu vecu ļaužu kopa Dettingenas pie Urachas Bruderhausā (14 personas) ir ļoti pateicīga par viņai līdz šim laipni piesūtīto „Latviju Amerikā."

Mūs ļoti iepriecinās, ja Jūs atradīsit par iespējamu arī nākamajā, 1961. gadā mūs apveltīt ar vienu vai diviem Jūsu laikraksta brīveksemplāriem.

Novēlam jums priecīgus un gaišus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu, kā arī Dieva svētību jūsu teicamai gādībai.

Ar patiesu cieņu un daudz sirsnīgu sveicienu no mums visiem.

Jūsu Žanis Celms,
kopas pārstāvis.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.
Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

AUGSTAS KVALITĀTES VILNAS AUDUMI (16 unces)
ANGLIJAS RAŽOJUMI.
★ PAR ĻOTI MĒRENĀM CENĀM. ×
DAVID'S ECONOMY CENTRE,
231 QUEEN ST., W., (pie University Ave.),
TORONTO.

TAUTIEŠI! PIRMS JŪS PĒRKAT KAUT KO UZ NOMAKSU, zvaniet
TORONTO LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBAI Telef. HU 3-9283 vai LE 3-4037.

INGRIDAS UN KARINAS GUTBERGU KONCERTS

Toronto koncertapvienības sarīkojumā šis bija sezonas izcilākais notikums tiklab pēc satura, kā mākslinieciskā piepildījumā. Iesākot programmu ar J. S. Bacha c-molla koncertu, abas mākslinieces šeit apliecināja teicamu stila izjūtu un apskaužamu technisku briljanci, pārsteidzot ar saspēles precīzitāti un mākslinieciskās izteiksmes vienprātību. Īsts šedevrs šai ziņā bija Mocarta Rondo no D-dura sonātas, kas sprēgāt sprēgāja abu instrumentu rotaļīgā dialogā. Pēc abiem klasiķiem Tālivalža Ķeniņa Concertino divām klavierēm, kas komponēts pirms 5 gadiem, atskanēja kā saucēja balss no gluži citas planētas. Viņa laikmetīgā valoda nebūt nepārstāv tās radikālākos runātājus un viņa sintakse joprojām tīri klasiska formā. Vienīgi harmonijā, izteiksmes līdzekļi ir citi un rafinētāki. Arī viņa temas nedzied vairs „saldo mèldiņu," bet vienmēr raksturīgas un atjautīgi izstrādātas, kā to dzirdējām viņa skaņdarba abās malējās daļās. Pirmajā — Allegro non troppo — komponists sniedz daudz drāmatisku kontrastu, bet pēdējā veikli un dzirkstīgi rotaļājas ar harmoniskām un ritmiskām asprātībām. Valdzinoša un noskaņām bagāta ir vidējā daļa — Adagio esspresivo. Tā ir mūzika, pie kuŗas jāpieron, jāieklausās, un ir veca lieta, ka šīdiena mākslā ir vienmēr svilpusi rītdienai. Māsas Gutbergas Ķeniņa techniski atbildīgo opusu atskaņoja mūzikāli spilgti un iespaidīgi.

Programmas otrā pusē dominēja romantiķi — Fr. Šuberts un viņa vēlākā laikmeta gara radinieks Frīdrichs Frišenšlāgers. Pēdējais ir vīnietis un kādreiz abas māsas mācījis mūzikas teorētiskajās gudrībās. Viņa Septiņas deju gleznas (op. 74) dzīvi un mūzikāli raksturīgi parāda dusošo Drīadi un baudkārīgo Pānu, Drīādes deju mēnesnīcā un citas romantiskas norises. Frišenšlāgers, tāpat kā Ķeniņš, savu skaņdarbu veltījis abām māksliniecēm.

Liekas, ka visdziļāk un iespaidīgāk klausītāju lielāko daļu skāra Fr. Šūberta variācijas par orģinālternu As-durā. Septiņās variācijās un finālā abas mākslinieces ielika tik daudz romantiska sirds siltuma un mūzikālas izteiksmes dažādību, ka viņu šarmantai spēlei varēja sekot ar aizturētu elpu. „Du holde Kunst!" — gribētos dziedāt kopā ar pašu Šubertu.

Tāpat iespaidīgi izskanēja Kl. Debisī „Lindaraja," kuŗas nefrancisko virsrakstu impresionisma pravieša darbu sarakstā netiku agrāk manījis. Arī šeit Ingrida un Karina Gutbergas apliecināja savu lielo mākslu.

J. Cīrulis.

IZSTĀDE AUSTRĀLIJĀ

Latviešu gleznotāja Ingrīda Ērna Austrālijā bija sarīkojusi Karaliskā mākslas veicināšanas biedrības zālē Adelaidē plašu savu gleznu izstādi, kurā dominēja portreti un dabas skati. Publikas uzmanību īpaši saistīja spilgtas klusās dabas ar puķēm. Starp gleznu pircējiem bija arī daži latvieši. Māksliniece pēc izstādes slēgšanas nodomājusi apmeklēt Eiropu un pēc dažiem mēnešiem atkal atgriezties Austrālijā.

Aina Zemdega

DZEJNIEKAM

Pa šaurām, nolijušām kāpnēm
Gājām līdz galam,
Kur mājo dzejnieks
Un melna saule.

Saulei labi —
Tai pieder siena pret logu.
Bet kas tev pašam? —
Grāmatu kaudzēs pazudis
Galds un krēsli.
Uu drīz, droši vien,
Grīda.

Kur Ziemassvētkos
Pīrāgu šķīvi
Un eglītes liksi?
Jaungada laimes,
Ko nesīs pasinieks?
Ulisam klēpī? —

Saulei labi —
Tai vienalga, vai Jāņi
Vai Ziemassvētki.
Varbūt tev arī —
Tev ir draugi
Un dzeja.

VĒRTĪGA GRĀMATA

Grāmatu apgāds „Sējējs" nupat laidis klajā grāmatu „Gaisma tumsībā". Tās autors ir Rīgas Doma baznīcas mācītājs un Rīgas pilsētas iecirkņa prāvests Edgars Bergs, tagad archibīskapa vietnieks Anglijas Latviešu baznīcā. Bergs jau agrāk bija pazīstams ar savām saturīgajām, kodolīgajām un visiem skaidri saprotamām svētrunām. Viņa svētrunas no Doma baznīcas kanceles noraidīja Rīgas raidāmstacija, tā ka ar pilnu tiesību varētu sacīt: viņš bija mācītājs lielākajai draudzei Latvijā.

Jaunajā grāmatā ir ievietota daļa svētrunu, kuŗas autors teicis tagadējā trimdas posmā, tanīs apgaismodams trimdas dzīves notikumus un jautājumus tanī gaismā, kas mums nāk no Dieva dotiem avotiem — kristīgas baznīcas svētajiem rakstiem. Bet arī agrākā Latviešu tautas vēsture, Atmodas laikmets un cīņas par brīvību atbalsojas šinī grāmatā, jo tās autors ir uzaudzis Atmodas laikmeta gaisotnē un sava mūža lielāko daļu dzīvojis un darbojies mūsu galvaspilsētā; ir bijis lielu notikumu aculiecinieks un darbojies līdz Rīgas sabiedriskā dzīvē. Arī mūsu agrāko laiku vēsturiskie notikumi vietām atbalsojas šinīs svētrunās. Tā nav nejaušība, ja zinām, ka autors dzimis tikai 5 gadi pēc Pirmajiem Dziesmu svētkiem, kas notika Rīgā, un tikai 10 gadi bija pagājuši, kopš bija nodibinājusies Rīgas Latviešu biedrība, kuŗas dzīvē un cīņiņos viņa tēvs Kristaps Bergs rosīgi piedalījies.

Tāpēc šī grāmata ir vērtīgs reliģiskās un tautiskās dzīves skatījums, ar ko ieteicams iepazīties ikvienam tautietim. Noderīga arī kā laba dāvana Ziemassvētkos un citos gadījumos.

A. Mitulis

Bērnības dienu reminiscences

KONSTANTINA STRODA STĀSTU UN TĒLOJMU KRĀJUMS ES, MAZAIS CILVĒKS, IZDOTS DZIMTENES BALSS APGĀDĀ ČIKĀGĀ AR N.NEIKŠANIEŠA IEVADU.

Ievadā N. Neikšanietis Strodu nosauc par Latgales dvēseles paudēju, un tiešām — viņa darbi arvien atgriežas senajā Latgalē, bērnības un jaunības takās, kur veidojusies rakstnieka dvēsele. Rakstnieks tā saaudzis ar dzimto zemi, ka tai viņš veltī savas labākās domas un dzīvi. Jau jaunības darbos Strods cenšas raksturot savas dzimtenes cilvēkus, to dzīvi un dabas jaukumus gan stāstos, gan liriskā noskaņās. Un viņš sasniedz ievērojamus panākumus. Viņa darbi atver vienkāršā latgaļu cilvēka nekomplicēto pasauli un dvēseles skaidrību, kas kulminē dziļā reliģiozitātē un eksistenciālā drošības apziņā. Vienkāršais cilvēks, nesamaitāts pusgudrību izvirdumos, ir skaistākais cilvēka mets — ar dabīgām, dziļā ticībā un uzticībā apvaldītām kaislībām un pirmatnējām eksistenciālās drošības saknēm. Tie Stroda mākslas centieni un viņa mākslinieka augstākais credo.

Jaunais krājums radies trimdas pēdējos gados, kad dzimtenes sāpes žņaudz arvien skaudrāk, un svešuma ceļam nav saskatāms gals. Kā mazs zēns, kas tikko sāk orientēties un apjaust pasaules brīnumus, Strods bez aizspriedumiem un kritikas atmiņās pārdzīvo bērnības iespaidus un atver mums kādreizējās Latgales dzīvi, ko kā svētas atmiņas sevī glabā vecākā paaudze. Vidējā paaudze, kas redzēja Latgali pēdējos brīvības gados, vēl var skaidri iedomāties un dzīvo līdz mazā cilvēka pasaulē, kas ritēja apmēram pirms vienas paaudzes. Mūsu trimdas jaunatnei tā jau ir samērā sveša pasaule — te nepieciešama vecāku papildus interpretācija, lai nerastos pārpratumi. Un tas ir labi, ka Strods tik jaukos vilcienos zīmē savu jaunības dienu zemi, lai jaunie to apjaustu un iemīlētu.

Katrs stāsts ir kā senas filmas izgriezums no Latgales dzīves, šī gadsimta pirmajās divās gadu desmitīs. Galvenais varonis katrā stāstā ir mazais cilvēks, kas sevi sāk apzināties kā iederīgu šajā pasaulē. Tur atklājas bērna pirmā skola vecmāmiņas vadībā: viņa uz brīdi aptur sprēžamo ratiņu un māca mazo Katechismā un iepazīstina ar Lūgšanu grāmatu. Vecāmāte mazajam cilvēkbērnam atver debesu un pasaku brīnumus, kas kļūst par viņa dvēseles dzīves pamatu, kur fantazija sazarojas arvien jaunās brīnumlāsēs un kļūst īstenība. Tādējādi reliģijas īstenība iesakņojas uz visiem laikiem un veido pamatus skaidrai un nosvērtai personībai.

Lieki būs šeit uzskaitīt visus pārdzīvojuma brīnumus, kad pamazām veidojas mazā cilvēka apziņa; tos katram vislabāk atklāj veiksmīgais stāstītājs Strods, izceļot ne tikai bērna dvēseles dzīves veidošanos, bet reizē arī veidojot Latgales cilvēka dvēseles dzīvi un sociālo struktūru. Tā ir savā ziņā vienreizēja pieeja Stroda paša reminiscenču redzējumā un tēlojuma spilgtumā. Šai mākā Strods ir rada mūsu rakstniekam Jaunsudrabiņam, kurš tāpat veidojis sava novada dzīvi mazā cilvēka skatījumā.

Jācer, ka Strods turpinās mazā latgaļa augšanas un veidošanās stāstus, jo viņam vēl atmiņā neviltota Latgales kādreizējā seja, ko mēs neviens reāli vairs tādu neredzēsim. Ja arī nākošie gadi mūs aizvestu dzimtenē, tomēr tās seja būs izmainījusies līdz nepazīšanai. Tāpēc tieši no Stroda gaidām jo rosīgu sava laika un savas puses dokumentēšanu mākslas darbos. A. Spogis

BALĀŽU MEISTARS KLASĒ

TEODORA ZELTIŅA PAZIŅU PROFĪLI (9)

Tāpat kā vēl joprojām neesmu iemācījies pieklājīgās vietās pieklājīgi uzvesties, nemācēju arī pirmajā dienā Rīgas pils. I. ģimnazijas pirmajā klasē, vidējās ailes otrā solā. Man priekšā īsās brūnī rūtainās biksēs un baltā kreklā, kājās piecēlies, stāvēja Konstantīns Karulis. Viņš toreiz vēl nebija pazīstams „Brīvās Zemes" žurnālists, tādēļ bez kādas cienības, no Ķengaraga Rīgas lepnākajā rajonā — Raiņa bulvārī ienācis, spēcīgi parāvu viņu pie rūtainā bikšu dibena, kad tas man pārāk ilgi aizēnoja skatu uz katedrā stāvošo klases audzinātāju. Karulis jau pirmajā stundā, rosīgas un uzņēmīgas dabas būdams, gribēja ar klases audzinātāju Plūdoni noskaidrot, vai un kādas ir iespējas noorganizēt skolnieku grupu, kas gribētu pēc stundām mācīties stenografiju. Nu viņš ar lielu blīkšķi atkrita atpakaļ solā.

Es rādīju ļoti nevainīgu seju, it kā gar Karuļa bikšu dibenu man nebūtu bijis nekādas daļas. Bet slavenais dzejnieks, kā kuplo, mākslinieciski sasietās kakla saites pušķi līdz šim biju varējis apbrīnot vienīgi bildēs, svinīgi pacēla pret mani taisnu rādītāja pirkstu un teica ne mazāk svinīgā balsī: „Piecelties! Kā jūs sauc?"

Kad biju piecēlies un pateicis savu vārdu, Plūdons izņēma no tumšzilo svārku kabatas mazu grāmatiņu un mani tur pierakstīja. „Jūs esat pirmais no manas jaunās klases, ko pierakstu savā speciālajā sarakstā, bet ļoti var būt, ka arī kā pēdējais paliksit prātā."

Šis Plūdoņa paregojums pa daļai piepildījās. Kaut gan gadu tecējumā matēmatikas dēļ „atkritu" citā klasē, ģimnaziju beidzot, kad dzejnieks no skolotāja darba bija jau atstājies un viņam rīkoja lielu jubileju, skolas apsveicēju delegācijas daudzo sastāvā ierados dzejnieka Pārdaugavas mīteklī. Nekas gan liels no toreizējās jubilejas prātā nav palicis — svinīgā Trijzvaigžņu ordeņa pasniegšana, svinīgas sejas, svinīgas runas un tas, ka Plūdoņa lielģimenes visjaunākā atvase Varimants pie galda man ierausās klēpī. Vispārēju jautrību sagādāja ģimnazijas direktors Jānis Stiprais. Pa laikam omulīgi nobraucīdams balto krīva bārdu, viņš lasīja apsveikuma telegrammas. Pēkšņi izbrīnā viņš pacēla augstāk uzacis: „Kas tad tas? Apsveikums arī no Rāmavas. Kas to būtu domājis, ka arī zirgu audzētāji domā par dzeju un dzejniekiem." Par Rāmavu sauca pazīstamu zirgu audzētavu, bet īstā telegrammas sūtītāja tomēr bija bijusi baltu filoloģijas Ramave, kuŗas biedri staigāja baltās, ar zaļu prievīti apmalotās cepurēs. Diemžēl, Stiprais par tādu organizāciju nekā nebija dzirdējis, un tā nu zirgaudzētāji tika dzejas cienītāju godā.

Pēc pirmās, ne sevišķi patīkamās iepazīšanās ar Plūdoni jau drīz sev atkal pievērsu klases audzinātāja uzmanību, kaut arī ne sevišķi izcilu iemeslu dēļ, par ko būtu vērts palielīties. Faktiski tas bija pirmais mums uzdotais domraksts par Raiņa bērēm. Tanī rudenī, kad sāku iet ģimnazijā, nomira Rainis, un viņa izvadīšana pēdējā gaitā palikusi atmiņā kā grandiozākās kādreiz redzētās bēres. Milzīgas ļaužu masas pieblīvēja ielas, pa kuŗām virzījās sēru gājiens ar nesaskaitāmiem vainagiem un organizāciju karogiem. Ietvju malās, zilajām samta cepurēm galvās, stāvēja visu Rīgas ģimnaziju skolnieku goda ierinda. Diena turklāt vēl bija skaisti saulaina, un vējš, godbijīgi pierimies, gulēja koku dzeltenajās lapotnēs, kas Rīgas bulvāros dega kā milzīgas bēŗu sveces. Mani, kā aplam samaitātu nacionālistu, diemžēl, tas toreiz nespēja ietekmēt ne mazākā mērā.

Katedrā sēdēdams, Plūdons izdalīja burtnīcas. Es nepacietīgi gaidīju savējo, bet pati pēdējā tā palika dzejnieka rokās. Kad viņš to atvēra, pirms sācis lasīt, lēnā un nopietnā balsī teica: „Šo pēdējo domrakstu es jums nolasīšu priekšā." Un tad, kā likās, ar slepenu patiku viņš lasīja manu sacerējumu. Taču, lasīt pabeidzis, dzejnieks man izteica rājienu: „Redziet, tā nu gluži rakstīt nevar. Pēc zināma mēra pašūtus un karogu kātos nēsājamus drēbju gabalus pieklājas tomēr saukt par karogiem, ne sarkanām lupatām..." Patikai, ar kādu Plūdons nolasīja īstenībā norājamu domrakstu, atradu izskaidrojumu vēlāk, kad biju izlasījis balāžu meistara satirisko dzejoļu krājumiņu „Sonetas ar ragiem un trioletas ar nagiem." Starp citiem Plūdonim pa gaumei neesošiem dzejniekiem tur bija pazobots arī Rainis. Taču klasē pret kādu atsevišķu dzejnieku nekad mēs netikām nevēlami noskaņoti.

Vispār, lielu daļu latviešu valodas stundu patērējām domrakstu sacerēšanā. Plūdons domrakstus neuzdeva rakstīt mājās, mēs tos sacerējām turpat „uz vietas" klasē. Puikas gudreļi sprieda, ka mūsu latviešu valodas skolotājs tos asprātīgi izdomājis: klasē stundas laikā pārāk gaŗu sacerējumu nav iespējams uzrakstīt — tātad skolotājam mājās mazāk ko lasīt un labot, bez tam — nav jānodarbojas ar nākamās stundas skaidrošanu. Zināmu iemeslu šiem prātojumiem, liekas, deva Plūdoņa dziļdomīgā staigāšana pa klasi domrakstu stundās. Domās nogrimis, ne mazākās vērības rakstītājiem nepiešķirdams, viņš soļoja gar soliem turpu un atpakaļ, reizēm savā nodabā kādu dziesmas melodiju iedungodamies. Uu tā kā daži mēs bijām lasījuši dzejnieka biografiju un zinājām, ka daļu dzejoļu viņš sacerējis pa mežu staigādams, bijām gandrīz vai noteikti pārliecināti, ka skolotājs domrakstu stundās dzejo. Taču nebija tā, ka Plūdons mūsu domrakstiem neveltītu pietiekami daudz uzmanības. Pat pārāk lielu. Kad saņēmām atpakaļ izlabotās burtnīcas, dažs savā ieraudzīja ne tikai ar kailu ciparu izteiktu darba vērtējumu vien, tam bija pievienots skolotāja domraksta iztirzājums. Reiz manā burtnīcā Plūdons tā bija pierakstījis pusotras lappuses, gandrīz vai aizsniegdams manu domraksta gaŗumu.

Gramatiku — pēc Ģiezēna grāmatas — godīgi iekalām galvās, kaut gan pret dažiem gramatikas likumiem Plūdonim bija noteikti iebildumi. Piemēram, viņš neatzina, ka viņa uzvārdu raksta ar galotni „is". „Es esmu Plūdons un nevis Plūdonis. Tā savus dzejoļus esmu sācis parakstīt, tā esmu kļuvis pazīstams tautā un tā arī turpmāk savu vārdu gribu rakstīt." Būdams gramatiķu pusē, nemēdzu līdz šim šo dzejnieka vēlēšanos respektēt. Gadiem ritot un kļūstot mazāk dedzīgam gramatiķim, ir sākušas rasties šaubas, vai gramatikai galu galā ir tiesības ignorēt kādas personas noteiktu vēlēšanos sava uzvārda rakstībā.

Literātūras vēsturi mēs mācījāmies pēc paša Plūdoņa sarakstītām grāmatām, tāpēc, nākamās stundas vielu uzdodams, pa laikam viņš tikai pašķīra uz piekšu grāmatas lappuses. Tā iegūto laiku mēs ziedojām — kā Plūdons teica — dzejoļu daiļlasīšanai jeb deklamācijai. Mums visiem vajadzēja iegādāties viņa šai mākslai īpaši sacerētu grāmatu. Taču visvairāk ieguvām, klausoties pašu Plūdoni. Vēl šodien kā dobjus kapa zvanus es dzirdu skanam viņa balsī, kad atceros skandēto „Rekviēmu". Ne mazāk izteiksmīgas palikušas atmiņā paša autora lasītās balādes. Mēs kalām galvā sava skolotāja un Auseklā dzejoļus, kas bija viņa vismīļākais autors. Uu daudzi mācījās deklamēt ar lielu prieku, jo Plūdons par daiļlasīšanu katram lika īpašu atzīmi, tādā kārtā nevienam vien bija laimīga izdevība izlabot gramatikā dabūto divnieku. Plūdons par labu deklamēšanu piecniekus nežēloja.

(Nobeigums 4. lpp.)

GUNTIS ZARIŅŠ

VARONĪBAS AUGSTĀ DZIESMA

STĀSTS

Dāvināts leitnantam BERNHARDAM KOSKINAM.

6. turpinājums

„Ja kāds, to, ko viņš teica, pastāsta vāciešiem — viņam noteikti vakars . . ." Abi virsnieki iejāja mežā. Sīkās eglītēs bija ieķēries rets sniegs. Kaut kur tālumā noskanēja mašīnšautenes kārta, kuŗai atbildēja krievu „maksis".

„Mēs visi esam vienādos zābakos, kurš ies un stāstīs fričiem, ka mēs īsteni taisāmies ņemt vagu?" Pacers smaidīja par sava komandieŗa vieglprātību. Viņam šāda doma nekad būtu ienākusi prātā.

„Tu nekad nevari zināt, visus šos gadus mēs esam mācījušies turēt mēli aiz zobiem, runāt ar savu gaitu, roku kustībām, dzīves veidu un galvas nešanu, un tagad viens ņem un saka tīri ķecerīgas domas — viņš runā to, ko mēs visi domājam, bet viņš to pasaka skaļā balsī . . . Pulkvedis vai ne pulkvedis, bet katram par to var uznākt vakars!"

„Tu pārspīlē, daudzi saka patiesību, daudzi saka to, ko domā, tikai dažos vārdos — kā, piemēram, Pudiķis. Es kaut kā netieku vaļā no domas — viņš un Vecais jau no sākta gala zināja — beigas būs pašās beigās . . ."

„Vai tu domā, kāds to nezināja?" Zemzars smaidīja par šādu vieglprātību.

„Iespējams, ka zināja, bet neteica, neparādīja — tas tāpat kā ar karotes nolikšanu — mēs katrs zinām, reizi tas notiks, mēs to redzam notiekam katru dienu, bet tikai retais apzinās — tas ir gals un gala gals un no tā nav ko baidīties . . ." Pacers draudzīgi uzsita zirgam uz kakla.

„Nupat tu sāc muldēt!"

„Var jau būt, bet vai tu vari pateikt, kurš no mums nemuld?" Zirgi paātrināja riksi. Virsnieki jāja klusēdami, katrs domādams savu domu. Pacers par rītdienu un mukšanu. Zemzars, laizīdams savas taukās lūpas, par šīvakara priekiem. Viens abu domās bija kopējs — vajadzēja dzīvot!

„Kad zirgi ierikšoja baraku pagalmā, pirmais, ko virsnieki ieraudzīja, bija Pudiķis ar savu vadu. Plaši ieplēstām kājām kaprālis stāvēja savu vīru vidū. Rokās viņš turēja tanku dūri un skaidroja.

„Vai jums tagad ir skaidrs?" viņš beidzot jautāja.

„Tos korķus, kaprāļa kungs . . .", bailīgi iesāka kāds jauns zaldāts.

„Tie nav korķi, puņķu vāgūzi!" šķietami dusmīgi bļāva kaprālis Jupiters Pudiķis, un viņš tiešām izskatījās pēc Jupitera ar liesmu vāli rokā.

„Skaidrs, kaprāļa kungs, tie nav korķi!" zaldāts bija sastindzis pamatstājā un kuŗu katru brīdi gaidīja pavēli iet mizot kartupeļus, mazgāt ateju vai pucēt varenā kaprāļa zābakus.

„Tad vēl viena lieta, kuŗu der ievērot," atsāka kaprālis, „labākais šaušanas attālums ir piecdesmit metri. Kad mēs būsim fektiņā es nevēlos, lai kāds to aizmirstu! Tā kā es nevaru katru reizi būt pie jums, tad to atcerieties — es jau zinu, ko jūs domājat — man kā vistai savi cālīši būs jāpieved pie katra krievu tanka un jāsaka: knāb nu, manu balodīt, bet tā tas vis nebūs! Prettankistam katram jārīkojas uz savu roku — mums nav nedz artilērijas, nedz smago kājnieku ieroču — mēs esam kā medņu mednieki, kuŗi vieni paši lec klāt savam laupījumam — viena kļūda, un rokā būs tikai zīle . . ."

„Bet kaprāļa kungs," jautāja kāds cits kaprālis, kurš piecus gadus bija diriģējis satiksmi Brīvības un Miera ielas stūrī, „ja nu tas tanks nenāk tuvāk?"

„Tad tev jatiek tam klāt! Tādēļ mēs saucamies tanku mednieki un medniekiem medījums nekad nenāk klāt!" Pudiķis brīdi kavējās tad, nogrimis atmiņās, turpināja: „Kad es ar savu vectēvu gāju uz medņiem, mēs stundām ilgi gaidījām un lēkājām, kamēr tikām pa šāvienam, mums tāpat jālavās klāt krieviem!"

„Bet mednis nešauj, mednis tikai dzied!" neatlaidās kaprālis no Miera ielas stūŗa, vārdā Pureniņš, kurš izskatījās kā izbadējies zvirbulis, pilsētā bez zirgiem . . .

„Mednis nešauj, bet mednis nav cilvēks. No zvēriem mums nav jābaidās, laiki mainījušies, tu vairs neskrien apkārt ar akmens cirvi vai vectēva bisi, bet ar tanku dūri, un tu vairs nemedī prieka, bet pienākuma dēļ . . . Tu laikam nezini starpības starp prieku un pienākumu! To es tev apsolos iemācīt — tu šovakar esi sardzes priekšnieks — tas ir pienākums; un šovakar jūs saņemsit kantīni — tas ir prieks! Tagad tev skaidrs?" Pudiķis beidzot bija atradis upuri. Viņam iekšā vārījās neapmierinātība, ka jau rītu būs jāsāk gulēt salmos un varbūt pat dubļos.

„Tieši tā, kaprāļa kungs, skaidrs! Mednis nešauj, bet krievs šauj!" kaprālis Pureniņš, sastindzis pamatstājā, atkārtoja. Pudiķis atmeta ar roku. Uzmeta tanku dūri plecā. Ieraudzīja abus virsniekus. Apcirtās atpakaļ un brēca:

„Vads, stāties!" Vīri izveidojās trīs šķībās rindās. „Mierā!" Vīri sastinga. „Līdzināties!" Vads sakustējās. Abi virsnieki nolēkuši no zirgiem, tuvojās kaŗavīriem. „Ziņojumam pa labi skatīt!" Pudiķis nolika tanku dūri zemē un stingriem rikšojošiem solīšiem tuvojās nācējiem. Izstiepās, cik viņa resnums to atļāva. Izšāva mazo roķeli uz priekšu un ziņoja: „Kapteiņa kungs, otrais vads tanku dūres apmācībā. Ierindā četrdesmit septiņi kaŗavīri, divi instruktori." Zemzars atņēma sveicienu visai negribīgi. Norūca starp zobiem:

„Brīvi, turpināt!"

„Pret sevi skatīt! Brīvi! Iziet!" Pacers atļāva vadam nozust baraku krāsniņu siltumā.

„Nu, ko tu domā par puikām?" Pudiķim jautāja Pacers.

„Tie patiesībā uz goda, bet jālamā jau ir . . ." Pudiķis mēģināja noslēpt smaidu.

„To jau tu proti!" apstiprināja Zemzars un, pametis pavadu pienākušajam raitniekam, satvēra Paceru zem rokas un veda uz istabas pusi. Pudiķis paraustīja plecus un palika laukuma vidū. No barakas izlīda kaprālis Pureniņš un kaunīgi tuvojās vada seržantam.

„Kaprāļa kungs?"

„Jā?" atjautāja Pudiķis ar nīgrumu raudzīdamies sīkajā kaprālī.

„Es jums gribēju jautāt, kā tas ir . . . ar tiem krustiem?" Pureniņš bija apmulsis no savas pārdrošības.

„Kādiem krustiem?"

„Nu, taču — dzelzskrustiem!"

„Jā, un . . ."

„Par ko jūs dabūjāt?"

„Pureniņ!" Pudiķa balsī skanēja drauds. „Tu citā pirtī kašķi nemeklē!"

„Kaprāļa kungs, es kašķi negribu, bet krustus . . ." Pureniņš sarka un svīda. Viņš bija atzinies savās dziļākās un patiesākās ilgās. Jau brīvās Latvijas laikā viņš bija cerējis uz kādu ordeni, bet nekad nebija laimējies — tagad viss likās kā ar roku sasniedzams.

„Tu gribi teikt, ka tu vēlies dabūt krustu?" Pudiķis bija pārsteigts par bada kāša varonīgajām domām.

„Es nezinu, par ko viņi dod, bet atkāpjoties man izdevās sašaut krievu lauku virtuvi ar to pašu tanku dūri, un viss krievu pulks esot palicis bez pusdienām . . . Viss trošš pajuka kā spaļi vējā — kapteins Balcers solīja krustu, bet pats dabūja koka — tā nu iznāca, ka es paliku bešā . . ."

„Tu melo! Pudiķis nevarēja ticēt, ka Pureniņš varētu būt tik dūšīgs.

„Es nemeloju, tas bija netālu no Šlokavas . . . Te divi puikas, kuŗi var apliecināt. Redzi, mēs visi trīs drusku aizgulējamies, un, kad pamodāmies, sādža bija pilna ar vaņkām. Zupas katls tieši pie loga. Kapteinis Balcers gulēja blakus mājā. Vajadzēja viņu modināt, bet krievi visur — laidu vaļā savu dūri. Zupa vien pašķīda, krievi muka kā velna trenkāti, laikam domāja, ka mēs sākam brukt virsū — iznākumā visi lielie gulētāji ar kapteini Balceru paspēja nosvīst. Par to man kapteinis solīja krustu, bet jau nākošā dienā viņu trāpīja snaiperis . . . Tad nu tu pats redzi — viss bija par velti . . ." Pureniņš tiešām bija skumjš. Kādā mazā Pomerānijas pilsētiņā viņa sapnis bija gandrīz kļuvis par reālitāti un tad . . .

„Solīts jau makā nekrīt!" piekrita Pudiķis, bet tad, brīdi padomājis, jautāja: „Vai tev kas pie rīkles grūžams ir?"

„Ko jūs ar to domājat?"

„Beidz jūsot! Vai tev šņabis ir?"

„Divas pudeles!"

„Iesim mēģināt!"

„Ko?"

„Runāt ar Zemzaru. Ja Balcers tev solīja un divi puikas ar mieru apliecināt, varbūt, ka varam kaut ko izdarīt . . .", Pudiķis izskatījās noslēpumains.

„Ko tad viņš var izdarīt?" Pureniņš neticēja savām ausīm. Pudiķis savā noplīsušajā formā, viņam izskatījās kā pestītājs eņģelis — tanku dūri spārnu vietā.

„Likt tevi priekšā dzelzs krustam, vai vismaz nopelnu krustam — to tu noteikti esi nopelnījis! Tikai, kā teicu, vispirms jāgādā kaut kas, ko pie rīkles grūst . . ." Pudiķis savās nāsīs sajuta konjaka smaržu.

„To katrā laikā, bet vai mēs tā varam iet pie kapteiņa?" Pureniņš nevarēja ticēt patiesības patiesībai.

„Es pie Pacera un Zemzara varu iet katrā laikā, nemaz nerunājot, ja man ir dzeŗamais . . . Neļurbojies, un tec pēc savas nodevas dzelzskrusta fondam! Nāc tieši uz kapteiņa rūmi!"

Pureniņš skriešus aizskrēja uz baraku. Pudiķis domīgi soļoja uz virsnieku galu jeb, kā puikas sauca, — vācu galu.

(Turpinājums sekos)

LATVIEŠU DARBA BIRŽA SĀK DARBU ŠODIEN

Darba meklētājiem brīvi sludinājumi Latvijas Amerikā slejās.

Diemžēl, neviena latviešu organizācija pat ne aptuveni nevar pateikt, cik mūsu tautiešu jau tagad ir palikuši bez darba. Ir tomēr jāpieņem, ka to tautiešu skaits, kas pašā ziemas aukstumā un drēgnumā negaidot saņēmuši bezalgas atvaļinājumu uz nenoteiktu laiku, nav skaitāms tikai desmitos, bet gan simtos. Bezdarbs vissmagāk jau skāris būves nodarbinātos. Produkciju samazinājušas arī daudzas rūpnīcas. Darbu atrast pašlaik grūti ir arī atsevišķo nozaru mazajiem uzņēmējiem — kontraktoriem.

Par bezdarbnieku grūto stāvokli ir sākusi spriest arī federālā valdība un droši vien līdz martam vai aprīlim tā atradīs kādus jaunus ceļus, kā samazināt bezdarbnieku skaitu. Tad durvju priekšā būs jau pavasaris, un par darba trūkumu nevienam vairs nebūs jāsūdzas.

Nemēģināsim diskutēt, kādēļ tik bagātā zemē, kādā mēs tagad dzīvojam, bezdarba problēma vēl nav atrisināta. Nemēģināsim atgādināt, ka ar katra importēta radio aparāta vai automašīnas iegādi mēs apzinīgi rūpējamies par bezdarba likvidāciju Vācijā, Japānā vai kādā citā tālā zemē.

Mūsu šīsdienas pārrunu temats ir, kā jau pagājušā reizē minēju, — kā atrast praktiskus un reālizējamus ceļus, lai palīdzētu tikai mūsu pašu tautiešiem tikt pāri grūtajiem ziemas bezdarba mēnešiem. Es jau minēju, ka šo aktuālo un nopietno problēmu ikviena varētu atrisināt pašu latviešu Darba birža. Te gan man tūlīt jāpiezīmē, ka man nav nekāda nolūka ierosināt dibināt kādu jaunu latviešu sabiedrisku organizāciju, vai arī tikai sekciju pie Nacionālās apvienības, vai arī nodaļu Latviešu būvuzņēmēju sadarbības kopas vēl neesošā [illegible] arodbiedrību ieteikto algas likmju pētīšanas un ignorēšanas birojā.

Latviešu darba birža faktiski pastāv jau kādus 12 gadus. Ja pēdējos gados neviens daudz par to nebija dzirdējis, tad iemesls ir vienkāršs — šis biržas pakalpojumi tikai retam tautietim bija nepieciešami.

Atsauksim atmiņā pirmās dienas, mēnešus vai gadus, kad ieradāmies šai zemē. Mēs tūlīt sapratīsim, cik vareni saimnieciski ievērojams bija mūsu latviešu Darba biržas iestādījums, kam nebija pat prezidenta, par valdi un kultūras darba sekcijas vadību nemaz nerunājot.

Šī latviešu Darba birža bija tautiešu dedzīgā informācijas apmaiņa par labākiem darba apstākļiem vienā vai otrā šīs zemes stūrī. Informācija, kur draugi vēstulēs pastāstīja, cik labi pelna zeltracī, cukurbiešu laukos, istabenes un fabriku strādnieki. Toreiz bez kādas mudināšanas mēs ņēmām tautiešus [illegible] vai arī draugus tālu vienā zemes krastā vai kaimiņu pilsētā. Toreiz mēs palīdzējām viens otram tikt laukā no smieklīgi zemi atalgotiem darbiem, ieteicām savus draugus vai pazīstamus paši savās darba vietās. Mūsu vecā Latviešu darba birža ar vēstuļu palīdzību vai personīgi satiekoties un informāciju apmainot, darbojās gandrīz perfekti.

Šodien stāvoklis patiesībā ir daudz labāks. Mūsu pašu vidū ir radušies simtiem darba devēju. Mums ir aktīvas un spēcīgas pašu organizācijas un draudzes, kuru vadītāji diezgan labi var savest kopā latvieti-darba meklētāju ar eventuālo darba devēju. **Tādēļ šodien mēs negribam neko vairāk kā tikai ierosināt, lai ikvienas organizācijas vadība uz katru atsevišķu tautieti padomātu, kā iedzīvināt mūsu veco labo Latviešu darba biržu — informācijas apmaiņu, padomu, kur meklēt darbu, ieteikt savās darba vietās uz vakantām vietām** savus draugus, savus tautiešus. Esmu pārliecināts, ja latvieši, kas uzstrādājušies vadošās vietās, savai priekšniecībai kanadiešu firmās un uzņēmumos ieteiks pieņemt kādu vai uz šo laiku iemēģināt latviešu darbinieku — panākumi neizpaliks. Man vēlreiz jāatkārto, ka latviešu vārds ir sasniedzis labu slavu kā apzinīgiem un centīgiem darbiniekiem — vienalga, kurā nozarē tie arī strādātu.

Lūgsim, lai ikviens tautietis, draudze un biedrība ar palīdzēšanu saviem tautiešiem sāktu tūlīt. Un ne vien domāt, bet arī darīt visu, kas pašu spēkos, lai lielā Savstarpējā latviešu palīdzības biedrība — Latviešu darba birža sāktu darboties jau šodien. Bez darba palikušam būs vieglāk, ja viņš jau šodien zinās, ka kāds par viņu domā, kāds tautietis cenšas un dara visu iespējamo, lai pavērtu tam ceļu uz normālu ikdienas darba soli.

Tā vai nebūs skaista Ziemassvētku dāvana, ja jūsu pūliņu rezultātā uz pašiem svētkiem bezdarbnieks būs atradis darbu?

Latviešu darba birža ir sākusi darboties — jūsu pašu ziņā, lai rezultāti neizpaliktu!

Arī šis laikraksts grib no jauna pierādīt, ka kalpošana mūsu tautiešu vajadzībām ir viens no tā svarīgākajiem uzdevumiem. Apgāda vadība arī paziņo, ka, sākot ar šodienu, laikraksts labprāt ievietos bez maksas katra latvieša-darba meklētāja sludinājumu. Es personīgi būšu pateicīgs, ja latviešu tautieši tuvu vai tālu, Latviešu Darba biržas ietvaros atrastu laiku, lai pastāstītu par [illegible] ziemas mēnešus uz nodarbina darba rokas. Varbūt, ka arī šajās slejās mūsu [illegible] savest kopā tos, kuru mājā vai uzņēmumā krietna latviešu darba roka [illegible].

Es esmu tik optimistisks, jo jau iepriekšējā raksta rezultātā saņēmu kāda latviešu būvuzņēmēja vēstuli: „Ja jums zināmi divi kārtīgi latviešu galdnieki — dodiet šurp! Darbs visai ziemai. Jābrauc tikai uz Maltonu." Tai pašā laikā kāds [illegible] vien dienai vai uz divām nedēļām. Lieta tā, ka šim mūsu tautietim darba grāmatiņā pietrūkst marku tikai divām nedēļām, lai saņemtu regulāro bezdarbnieka pabalstu.

Bez patriotisko bungu rībināšanas, bez garām runas vīru sēdēm šajā svētku laikā mēģināsim pierādīt, ka mēs, latvieši, esam saglabājuši siltu sirdi un palīdzīgu roku ikvienam savam tautietim, kam durvju priekšā nostājusies nebalta diena.

Jūsu A. Kundrats.

Daugavas Vanagu Toronto saime

rīko 17. DECEMBRĪ — 123 HURON IELĀ

ZIEMASSVĒTKU EGLĪTES VAKARU

PLKST. 3.00 BĒRNIEM

Ziemassvētku vecītis — Dāvanas. Rotaļas.

PLKST 7.30 BIEDRIEM

Pašapdāvināšanās — jāņem līdzi dāvana $1.- apmērā.

Pēc tam tējas vakars.

Laipni ielūdz *RĪKOTĀJI.*

KĀDA RAKSTA ATSKAŅAS

Erna Brezovska savu 17 audzēkņu vidū latviešu skolā Rietumvācijā. Pa labi māc. I. Pīpe. P. Zvaigznes uzņ.

Kad ūdenī iemet akmeni, tas uzšļakstina burbuli un tai vietā veidojas arvien lielāki apļoki. Tā ir apmēram ar katru notikumu, kas saviļņo sabiedrību. Pastāstīšu kā lasītājos atbalsojās mans raksts „Kad vecie ir tik jauni . . ."

Zem vecuma sloga cieš daudzi cilvēki. Bet to var novelt, īstā brīdī pasakot īsto vārdu. Kāda 80 gadu veca māte man priecīgi teica: „Nu es jūtos pavisam citādi!" Kāda cita, kam avīzes nav, norakstījusi to rakstu pieminai. No ASV atrakstīja manai māsai latviešu valodas skolotāja A. Celle (U.S.A. Calif., Sacramento):

„Manā priekšā uz galda avīze Latvija Amerikā. Tanī tik jauks, no sirds nācis raksts: „Kad vecie ir tik jauni . . ." Ilgi neesmu lasījusi tik dvēselīgi izjustu rakstu! Skaidri zinu ka viss, kas tanī teikts, ir patiesība. Apbrīnoju Jūs! Lai Dievs palīdz Jums turpmāk iesākto darbu veikt. Izsakiet savai māsai sirsnīgu paldies no manis un manas ģimenes. Mēs visi priecājāmies par šī raksta ievietošanu avīzē, lai visi lasa, redz un dzird. Ja vairāk būtu šādu „veco", tad mūsu jaunatne nebūtu nogājusi no ceļa. Ak, ja vecākos būtu šāda savas tautas, savas tēvzemes un cilvēcības mēraukla, tad latviešu bērni nepārtautotos. Un jāsaka Jūsu māsas vārdiem: „Latviešu skolu vācu zemē es uzskatu par ūdens nešanu ar sietu. Bet varbūt tomēr kāda pilīte aizķeras." Noteikti daža lāsīte aizķeras sietā, nenokrīt zemē un nepazūd, bet turas un mirdz kā pērle. Pērļu ir maz, bet tās retās, kas audzētas, ir dārgas. Tās ir kā stūra akmens Latvijas celtnei.

Arī šeit, Amerikā, ir tāpat: latviešu skolas darbs ir ūdens nešana sietā. Kā par Jums, tāpat šeit par mums visi brīnās un sauc par muļķiem tos, kas strādā latviešu skolā. Tomēr arī šeit sietā aizķeras ūdens pilītes, kas jauki mirdz un zaigo. Tas ir tad, kad ģimenes iet kopā ar skolotājiem, kad sabiedrība ievēro un pabalsta skolotāju darbu. Atnāk jaunieši un saka: „Paldies Jums, Celles kundze, par visa laba iemācīšanu, bet galvenais, par latviešu valodas iemācīšanu. Nu varam no tālienes aizrakstīt saviem vecākiem vēstuli latviešu valodā." Vai tas nav gandarījums par mūsu pūliņiem un darbu? Tāda jauniešu atziņa ir atalgojums, ko nevar atsvērt ne zelts, ne sudrabs.

Un tā — dziļā cieņā un godbijībā es noliecu galvu Jūsu priekšā. Lai Dievs dod Jums veselību vēl ilgus gadus kalpot latviešu jaunatnei, baznīcai un korim."

Bet daži tautieši, kam citu nopelni ir kā gruzis acī, nevarēja nociesties, neparādījuši savu īgnumu smīnīgiem skatiem un aplinkus vārdiem: „veca meita" . . . „jauna" meita . . .

Manā rakstā bija ieviesušās dažas kļūdas:

Mūsu talantīgais fotografs Pēteris Zvaigzne nav no Skujenes, bet no Vecpiebalgas. Skola pastāv nevis vienu, bet trīs gadus. Šeit klāt P. Zvaigznes uzņēmums: Ernas Brezovskas latviešu skola ar 17 bērniem. Tur redzams arī mūsu mācītājs I. Pīpe. Vācu iestāde, kas rūpējas par skolotājas apaviem, nav skopa: par kurpēm šogad samaksāja 175 markas. Atzinīga bija arī latviešu attiecīgā iestāde: atsūtīja skolotājai aploksni un samaksāja nobrauktos ceļus.

To visu es tik sīki pastāstu tādēļ, lai īgnajiem tautiešiem nepietrūktu vielas, par ko gremsties.

I. Brača.

KUR IEPIRKTIES SVĒTKU VELTES?

Art Handi crafts
WALTER KOPPEL
609 YONGE ST. TORONTO

Valtera Kopeļa mākslas amatniecības, dāvanu un skaņu plašu speciālveikals paziņo saviem klientiem, kaļ kārtības dēļ veikals 609 Yonge ielā būs atvērts līdz 9 vakarā, izņemot 24. decembri, kad veikalu slēgs 3 pp. Kā vienmēr, veikalā katrs pircējs atradīs bagātīgu Ziemassvētku dāvanu izvēli — ādas, rokas audumu, porcelāna, sudraba, dzintara un citus izstrādājumus, kā arī citus dāvanu priekšmetus no augstvērtīgiem, neparastiem materiāliem.

Daudzas mazas, glītas dāvanas ir iegūstamas jau par dolaru un lētāk, bet ir arī daudzi visaugstākās kvalitātes priekšmeti par pieņemamu cenu.

Katrs, kas vienreiz būs iepircies šai veikalā, aizmirsīs ko nozīmē Ziemassvētku dāvanu problema.

P.S. Neaizmirstiet, ka vienīgi pie Kopeļa var iegādāties labākās un stiprākās dāmu nailona zeķes, „Hudson" firmas ražojums, kas valkājas 12 mēnešus, un kungi atradīs labākos importētos Holandes cigārus. Zēniem — jauks šacha spēles komplekts, sākot no $1.95.

BALĀŽU MEISTARS KLASĒ

(Pārnesums no 3. lpp.)

Atceros spēcīga auguma Latgales zēnu, kas runāja ar stipru izloksnes pieskaņu un gramatikā viņam diezko neveicās, bet dzejoļus viņš skandēja tik varenā balsī, ka, piemēram, tad, kad kopā ar Auseklа Dievu sauca: „Lai top! Lai top! Lai jauna zeme ceļas un ripu ripām tālu ceļu veļas!" — klases logiem drebēja rūtis. Pēc piecniekiem prieks bija visiem censties . . .

Kā audzinātājs Plūdons, palaidņus strostējot, gandrīz nekad neizlēca no cienījama dzejnieka pozes. Balss pacelšanas vietā daudz labprātāk viņš ierakstīja mūsu pārkāpumus piezīmju burtnīcā, kas tad ar mātes parakstu otrā dienā bija jāatrāda. Dažreiz šie ieraksti bija tādi, ka mīļajiem vecākiem ilgi vajadzēja grozīt galvu. Piemēram, manā piezīmnīcā bija atrodams teikums: „Jūsu dēls šodien skolā stipri mutējās." Lai lieki neamulsinātu mātes, cītīgi trenējāmies parakstu viltošanā . . . Kad gadījās kādreiz kāds pārkāpums visai klasei un citi skolotāji audzinātājam mūs bija nosūdzējuši, Plūdons to ieskatīja tikpat vai kā personīgu apvainojumu, rājiena beigās ar uzsvaru piemetinādams: „Jūs nedrīkstējāt aizmirst, ka esat Plūdona skolnieki."

Ja skolā daudzi pa laikam to piemirsa, tad toties savu bijušo skolnieku atmiņā viņš palicis neaizmirstams kā vienreizēji īpata personība. Mums nevajadzēja skatīties laukā pa logu, lai zinātu, ka klāt ir pavasaris, to Plūdons ienesa klasē, kopā ar dabu nomezdams tumšās drānas un tērpdamies gaišā uzvalkā. Tam pieskaņota pārmainījās arī kuplajā puškī sasietā kaklasaite — tā nebija vairs melna, bet priecīgi gaiša plivinājās dezjnieka pakaklē kā liela tauriņa spārni.

Nu Latvijas zeme glabā savu uzticīgo apdziedātāju, bet viņa patriotiskā sirdsdedzē rakstītās vārsmas atnākušas mums trimdā līdz, atgādinādamas turēties pie tautai un tēvzemei dotajiem solījumiem. „Daugavas vanagi, sasauksimies . . ."

SVĒTDIENAS SKOLA GATAVOJAS ZIEMASSVĒTKIEM

Sv. Jāņa draudzes Toronto svētdienas skolas jaunākā grupa ar skolotājām A. Kursi un V. Brumeli.

Tikai ceturto gadu Sv. Jāņa draudzē svētdienas skolu vada Anna Kurse, bet viņas saime aug un kuplo.

Pašreiz svētdienas skolā reģistrēti 155 bērni, bet caurmērā katru svētdienu piedalās tikai mazliet pāri par 100; no tiem 23 nav iztrūkuši nevienu svētdienu. Iztrūcēji arī nav nekādi „grēcinieki," jo bijuši slimi vai piedalījušies skautu un gaidu nodarbībās vai latviešu skolas sarīkojumos.

Vērtīga draudzes darbā ir Annas Kurses pašaizliedzība, jo neskaitīdama dārgos mirkļus, atrautus savai ģimenei un miegam, viņa kopīgi ar māc. A. Lūsi izstrādā un sagatavo svētdienas skolai katru mācības stundu. Pie tam katru svētdienu, mērojot 60 jūdžu garo ceļu no Saulaines pievārtes, viņa ar savām meitām Ilzi un Sandru ir dievnamā par uzmundrinājumu tiem, kam grūti turp aiziet reizi vai divas gadā tepat no iekšpilsētas.

Kristus dzimšanas svētkiem tuvojoties, Svētdienas skola sagatavojusi A. Kurses vadībā Ziemassvētku uzvedumu — māc. A. Lūša pēc Svētiem Rakstiem sacerēto Kristus piedzimšana, ko redzēsit gadskārtējā Sv. Jāņa draudzes bērnu eglītes sarīkojumā 18. decembrī Centrālās YMCAs telpās, 22 College St. Noskaņojumu ar dekorācijām sola dot V. Vare un K. Pakrastiņš. Tērpus gatavo svētdienas skolas audzinātājas, mātes un vecmāmiņas.

Mazās balsis, diriģenta J. Baruša mācītas, teic Dieva godu, eņģeļi vēstī pravietojumus, un Austrumzemes gudrie ar ganiem cer, ka arī jūs, kas atnāksit redzēt un meklēt, atradīsit vēl vairāk, tāpat kā viņi:

„ . . . To, kas būs Princis Mūžībā
un ieies debess godībā."

Anda A.

DV TEĀTRA KANADĀ 10 GADU JUBILEJAS IZRĀDĒ

Ir labi tiekties pēc lieluma, kā to nebaidījās darīt Toronto DV teātra ansamblis, savai 10 gadu darba atceres izrādei izvēloties Ibsena drāmu Jons Gabriēls Borkmans, kuras izrāde notika 10. decembrī.

Jons Gabriēls Borkmans ir Ibsena priekšpēdējā luga, sarakstīta 1896. g., un jau 1905. g. to izrādījis Rīgas Latviešu teātris. Otro reizi to inscenējis Rīgas Nacionālais teātris 1936. g. Galvenās lomās: Borkmans — J. Osis, Gunhilde — Alise Brechmane, Ella Ranheima — Ludmilla Špilberga. Mūsu apstākļos neiespējami prasīt no tēlotājiem, lai tie panāktu līdzīgu iespaidu, un tomēr . . . ir kāda daļiņa, uz kuru skatītājs jūtas tiesīgs, lai to nepieviļ.

Nenoliedzami, Ibsena lugu sagatavošana prasa lielu atbildību no tēlotājiem, bet it īpaši no režisora, — šajā gadījumā — arī no lugas tulkotāja. Lai Ibsenu pārtulkotu, nepietiek tikai ar valodas prasmi. Ir jāpazīst Ibsena idejas, viņa tēlu sūtība un bojā eja. Katrā savā lugā viņš ir ietvēris kādu centrālo ideju, kuru liek reālizēt jaunas formācijas cīnītājām personām, un savos nolūkos Ibsens nepazīst kompromisa. Savas idejas ar titānisku gribu viņš iemieso iecerētos tēlos un liek tiem dzīvot rampas gaismā un aizraut skatītāju.

Ibsens nerāda vienkāršus sadzīves ļaudis, bet komplicētus raksturus ar pretrunīgu un grūti atminamu dvēseles dzīvi. Ibsena radītās sievietes un tāpat vīrieši iedalāmi divos galvenajos grupējumos: Gunhildes — kuru sirdis kaltas kā dzelzs bruņās, asas un cietas, reiz iekvēlojušās naidā, nīst līdz mūža galam.

Otras — Solveigas — savai mīlestībai uzticīgas, kaut arī postā un iznīcībā, līdz mūža galam.

Vīriešus var iedalīt Pēros Ģintos un Brandos. Borkmans ir nepārprotami Branda tips, kas iecerētā sasniegšanai netaupa ne sevi, ne citus, kaut arī šiem citiem tas sagādā mokas un bojā eju. Bet šis posts un mokas sev tuviem cilvēkiem nav gribētas ļaunuma dēļ. Borkmana atsacīšanās no mīlestības ir nepieciešama. Viņš to ziedo kādai lielai idejai: savas dzimtenes kalnos dusošo vērtību izcelšanai saules gaismā. Tādēļ Jons Borkmans nav noziedznieks, kas piesavinājies naudu, par ko „pelnīti" sēdējis cietumā — tādā gadījumā tiešām viņa sievai Grunhildei būtu iemesls viņu ienīst.

Nē, Borkmani pievīlis viņa paša liktenis. Viņš ir likteņa vergs, kas sabrūk un iet bojā no pašam sev uzliktās nastas. Bet ne mirkli viņš nekļūst gļēvs, — ar varonīgu spītu viņš nes savu likteni, visu zaudējis — draugu, kuram viņš bija vajadzīgs (Foldālu), dēlu, kuru nekad nav iepazinis; sievu, kura viņam vēl dzīvam esot, iecerējusi kapakmeņa uzrakstu; mīlestību, kura kļuvusi kā izbālējusi ēna, kas nemazina tā vientulību, pat kopīgi kāpjot zudušo cerību kalnā. Viņš aiziet no dzīves, pārdzīvodams iecerēto, bet nepiepildīto mīlestību.

Ella — kādreizējā Borkmana mīlestība, ir Gunhildes dvīņu māsa. No šī ibseniskā trijstūra smagi cieš Erhards Borkmans, Gabriēla un Gunhildes dēls, kuru uzaudzinājusi Ella. Un, tikai ar mīlestību, ko viņam mācījusi pazīt Viltona kundze, viņš atrod pats sevi un izraujas no tā.

Erhardā var saskatīt līdzību ar Brandu — kurš mīlēts, diezin, vai spēja mīlēt. Un vai Gunhilde, Erharda māte, nav tā pati Branda māte, kas gan viņu ir dzemdējusi, bet viņš viņu nekad nav mīlējis, un tā paliek viņam sveša līdz mūža galam.

Tā joprojām mēs varētu šķetināt Ibsena idejas un raksturus, bet tas ir darbs, kas režisoram kopā ar aktieriem jāveic pirms ķeršanās pie radošā procesa.

Vai tas ir darīts? Lugas izrāde liek šaubīties. Tā bija parasta sadzīves drāma bez tīri ibseniskas idejas. Ja tā — kādēļ tad ķerties pie Ibsena? Ar šādu pieeju nesamierinātos ne Ibsens pats, nedz tie, kas meklē Ibsena drāmatiskās valodas dziļumu. No otras puses — runājot par atsevišķiem tēlotājiem un pieejot ar parastas sadzīves lugas mērauklu, jāpriecājas par tīro tēlojumu. Bet nevar neatgādināt parasto kļūdu: režisors nedrīkst spēlēt lugā līdz, un nekādā gadījumā galveno lomu, jebšu no tā cieš visa luga.

Valdim Skudram-Vilkacim, uzņemoties atbildīgo režiju, vajadzēja atteikties no galvenās lomas. Piedevām vēl, tikko no ģipsa atbrīvotā lauztā kāja jūtami traucēja ir fiziski, ir garīgi tēlojumā.

Gunhilde — tīrs, drāmatisks tēlojums, bet tālu no tā, kādu to Ibsens radījis, un kā Borkmans viņu raksturo: „Asa un auksta kā tērauds". Mūsu Gunhilde — Valija Lāma — ar dziļi izjustām dusmām varonīgi apsūdzēja Borkmani (bet dusmas vēl nav naids), un savās ciešanās (tādas varēja parādīties tikai vienatnē) pārliecināja par Borkmana „noziedzīgo" rīcību, tā ka skatītājs nejuta Borkmana lielo ideju un neveiksmi, kurā lielu daļu Gunhilde vainojama, jo viņa nebija sniegusi Borkmanam roku, kad tas bija tik nepieciešami. Piedevām vēl Ellas tik bieži atkārtotā apsūdzība par nonāvēto mīlestību Skudras tēloto Borkmani padarīja par sīku afēristu.

Citādi Lija Pone savā lomā bija iejutusies labi, atkaitot dažās situācijās pārāk deklamātorisko valodu. Tērpu vajadzētu garāku — tas traucēja pašu un skatītāju. Anita Vilsone — Skaidrīte Pūpēde — īsti sievišķīgas gudrības iemiesojums — simpatisks tēlojums. Tērps varēja būt tumšs (1. ainā), arī garāks, ar spilgtu rotājumu, protams, gaumīgu.

Būtu bijis vēlami tēlot attiecīgā laikmeta kostīmos, jo modernie tērpi disonē ar tā laika stilu un izjūtām.

Dzintars Pūpēdis Erharda Borkmana lomā 1. ainā it kā neattaisnoja sevi, turpretim 4. ainā bija iejuties un pilnam pārvaldīja sava tēla situāciju. Būtu gribējies, protams, redzēt, kā Erhards reaģē pēc tik daudz gadiem ieraugot tēvu mātes telpā. Bet tādu klupšanas akmeņu jau bija vairāk — piemēram, abu dvīņu māsu pirmā sastapšanās, un vēl mazāk iezīmējās vieta, kad Gunhilde atbrīvojas no savām dzelzs bruņām — kļūst cilvēks līdzīgs cilvēkam.

Vilhelms Foldāls bija ar labu, sirsnīgu izjūtu, vajadzēja tikai dabiskāku valodu — ne tik žēlīgu; tas nepārliecina. Stanim Butkevicam labi dotumi, bet tieši viņa saskarē ar Borkmani juta režisora trūkumu — žēl.

Frīdas — Ilzes Rūdolfas un kalpones — Anetes Bencones tēlojumi bija vienkārši un tīri.

Vēl gribas jautāt: ar ko attaisnojami skaņu plašu mūzikas raidījumi? Otrā cēlienā Frīda spēlē klavieres, bet dzirdams orķestris ar daudz citiem instrumentiem. Vēl starp 4. un 5. ainu pa skatuves pārbūves laiku spēlē mūziku — vai lai mazinātu troksni uz skatuves, kuru tomēr dzirdēja pat zāles pēdējās rindās?

Ļoti iepriecināja Valdis Vare ar dekorācijām. Rodas pārliecība, ka Vare var iedziļināties mūsu apstākļos skatuves ietērpa problēmu labvēlīgā atrisinājumā. Sevišķi iespaidīga bija pēdējā aina. Un tomēr gribas teikt to pašu, ko par tērpiem: iekštelpu iezīmēs vajadzētu just norvēģisko 1896. gada stilu, protams, tam būtu bijis jāizpaužas visā lugā.

Gaismas bija labi saskaņotas, aizmirsts bija tikai priekšplāns, (rūpējās V.Turkis un A.Strucis) kur bieži tēlotāji palika pilnīgā tumsā. Vienalga, ko techniski izdara, ar spuldzēm vai prožektoriem, bet — augšas, muguras un sānu gaismas vien sejā met ēnas, sevišķi svarīgi tas psichologiskās lugās, tādēļ techniski atzītākās ir rampas.

Šo apskatu noslēdzot, gribas novērtēt, lai šī lielā sevis upurēšanās griba neatstāj tos, kas nebaidās no kļūdām, bet no tām mācās. Jo — „piedots tiks, ja neiespēji, mūžam ne, — ja negribēji", saka Ibsena Brands.

Tādēļ visi pievienojamies DV Kanadas valdes priekšsēža V. Mukta pēc izrādes ansamblim izteiktajai pateicībai par izrādi un pūlēm, kā arī par pārdomām, ko izraisīja šī izrāde. V. Mūkts izsniedza ansambļa ilggadīgajiem dalībniekiem — Valdim Skudram-Vilkacim, Dzintaram Pūpēdim, Skaidrītei Pūpēdei, Stanim Butkēvicam un skatuves meistaram Kārlim Pakrastiņam — DV atzinības rakstus. Piedevām sekoja skatītāju aplausi un ziedi visiem tēlotājiem.

L. V — ņa.

Labojums

LA 14. decembra n-rā rakstā par Dainas kora pilnsapulci pēdējā rindkopā labojams teikums šādi:

„To laiku, līdzekļus un piepūli, ko ikviens korists ziedojis kora darbam, var pievienot tam ziedojumam, ko upurējam latvju kultūras un tēvijas labā," norādīja A. Jankovskis.

LATVIJAS AMERIKA
pārstāvis
KLIVLENDĀ

pieņem jaunus abonentus, kārto abonementu pagarinājumus un sniedz informāciju

J. Ezergailis, 12 02 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio, USA.

Vepus

ZIEDI, ROTAS LIETAS UN ĀDAS IZSTRĀDĀJUMI IESVĒTĪBĀM.

231 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel.: LE 4-4645

pēc pl. 6 v. LE 3-4037. A. PUTNIŅŠ.

Latviešu klientiem 10% par Ziemassvētku pasūtinājumiem ar piegādes dienu līdz 23. decembrim.

Sestdien, 1960. g. 17. decembrī, 101. n-rs.

DZIMTENE UN TRIMDA

(Pārnesums no 1. lpp.)

norādīja referents, mums ir bīstamāks par atklātu koeksistenci. Runātājs galvenokārt apcerēja šādus četrus jautājumus: 1) nedrīkstam ne mirkli aizmirst, ka atrodamies kaŗa stāvoklī, 2) nav jēgas akadēmiskai komūnisma pētīšanai. Runātājs vaicāja:

„Jā, kas būtu tad, ja nu komūnisms reiz būs izpētīts?" 3) A. Kroders tālāk analizēja pasaulē vadošo uzskatu, ka komūnismam jāsabrūk no iekšas jeb evolūcijas ceļā. Šo tezi referents novērtēja ļoti pesimistiski un norādīja, ka ar gaidīšanu vien nekas nebūs panākams. 4) A. Kroders noraidīja pārcentīgu nacionālkomūnisma meklēšanu Latvijā, tajā vietā labāk ieteikdams piešķirt vērību tīra nacionālisma zīmju vērošanā.

Trešais runātājs A. Landsmanis auditoriju atkal tuvināja vakara temai. Viņš norādīja, ka trimdas un dzimtenē palikušo tautas daļu vieno cieša kopības sajūta. Ja tas tā nav vai vairs nebūs, tad katrs var darīt, kā tīk, un spēkā vairs nav kaŗa stāvokļa likumi. Kamēr vēl pastāv šī kopības sajūta, tikmēr aktuāls būs arī jautājums par saitēm starp trimdu un dzimteni. Runātājs šīs kopības jēgu ietvēra vārdos: „Mērķis par Latvijas brīvību, ko mēs, trimdinieki, esam sprauduši par savu dzīves un cīņas uzdevumu, nav sasniedzams citādi, kā vienīgi trimdai ejot kopsolī ar dzimteni." Analizējot trimdu, Landsmanis izlobīja divus trimdinieku raksturojumus: 1) izolācionistus un 2) autonomistus. Pirmos pietiekami raksturo nosaukums, par otriem jāteic: tie domā, ka veiks visu vieni paši bez dzimtenes atbalsta. Šā virziena pārstāvji savā laikā jau gatavoja atbildīgo personu sarakstus, kas pēc Latvijas atbrīvošanas varēs ieņemt atbildīgus posteņus. Šie cilvēki tic pilnīgai restaurācijai un neliek lielu vērību uz to, kāds Latvijā izveidojies īstenais stāvoklis. Autonomistiem sakaru uzturēšana ar Latviju ir sekundāra. lieta Mums tomēr jāizmanto visi iespējamie veidi šādu kontaktu nostiprināšanai. Jāmēģina labāk saprast dzimtenē palikušos, nevajadzētu būt izšķērdīgam ar pārmetumiem, bet atzīt pašas tautas nopelnus vienā vai otrā plāksnē. Landsmanis nevairījās aizstāvēt uzskatu, ka kopības uzturēšanā vajadzētu izmantot arī legālos kontakta līdzekļus, neizslēdzot ciemos braucējus. Sakari ar dzimteni jāuztur, apejot cietuma sargu, t. i., okupantus. Landsmanis uzsvēra, ka boļševiki paši māca, kādā veidā legālais darbs savienojams ar nelegālo un otrādi.

Sekojošās diskusijas neizvērtās tik auglīgas, kā to no temas svarīguma varētu sagaidīt. Bija vērojama latviešu sabiedrībā tipiskā parādība, ka liels kārdinājums izrunāties uzreiz par visiem sasāpējušiem jautājumiem. Tā, piemēram, pacēlās jautājums, kāpēc „trimdas jaunatni kūdot pret veco paaudzi" u. t. t. Tomēr diskusijas centrējās ap trijām galvenām problēmām: 1) nacionālkomūnismu, 2) komūnisma studēšanas nepieciešamību un 3) vai attaisnojami ciemos braucieni.

Pilnīgu viedokļu saskaņošanos panākt neizdevās. Lielā mērā vienprātība valdīja par nacionālkomūnismu, ka tā nozīme nebūtu pārspīlējama. Tā uzvaras gadījumā nekas mainījies nebūtu, jeb, lietojot J. Rudzīša vārdus: „Tas būtu sāpju remdināšanas tablete tautas miesās, kas stipri cieš, bet tikai uz īsu brīdi." Kopsaucēju neizdevās atrast arī jautājumam, vai komūnisma studēšana būtu nepieciešama, vai atmetama. Daļa klausītāju bija uzskatos, ka kaŗa stāvoklis prasa ienaidnieka pazīšanu, jo tikai tā iespējama sekmīga viņa apkaŗošana.

Šajā sakarā chronists atļaujas mazu piezīmi no savas puses jautājot: Kas tad bija pats diskusiju vakars? Liekas, ka lielā mērā studiju brīdis labāku ceļu un metožu meklēšanā kaŗa darbības sekmīgākai turpināšanai.

Galvenā un trešā problēma, kas saviļņoja diskusantu prātus, bija jautājums par apciemoju-

miem. Lielākais vairums [illegible] izšķīrās, ka ciemos br[illegible] noraidāma un nav savie[illegible] ar trimdinieka cīņas ētik[illegible]

Kā secinājums pēc vi[illegible] dētā būtu: vēlams, lai [illegible] mus par trimdas saka[illegible] dzimteni nesine ronizē[illegible] trimdas „iekšpolitiskiem [illegible] ņiem.

Sanāksmes vadība atr[illegible] Tāltera stingrās rokās. [illegible] beidzot, klausītāji sagai[illegible] tikai nelielu tēžu kopsa[illegible]

Stokholmas DV nodaļ[illegible] da vakara sarīkošanu [illegible] ma. Prāvais klausītāju [illegible] (darba dienas vakarā!) [illegible] ja, ka ir jautājumi, kas [illegible] nieku prātus saviļņo, [illegible] riem domājam un vēla[illegible] mās dalīties ar citiem. [illegible] apsvērt, vai šādus disku[illegible] karus nevajadzētu sar[illegible] nākotnē, nebaidoties pi[illegible] arī citām trimdas dzīve[illegible] jām oglēm."

P.

LOSANDŽELOSA (C[illegible]

1960. g. 4 decembris [illegible] rīgajai latviešu Dienvi[illegible] nijas draudzei bija [illegible] svētku diena: draudze [illegible] jās uz 10 darba gadiem, [illegible] iesvētīja savu pērngad [illegible] šogad izremontēto baz[illegible] draudzes namu, draudz[illegible] jauno mācītāju Elmār[illegible] ko pagājušajā vasarā ie[illegible] izsauca no Kanadas.

Svētkos dievnams bij[illegible] dzēju pārpildīts līdz pē[illegible] tai, greznots ziedu bagā[illegible] mām un miršu vītnēm.

Introdukciju izdarīja [illegible] kapa vietnieks prof. [illegible] dziņš no Sietlas, pa[illegible] ņemdams Jāņa evaņģ[illegible] dus: „Ne jūs mani, [illegible] esmu izraudzījis." [illegible] māc. E. Lamberts n[illegible] Cal. Ievada liturģiju v[illegible] draudzes mācītājs A. [illegible] Pateicības vārdus tei[illegible] vestais mācītājs: „Šī [illegible] vieta", sacīja mācītājs, [illegible] kārt dzīvo daudz sve[illegible] šī man ir vieta, kur ma[illegible] jām ir Latvijas zeme, [illegible] dzimtenes debesis. Sa[illegible] vam es šeit gribu kalp[illegible] par visiem lūgt, par [illegible] ar Kristus ieročiem [illegible] vest."

Dievkalpojumā pieda[illegible] slinieki A. Poriņš (t[illegible] Anna Lūse (soprāns). [illegible] vadījumus veica Velt[illegible] Dievkalpojumu noslēd[illegible] akts pie baznīcas du[illegible] prof. K. Kundziņš [illegible] iesvētīja draudzes [illegible] plāksni, ar marmor[illegible] draudzes piemiņas da[illegible]

Glīti iekārtotajā dr[illegible] lē bija klāts pusdienu [illegible] siem un draudzes loce[illegible] lielā zāle spēja uzņ[illegible] apm. 200 viesu. Pie ga[illegible] mais runāja pārvald[illegible] nieks prof. K. Kun[illegible] draudzes priekšnieks [illegible] kāns, māc. E. Lamber[illegible] A. Grietēns. No Kalif[illegible] tonu kopas sveica D[illegible] snis, no San Diego lat[illegible] draudzes kopas inž. [illegible] lis, no Dienvidkalifor[illegible] šu bedrība agr. H. [illegible] draudzes darbiniekie[illegible] Duks. No Draudzes d[illegible] tejas runāja E. Rozen[illegible] draudzes priekšnieku [illegible] mācītāja dzīvesbiedr[illegible] un ziedus.

Bija daudz telegr[illegible] rakstveida apsveikum[illegible] chibiskapa prof. T. [illegible] ar gana svētības rak[illegible] jam un draudzei, a[illegible] vietnieka prāv. E. Be[illegible] donas, Anglijā, prāv. [illegible] cha no Ausrālijas, p[illegible] rina no Zviedrijas, pr[illegible] nieka no Austrumkra[illegible] Sveica rinda Latvija[illegible] Zariņš (Londona), [illegible] (Vašingtona), O. Gr[illegible] rize), J. Tepfers (Sto[illegible] Skrebers (Ženēva). [illegible] sveicienu no draudz[illegible] citājiem: E. Roziša, [illegible] P. Langina, R. Ābol[illegible] Bilsēna, P. Ķirsona, [illegible] na, J. Romana, E. M[illegible] lina u. d. c.

Visiem pateicās mā[illegible] pastāstot gan dziļi[illegible] gan arī humora piln[illegible] mus no savas sask[illegible] dienas apsveicējiem [illegible] mais filmu režisor[illegible] nieks visu notikumu [illegible] savā filmā.

Sēžu istabā vēl [illegible] Dienvidkalifornijas [illegible] citāju konference, k[illegible] jās pieci mācītāji. [illegible]

Skaista diena p[illegible] bez sinodes atbalsta [illegible] skaisti izremontēta[illegible] Dienvidkalifornijas [illegible] dze beidzamajos p[illegible] ir paveikusi daudz[illegible] svētī nākotnes nod[illegible]

Mā[illegible]

ZIEMASSVĒTKOS DĀVINIET BĒRNIEM

GADSKĀRTA[illegible] LATVJU DAIN[illegible]

Dabūjama DV grāmatnīcā, 123 Huron St., Toronto.

Tikai $1.25.

...DĀ 10 GADU ...IZRĀDĒ

...ērauds". Mūsu Gunhilde — ...ja Lāma — ar dziļi izjustām ...nām varonīgi apsūdzēja ...kmani (bet dusmas vēl nav ...s), un savās ciešanās (tādas ...ja parādīties tikai vienatnē) ...iecināja par Borkmana „no...ligo" rīcību, tā ka skatītājs ...ta Borkmana lielo ideju un ...iksmi, kurā lielu daļu Gun...ē vainojama, jo viņa nebija ...gusi Borkmanam roku, kad ...bija tik nepieciešami. Piede... vēl Ellas tik bieži atkārto...psūdzība par nonāvēto mī...bu Skudras tēloto Borkma...adarīja par sīku afēristu. ...ādi Lija Pone savā lomā bi...ējutusies labi, atkaitot dažās ...icijās pārāk deklamātorisko ...du. Tērpu vajadzētu garāku ...as traucēja pašu un skatītā... Anita Vilsone — Skaidrīte ...ēde — īsti sievišķīgas gudrī... iemiesojums — simpatisks ...jums. Tērps varēja būt ...šs (1. ainā), arī garāks, ar ...gtu rotājumu, protams, gau...u.

...ūtu bijis vēlami tēlot attie... laikmeta kostīmos, jo mo...ie tērpi disonē ar tā laika ...u un izjūtām.

...zintars Pūpēdis Erharda ...kmana lomā 1. ainā it kā ...ttaisnoja sevi, turpretim 4. ...ā bija iejuties un pilnām pār...dija savā tēla situāciju. Bū...gribējies, protams, redzēt, kā ...ards reaģē pēc tik daudz ga... ieraugot tēvu mātes telpā. ... tādu klupšanas akmeņu jau ... vairāk — piemēram, abu ...nu māsu pirmā sastapšanās, ... vēl mazāk iezīmējās vieta, ... Gunhilde atbrīvojas no sa...i dzelzs bruņām — kļūst cil...s līdzīgs cilvēkam.

...ilhelms Foldāls bija ar labu, ...snīgu izjūtu, vajadzēja tikai ...iskāku valodu — ne tik žēlī... tas nepārliecina. Stanim But...vicam labi dotumi, bet tieši vi... saskarē ar Borkmani juta re...ora trūkumu — žēl.

...rīdas — Ilzes Rūdolfas un ...pones — Anetes Bencones tē...umi bija vienkārši un tīri.

...ēl gribas jautāt: ar ko attais...jami skaņu plašu mūzikas rai...umi? Otrā cēlienā Frīda spē... klavieres, bet dzirdams or...stris ar daudz citiem instru...entiem. Vēl starp 4. un 5. ainu ... skatuves pārbūves laiku spē... mūziku — vai lai mazinātu ...ksni uz skatuves, kuru tomēr ...irdēja pat zāles pēdējās rin...s?

...oti iepriecināja Valdis Vāre ... dekorācijām. Rodas pārliecī... ka Vāre var iedziļināties ...ūsu apstākļos skatuves ietērpa ...oblēmu labvēlīgā atrisināju...ā. Sevišķi iespaidīga bija pēdē...ā aina. Un tomēr gribas teikt ... pašu, ko par tērpiem: iekštel... iezīmēs vajadzētu just norvē...sko 1896. gada stilu, protams, ...m būtu bijis jāizpaužas visā ...gā.

...Gaismas bija labi saskaņotas, ...zmirsts bija tikai priekšplāns, ...ūpējās V.Turķis un A.Strucis) ...r bieži tēlotāji palika pilnīgā ...umsā. Vienalga, ko techniski ...dara, ar spuldzēm vai prožek...oriem, bet — augšas, muguras ...i sānu gaismas vien sejā met ...as, sevišķi svarīgi tas psicho...ģiskās lugās, tādēļ techniski ...zitākās ir rampas.

...Šo apskatu noslēdzot, gribas ...ovērtēt, lai šī lielā sevis upurē...anās griba neatstāj tos, kas ne...aidās no kļūdām, bet no tām ...ācās. Jo — „piedots tiks, ja ...eiespēji, mūžam ne, — ja ne...ribēji", saka Ibsena Brands.

...Tādēļ visi pievienojamies DV ...anadas valdes priekšsēža V. ...ukta pēc izrādes ansamblim ...teiktajai pateicībai par izrādi ...n pūlēm, kā arī par pārdomām, ...o izraisīja šī izrāde. V. Mukts ...sniedza ansambļa ilggadīga...em dalībniekiem — Valdim ...kudram - Vilkacim, Dzintaram ...ūpēdim, Skaidrītei Pūpēdei, ...tanim Butkēvicam un skatuves ...eistaram Kārlim Pakrastiņam ...DV atzinības rakstus. Piede...ām sekoja skatītāju aplausi un ...iedi visiem tēlotājiem.

L. V — ņa.

Labojums

LA 14. decembra n-rā rakstā ...ar Dainas kora pilnsapulci pē...jā rindkopā labojams teikums ...ādi:

„To laiku, līdzekļus un piepūli, ...o ikviens korists ziedojis kora ...darbam, var pievienot tam zie...dojumam, ko upurējam latvju ...ultūras un tēvijas labā," norā...dīja A. Jankovskis.

LATVIJAS AMERIKA
pārstāvis
KLIVLENDĀ
...pieņem jaunus abonentus, kārto ...abonementu pagarinājumus un sniedz informāciju
...Ezergailis, 12 92 Miles Ave., Cleveland 5. Ohio, USA.

Vesus
...EDI, ROTAS LIETAS UN ...AS IZSTRĀDĀJUMI IESVĒTĪBĀM.
...oronto. Tel.: LE 4-4645
A. PUTNIŅŠ.
...r Ziemassvētku pasūtinā...nu līdz 23. decembrim.

DZIMTENE UN TRIMDA

(Pārnesums no 1. lpp.)

norādīja referents, mums ir bīstamāks par atklātu koeksistenci. Runātājs galvenokārt apcerēja šādus četrus jautājumus: 1) nedrīkstam ne mirkli aizmirst, ka atrodamies kara stāvoklī, 2) nav jēgas akadēmiskai komūnisma pētīšanai. Runātājs vaicāja:

„Jā, kas būtu tad, ja nu komūnisms reiz būs izpētīts?" 3) A. Kroders tālāk analizēja pasaulē vadošo uzskatu, ka komūnismam jāsabrūk no iekšas jeb evolūcijas ceļā. Šo tezi referents novērtēja ļoti pesimistiski un norādīja, ka ar gaidīšanu vien nekas nebūs panākams. 4) A. Kroders noraidīja pārcentīgu nacionālkomūnisma meklēšanu Latvijā, tajā vietā labāk ieteikdams piešķirt vērību tīra nacionālisma zīmju vērošanā.

Trešais runātājs A. Landsmanis auditoriju atkal tuvināja vakara temai. Viņš norādīja, ka trimdas un dzimtenē palikušo tautas daļu vieno cieša kopības sajūta. Ja tas tā nav vai vairs nebūs, tad katrs var darīt, kā tīk, un spēkā vairs nav kara stāvokļa likumi. Kamēr vēl pastāv šī kopības sajūta, tikmēr aktuāls būs arī jautājums par saitēm starp trimdu un dzimteni. Runātājs šīs kopības jēgu ietvēra vārdos: „Mērķis par Latvijas brīvību, ko mēs, trimdinieki, esam sprauduši par savu dzīves un cīņas uzdevumu, nav sasniedzams citādi, kā vienīgi trimdai ejot kopsolī ar dzimteni." Analizējot trimdu, Landsmanis izlobīja divus trimdinieku raksturojumus: 1) izolācionistus un 2) autonomistus. Pirmos pietiekami raksturo nosaukums, par otriem jāteic: tie domā, ka veiks visu vieni paši bez dzimtenes atbalsta. Šā virziena pārstāvji savā laikā jau gatavoja atbildīgo personu sarakstus, kas pēc Latvijas atbrīvošanas varēs ieņemt atbildīgus posteņus. Šie cilvēki tic pilnīgai restaurācijai un neliek lielu vērību uz to, kāds Latvijā izveidojies īstenais stāvoklis. Autonomistiem sakaru uzturēšana ar Latviju ir sekundāra. lieta Mums tomēr jāizmanto visi iespējamie veidi šādu kontaktu nostiprināšanai. Jāmēģina labāk saprast dzimtenē palikušos, nevajadzētu būt izšķērdīgam ar pārmetumiem, bet atzīt pašas tautas nopelnus vienā vai otrā plāksnē. Landsmanis nevairījās aizstāvēt uzskatu, ka kopības uzturēšanā vajadzētu izmantot arī legālos kontakta līdzekļus, neizslēdzot ciemos braucējus. Sakari ar dzimteni jāuztur, apejot cietuma sargu, t. i., okupantus. Landsmanis uzsvēra, ka boļševiki paši māca, kādā veidā legālais darbs savienojams ar nelegālo un otrādi.

Sekojošās diskusijas neizvērtās tik auglīgas, kā to no temas svarīguma varētu sagaidīt. Bija vērojama latviešu sabiedrībā tipiskā parādība, ka liels kārdinājums izrunāties uzreiz par visiem sasāpējušiem jautājumiem. Tā, piemēram, pacēlās jautājums, kāpēc „trimdas jaunatni kūdot pret veco paaudzi" u. t. t. Tomēr diskusijas centrējās ap trijām galvenām problēmām: 1) nacionālkomūnismu, 2) komūnisma studēšanas nepieciešamību un 3) vai attaisnojami ciemos braucieni.

Pilnīgu viedokļu saskaņošanos panākt neizdevās. Lielā mērā vienprātība valdīja par nacionālkomūnismu, ka tā nozīme nebūtu pārspīlējama. Tā uzvaras gadījumā nekas mainījies nebūtu, jeb, lietojot J. Rudzīša vārdus: „Tas būtu sāpju remdināšanas tablete tautas miesās, kas stipri cieš, bet tikai uz īsu brīdi." Kopsaucēju neizdevās atrast arī jautājumam, vai komūnisma studēšana būtu nepieciešama, vai atmetama. Daļa klausītāju bija uzskatos, ka kara stāvoklis prasa ienaidnieka pazīšanu, jo tikai tā iespējama sekmīga viņa apkarošana.

Šajā sakarā chronists atļaujas mazu piezīmi no savas puses jautājot: Kas tad bija pats diskusiju vakars? Liekas, ka lielā mērā studiju brīdis labāku ceļu un metožu meklēšanā kara darbības sekmīgākai turpināšanai.

Galvenā un trešā problēma, kas saviļņoja diskusantu prātus, bija jautājums par apciemojumiem. Lielākais vairums tomēr izšķīrās, ka ciemos braukšana noraidāma un nav savienojama ar trimdinieka cīņas ētiku.

Kā secinājums pēc visa dzirdētā būtu: vēlams, lai jautājumus par trimdas sakariem ar dzimteni nesinc ronizētu ar trimdas „iekšpolītiskiem" ķīviņiem.

Sanāksmes vadība atradās L. Taltera stingrās rokās. Sapulci beidzot, klausītāji sagaidīja gan tikai nelielu težu kopsavilkumu.

Stokholmas DV nodaļa par šāda vakara sarīkošanu apsveicama. Prāvais klausītāju pulks (darba dienas vakarā!) norādīja, ka ir jautājumi, kas trimdinieku prātus saviļņo, par kuriem domājam un vēlamies domās dalīties ar citiem. Derētu apsvērt, vai šādus diskusiju vakarus nevajadzētu sarīkot arī nākotnē, nebaidoties pieskarties arī citām trimdas dzīve „karstajām oglēm."

P. A. S.

LOSANDŽELOSA (CAL.)

⊙ 1960. g. 4 decembris neatkarīgajai latviešu Dienvidkalifornijas draudzei bija trīskārša svētku diena: draudze atskatījās uz 10 darba gadiem, draudze iesvētīja savu pērngad pirkto un šogad izremontēto baznīcu un draudzes namu, draudzē ieveda jauno mācītāju Elmāru Cauni, ko pagājušajā vasarā ievēlēja un izsauca no Kanadas.

Svētkos dievnams bija dievlūdzēju pārpildīts līdz pēdējai vietai, greznots ziedu bagātībā, palmām un miršu vītnēm.

Introdukciju izdarīja archibīskapa vietnieks prof. K. Kundziņš no Sietlas, par pamatu ņemdams Jāņa evaņģēlija vārdus: „Ne jūs mani, bet es jūs esmu izraudzījis." Sprediķoja māc. E. Lamberts no Fresko, Cal. Ievada liturģiju vadīja bij. draudzes mācītājs A. Grietēns. Pateicības vārdus teica jaunievestais mācītājs: „Šī man nav vieta", sacīja mācītājs, „kur apkārt dzīvo daudz svešttautiešu; šī man ir vieta, kur man zem kājām ir Latvijas zeme, virs galvas dzimtenes debesis. Savam Dievam es šeit gribu kalpot, debesis par visiem lūgt, par savu zemi ar Kristus ieročiem rokās cīņu vest."

Dievkalpojumā piedalījās mākslinieki A. Poriņš (tenors) un Anna Lūse (soprāns). Ērģeļu pavadījumus veica Velta Barvika. Dievkalpojumu noslēdza svinīgs akts pie baznīcas durvīm, kur prof. K. Kundziņš atklāja un iesvētīja draudzes piemiņas plāksni, ar marmorā kaltiem draudzes piemiņas datiem.

Glīti iekārtotajā draudzes zālē bija klāts pusdienu galds viesiem un draudzes locekļiem. Nelielā zāle spēja uzņemt tikai apm. 200 viesu. Pie galda kā pirmais runāja pārvaldes priekšnieks prof. K. Kundziņš, tad draudzes priekšnieks Dr. J. Nikāns, māc. E. Lamberts un māc. A. Grietēns. No Kalifornijas latvju kopas sveica Dr. H. Alksnis, no San Diego latviešiem un draudzes kopas inž. N. Zvirbulis, no Dienvidkalifornijas latviešu bedrība agr. H. Braukis, no draudzes darbiniekiem agr. E. Duks. No Draudzes dāmu komitejas runāja E. Rozena, kopā ar draudzes priekšnieku pasniedzot mācītāja dzīvesbiedrei dāvanu un ziedus.

Bija daudz telegrafisko un rakstveida apsveikumu: no archibīskapa prof. T. Grīnberga ar gana svētības rakstu mācītājam un draudzei, archibīskapa vietnieka prāv. E. Berga no Londonas, Anglijā; prāv. A. Grosbacha no Austrālijas, prāv. J. Teriņa no Zviedrijas, prāv. A. Birznieka no Austrumkrasta u. d. c. Sveica rinda Latvijas sūtņu: K. Zariņš (Londonā), A. Spekke (Vašingtonā), O. Grosvalds (Parīzē), J. Tepfers (Stokholmā), A. Skrebers (Ženēvā). Daudz bija sveicienu no draudzēm un mācītājiem: E. Rozīša, R. Zariņa, P. Langina, R. Āboliņa, Dr. K. Bilsēna, P. Kirsona, A. Ernstsona, J. Romaņa, E. Māča, K. Āboliņa u. d. c.

Visiem pateicās māc. E. Caune, pastāstot gan dziļi nopietnus, gan arī humora pilnus atgadījumus no savas saskares ar šīs dienas apsveicējiem. Pazīstamais filmu režisors V. Lapenieks visu notikumu iemūžināja savā filmā.

Sēžu istabā vēl norisinājās Dienvidkalifornijas latviešu mācītāju konference, kurā piedalījās pieci mācītāji.

Skaista diena pašu latviešu bez sinodes atbalsta pirktajā un skaisti izremontētajā dievnamā. Dienvidkalifornijas ev.-lut. draudze beidzamajos pusotra gados ir paveikusi daudz. Lai Dievs svētī nākotnes nodomus!

Māris Veidis.

ZIEMASSVĒTKOS
DĀVINIET BĒRNIEM
GADSKĀRTA
LATVJU DAINĀS
Dabūjama DV grāmatnīcā,
123 Huron St., Toronto.
Tikai $1.25.

JAUNS LATVIEŠU CHIRURGS

ILGVARS H. UPMALIS

šī gada 28. novembrī sekmīgi nolicis pārbaudījumus un uzņemts Kanadas Karaliskajā chirurgu apvienībā. Jaunais chirurgs studējis P.nebergas, Hamburgas un Rietumontario universitātēs. Specializējies Viktorijas slimnīcā Londonā, Ont. pie profesora A. D. Mc Lachlin.

Dr I. Upmalis uzsāks praksi Kičenerā, Ont.

PAULS PLĪSIS JUBILĀRS

Pazīstamais sporta darbinieks Pauls Plīsis 12. decembrī kļuva piecdesmitgadnieks. Jubilāru latviešu sabiedrība pazīst arī kā enerģisku sabiedrisku darbinieku — ilggadīgu Pirmās ev.-lut. draudzes padomes loc. un Sidrabenes pārvaldes pr-ku. Bez tam viņš ir Amerikas latv. palīdzības fonda galvenais pārstāvis Kanadā. Bet jubilāra darbā mīlestība škiet, visvairāk pieder Sidrabenei, kas savam saimniekam tiešām var būt pateicīga par izkopto apkārtni, to izdaiļojot, iekārtojot sporta spēļu laukumu u. t. t. Tāpat nevar nepieminēt vienu no nozīmīgākajiem veikumiem Sidrabenē pag. vasarā — brīvdabas baznīcas idejas īstenošanu, pie kā jubilāram lieli nopelni.

Viņa dzimtā vieta ir Alūksne, bet dzīves gaitas noved Gulbenē un vēlāk Rīgā, kur darbojas Pasta un telegrafa departamentā. Jau no skolas laikiem cītīgi nododas sportošanai — ir aktīvs vieglatlēts 20 gadu. Savā laikā bija Latvijas meistars desmitcīņā un bijis 2 SELL olimpiādēs aktīvs darbinieks. Darbojies sporta žurnālistikā, nometņu laikā Vācijā (Hanavā) ir laikraksta Tēvzeme Sporta daļas korespondents un aktīvs sportists. Pirms 8 gadiem noorganizēja sporta laikrakstu „Sporta Apskats," būdams 2 gadi tā redaktors.

Jubilārs galvenokārt pasvītro sporta nozīmi sabiedriskā plāksnē. Tāpēc arī vasaras sezonās sporta dzīvē Sidrabenē valda rosība, kam sevišķa nozīme mūsu jaunās paaudzes kopā saturēšanai.

Jubilārs ir arī LPB Kanadas kopas biedrs. Ar dzīvesbiedri Irmu un 9. g. veco meitu Silviju dzīvo savā gimenes mājā. Jubilejas gadījumā viņu apsveikt ieradās draudzes mācītājs A. Čops un padomes prezidijs ar pr-ku R. Rozi, Sidrabenes pārvaldes loc. u.c. viņa cienītāji un draugi. Draudzes pr-ks R. Roze pasniedza ziedus, Sidrabenes pārvaldes loc. E. Freimuts, nododot sveicienu, pasniedza balvu. Tāpat balvu pasniedza J. Pēlēns no Kanadas latviešu sporta apvienības.

Mākslinieks Otto Grebže, par nopelniem draudzes un Sidrabenes darbā viņam pasniedza savu gleznu, kurā redzams kāds Sidrabenes skats. Apsveikuma telegrammu bija sūtījis Amerikas latv. palīdzības fonda valdes pr-dis L. Bērziņš. Sveica arī Selonijas korp. kopa, sidrabenieši, draugi un paziņas. Suminātāji cildināja jubilāra pašaizliedzīgo darbu un veikumus. Suminājums saņēma arī jubilāra dzīvesbiedre — draudzes dāmu komitejas pr-ce, kas tikai pirms dažām dienām bija atzīmējusi savu dzimšanas dienu.

Vēlēsim jubilāram nepagurt draudzes un savas tautas darbā un piedzīvot vēl daudzus raženus gadus.

K.

DĀVANA DRAUDZES JAUNAJAM DIEVNAMAM

Gleznotājs J. Tīdemanis dāvinājis Toronto Sv. Jāņa draudzei savu liela formāta darbu „Kristus". Šai nedēļas nogalē mākslinieka darbi izstādīti Hamiltonā, 213 James St., N., no pl. 1 —7 vakarā.

ZIEMEĻPOLA PĒTNIEKA NOBILA LIKTENIS

„GHOST SHIP OF THE POLE" by Wilbur Cross William Sloan Ass. (Kanadā — George J. McLeod) izdevums, 304 l. p. Cena — $5,75.

Grāmatā ar autentiskiem datiem un lielu skaitu illustrāciju attēlota italiešu ziemeļpola pētnieka Nobiles neveiksme, kad 1928. g. 25. maijā viņa dirižablis „Italja" nokrita ziemeļu ledus tuksnesī. Tas ir stāsts par cīņu, lai glābtu dzīvības, kurā aizgāja bojā daļa glābēju. Stāsts par drosmīgu ziemeļpola pētnieka pasākumu, kuru nepietiekami atbalstīja tā laika Italijas Musolīni režīms. Stāsts par palīdzības sniegšanu no krievu ledlauža „Krasins", kura kapteini vēlāk kā politisku noziedznieku Padomju Savienībā notiesāja uz nāvi.

Budzis.

PIEZĪMES CEĻĀ

Kādreizējais rosīgās Sv. Katarīnes latviešu sabiedrības loceklis Aleksandrs Sprūdžs, kas nesen iecelts Kanadas Ziemeļu lietu ministrijas kooperātīvu nozares dienestā ar „galveno mītni" Otavā, novembra beigās devās komandējumā uz tālajiem ziemeļiem, lai uz vietas iepazītos ar eskimu dzīvi un turienes apstākļiem vispār. Aleksandrs Sprūdžs sniegs no ziemeļiem mūsu laikrakstam īpašu rakstu sēriju, no kuras pirmā daļa lasāma šīsdienas laikrakstā.

CEĻAVĪRA 18. NOVEMBRIS

Kad gadu no gada arvien esmu varējis būt Latvijas valsts svētku sarīkojumu dalībnieku pulkā, ir tā sērīgi, kad šoreiz tieši šai dienā, kad citi pulcēsies baznīcā pieminēt šo latviešu tautai vēsturisko dienu, man jādodas tūkstoš jūdžu ceļā. Atvadoties vēl lūgdams sievai un meitai lūgšanās pievienot arī manu tiesu, un tad jau arī milzu metalla putnā sāku savu ceļu.

Tad kādu brīdi jāuzkavējas Toronto lidlaukā, gaidot nākošo putnu, un tā paspēju apmainīties ar sveicieniem valsts svētkos ar vienu otru draugu un paziņu. Kaut vai pa telefonu, tak tomēr tas rada zināmu līdzdalības sajūtu un asina apziņu, ka joprojām vēl ir daudzi, kam šī diena ir dzīvā atmiņā. Un tad, kad atkal esmu lielajā putnā, domas neviļus aiziet pie 18. novembra citos gados un citās vietās. Nāk prātā mans pats pirmais 18. novembris, vai, pareizāk sakot, ziņa par tādu. Biju vēl tikai knauķis, un nezinu arī, kad tieši tas bija, bet atceros it spilgti, ka abi ar māti sēdējām mūsu mājā Sakstagalā uz lielā cepļa, kad tēvs, atnācis laikam no Trasuniem, stāstīja pusčukstus kaut ko mātei un vectēvam, un viņi visi kļuva tādi savādi Līdz manai saprašanai tobrīd nonāca tikai tik daudz, ka „baltajiem" latviešiem pašiem ir kaut kas, bet ka par to nav labi daudz runāt, lai to nedzirdētu tie, kuru dēļ mums pašiem mūsu mājā vairs nav pietiekami telpas — kareivji ar sarkanām zvaigznēm.

Tad atkal spilgta 18. novembra aina Cēsīs, kad pirmoreiz redzi — manā uztverē — varenu karavīru parādi ar spalgām komandām, zobenu un šauteņu cilāšanu un skanīgu orķestri.

Tad nāk gadi Rīgā, skolnieka piedalīšanās svētkos, pēc tam neaizmirstamie studentu kopējie gājieni uz Brāļu kapiem, spoži postā un uguņotā Rīga! Un nu vairs nav tikai prieks par ārējām parādībām, par svētku spožumu, bet nu ar katru gadu ir audzis paša prieks un lepnums būt piederīgam pie tautas, kam ir šis 18. novembris. Tāpēc jo spilgti atmiņā tas 18.tais, kad pirmoreiz tā pieminēšana balsī vien jau bija nāves noziegums. Bet — vai tāpēc tieši tad nebija visciešākā pārliecība, ka tā nepaliks? Vai tāpat šauros draugu pulciņos, aiz aizsegtiem logiem nenoturējām svinīgas svētku sagaitas, un vai tramvaji un autobusi, kas veda uz Brāļu kapiem, tai vakarā nebija pilni! Mēs cerējām un ticējām! — Un mēs joprojām vēl ticējām arī labākos gados, kad atzīmējām gan 18. novembri, bet kad mums bija jālasa un jādzird, ka tā ir bijusi kļūda. Bet pavisam savāda sajūta bija tai pirmajā 18. novembrī ārpus savas zemes, ko atzīmējām kādā Austrumprūsijas mežu ielokā. Dega lāpas, lieli sārti, skanēja sveša mēle — un mēs viens otram pēc tam jautājām — vai tas bija mūsu 18. novembris vai nebija? —

Un tad — vesela rinda 18. novembru pēckara apstākļos — vispirms nometnēs, tad — jau zemēs, kurās varējām atsākt normālāku dzīvošanu. Vai mūsu cerības — sevišķi pirmajos gados — necēlās un nekrita no dienas dienā? Ja mēs tagad bieži ar zobgalību un izsmieklu pieminam tos svētku runu teicējus, kas saredzēja mums vēlamās pārmaiņas, ja ne gluži rītu, tad pēc mēneša gan, tad atcerēsimies — vai bieži nebija tā, ka lielākā daļa tieši to gribēja dzirdēt? Vai nebija tā, ka katru jaunu parādību pasaules polītikā, katru jaunu konferenci mēs saredzējām un centāmies tulkot kā noteiktu dienu, kad notiks pagrieziens mūsu labā, jo toreiz mēs nekā nezinājām ne par Jaltu, nedz Teheranu.

Kur tagad mūsu cerības, kas noticis ar mūsu ticību, kur tagad mūsu dzīvā līdzdalība? Vai tiešām jau esam to visu jauno zemju maizē un taukos apēduši? — Nav taču nekāds noslēpums, ka daļai no mums Latvijas svētku un sāpju dienas jau ir tukša skaņa. Pārprastā un sašķobītā jauno pienākumu skatījumā tiem liekas, ka jauno zemju prasības viņiem liedz piederību pie savas nacionālās grupas. Slimīgi krampjaini viņi cenšas izbēgt paši no sevis, no savas pagātnes, bet vai kādam ir izdevies no savas ādas izlīst?

Mēs katrs atceramies un pieminam savu tēvu un māti, kaut jau varbūt gaŗi gadi aiztecējuši, kopš viņu vairs nav. Vai Latvijas valsts dienā nav, ja ne vairāk, tad vismaz godbijībā un cieņā jāpiemin arī turpmāk tā zeme un tauta, kas mums devusi visu to mantojumu, uz kura balstoties, mēs tagad — vecie un arī jaunie — ceļam savu dzīvi svešajās zemēs? Manuprāt, tas vien ir jau pietiekams iemesls, lai 18. novembris būtu vismaz atzīmēts. — Bet, vai tos, kas palika viņā pusē, mēs jau būtu aizmirsuši, vai par mūsu asins radu likteni un nākotni mums vairs nav nekādas daļas? —

Kad no lidlauka dodos uz prēriju pilsētas centru, pēkšņi pie kāda nama pamanu kaut ko sen neredzētu, bet kaut ko tuvu, tik tuvu, ka pirmā brīdī pat grūti ticēt, ka redzu to īstenībā. Tā tomēr patiesība — šeit 18. novembrī plīvo Latvijas karogs! Acīmredzot vietējie latvieši to ierosinājuši, un vietējā laikraksta vadība atzinusi par pamatotu, ka Latvijas valsts dienu godina ar Latvijas valsts karogu. Un tā viņš tur brīvi plīvo — atgādinādams pašiem un svešiem, ka Latvijas valsts joprojām vēl nav aizmirsta. Ja svešinieki atzīst tiesību Latvijas karogam plīvot 18. novembrī, atzīst šo dienu par nozmīgu Latvijai, vai tad mēs paši vispār pat drīkstam domāt citādāk? Vai šis Latvijas karogs, svešu ļaužu kārts svešā pilsētā, labāk par visu citu nepasaka mums, ka 18. novembrim ir arvien jābūt, arvien jāatgādina latvieši un Latvija visiem, vienmēr un visur!

Tad nejauši uzzinu, ka latviešiem šai pilsētā pašreiz notiek 18. novembra svinības, un steidzos uzmeklēt svinību vietu. Lai arī man iespējams dzirdēt vairs tikai svētku programmas pēdējo daļu, kad jaunieši skandē latviešu dzeju un skaņu platēs atskan latviešu dziesmas, un latviešu mūzika, kaut arī esmu svešinieks šai sabiedrībā, tomēr nejūtos svešs, jo — esmu Latvijas valsts svētku dalībnieks, un 18. novembris mums visiem ir viens.

Un kad otrā rītā, — jau tālākā ceļā uz ziemeļiem, — lasu šīs pilsētas avīzē lasītāja vēstuli par latviešiem nozīmīgāko dienu, esmu priecīgs, ka arī ceļavīram bijusi izdevība pieminēt 18. novembri kopā ar citiem. Al. S.

TLB PROTESTĒ

Pirms dažām dienām daudziem torontiešiem piesūtītas TLB vēstules, kurās izteikta asa kritika par to, ka DV Toronto nodaļa neesot turējusi norunu par Jaungada balles rīkošanu. It kā pēc norunas šogad Jaungada balli Toronto vajadzējis rīkot TLB, nevis DV Toronto nodaļai. Lai nenotiktu divi paralleli sarīkojumi, TLB savu sarīkojumu Kolumba zālē atsaucot.

Te jāpiezīmē, ka LA sarīkojumu kalendārī 19. oktobrī parādījās paziņojums, ka Jangada sagaidīšanas balles Toronto rīko TLB un DV. Kad šī ziņa parādījās, neviens neprotestēja, jo nav jau pirmā reize, ka vienā dienā notiek divas balles vai cita veida sarīkojumi, sevišķi Jaungada sagaidīšana.

Tagad, kad atlikušas vairs tikai dažas nedēļas līdz sarīkojuma dienai, pie tam DV rīkotā balle Palace Pier zālē ir jau plaši izreklamēta, kur publika labprāt iet ērto telpu un labās auto novietošanas dēļ — uzsākta augšminētā akcija.

Ja jau protestēja, tad to vajadzēja darīt tūdaļ pēc paziņojuma parādīšanās laikrakstā, nevis tepat pēc diviem mēnešiem, kad sarīkojums ir jau pie durvīm.

CEĻA VĀRDI

Drosme, ko mēs vēlamies un slavinām, nav drosme pieklājīgi mirt, bet vīrišķīgi dzīvot.

Tomass Karlails.

☆

Instinkts iedveš ticību, prāts rada šaubas.

Žufruā.

☆

Neviens nevar pārspēt bēdas kā tikvien tas, kam tās ir.

☆

Muļķis zina, ka viņš ir gudrs, bet gudrais cilvēks apzinās sevi esam muļķi.

Šekspīrs.

Savienotās VALSTĪS

ČIKĀGA

⊙ Par vitamīnu lielo nozīmi cilvēku veselībai runāja Dr. L. Nīkure svētdien, 11. decembrī, Latviešu namā Krolla Kultūras biroja sarīkojumā. Lektrise iztirzāja vitamīnu ietekmi organismā un deva norādījumus, kādi vitamīni lietojami dažādos gadījumos. Pēc lekcijas ārste atbildēja uz klausītāju jautājumiem.

⊙ Pirms 45 gadiem, 1915. g. otrā pusē sākās latviešu strēlnieku pirmo bataljonu organizēšana, kam drīzi sekoja pirmās cīņas, savu drošsirdību un cīņu taktikas pārākumu par krievu vienībām.

Lai atzīmētu šo svarīgo strēlnieku cīņu sākumu, Čikāgas strēlnieku kopa ir lūgusi visas Čikāgas latviešu draudzes 8. janvāra dievkalpojumos pieminēt latviešu strēlnieku cīņu sākumu un tos drošsirdīgos karavīrus, kuri ziedojuši savu dzīvību dzimtenes brīvībai. Pēdējais dievkalpojums notiks Miera draudzes baznīcā, 2225 N., Cermak Rd. plkst. 1 dienā. Pēc dievkalpojuma baznīcas apakšējās telpās pie kafijas galdiem strēlnieku pārstāvji stāstīs savus piedzīvojumus un pieredzējumus. Dzejniece Valentīna Hermane-Dēlija lasīs savus dzejoļus par strēlniekiem, bet ČLT aktrise Māra Antēna skandēs dzejas par brīvības cīņām.

⊙ „Sniega karalieni", ko pēc A. Čechova latviskojis Ed. Ramats, izrādīs Krolla kultūras biroja jaunatnes teātris režisores Verenes Strautnieces iestudējumā svētdien, 18. decembrī, plkst. 4 p.p. Ciānas baznīcas apakšējā zālē par labu draudzes svētdienas skolai. Dekorācijas gleznojis Jāni Rinkušs. Par gaismām rūpējas Valdis Vītoliņš, kostīmus šūdinājusi Kristīne Ozola. Grimēšanas pienākumus uzņēmusies aktrise Nellija Kreņģele. Dejas iestudējis bij. Nacionālās operas baletsolists Eižens Mežulis, bet dziesmas dirig. Jānis Gaiķis.

⊙ Par latviešu Ziemassvētkiem angļu valodā runāja dzejniece Valentīne Hermane-Dēlija 7. decembrī Elginas amerikāņu raidītājā. Runu illustrēja ar latviešu skaņu platēm.

⊙ Grafiķa Z. Vidberga darbu skati Čikāgā rīkos Krolla Kultūras birojs februāra beigās Hull House Bowen zālē, 800 S. Halsted St. — ro.

⊙ Sakarā ar H. Kreicera 65 mūža gadiem un viņa grāmatas „Ceļi un gājēji" iznākšanu Čikāgas un Milvoku preses darbinieku kopa bija rīkojusi 3. decembrī Latviešu namā paidagoga H. Kreicera godināšanas vakaru.

Rakstnieks E. Aistars, publicists A. Raidonis un sabiedrisks darbinieks O. Krolls referēja par H. Kreicera grāmatu, kā arī raksturoja paša jubilāra personību. Sekoja daudzu organizāciju apsveikumi un veltes. Pēc tam visi pakavējās pie kopējā azaida galdiem.

Vakars bija kupli apmeklēts, kas pierādīja, ka H. Kreiceram ir daudz draugu un cienītāju. Sarīkojumu vadīja Preses kopas pr-dis K Ķezbers. O. M.

ROČESTRA (N. Y.)

⊙ Krusta draudzes eglītes vakars 17. decembrī, plkst. 4 precīzi Miera baznīcas apakšējā zālē Mt. Vernon un Caroline ielu stūrī. Svētdienas skolas bērnu priekšnesumos deklamācijas un A. Brigaderes „Sprīdītis" 3. cēliena uzvedums. Dāvanas, rotaļas un svētku cienasts no līdzņemtiem groziņiem.

⊙ Gunārs Riekstiņš atgriezies no divi mēnešu ceļojuma pa Eiropu, kur ciemojies arī savā kādreizējā bēgļu novietnē Zviedrijā. As.

GRAND RAPIDI (Mich.)

⊙ Vienības draudzes pēcmusdienā R. Vēliņš un Z. Lapsiņa, delegāti vidienes apgabala mācītāju un draudžu darbinieku konferencē Čikāgā, pastāstīja par saviem vērojumiem un iespaidiem, kurus klātesošie noklausījās ar redzamu interesi. Tad pat izlozēja draudzei dāvāto segu un akumulātoru; pirmo laimēja māc. J. Lazda, bet otro Aug. Redlichs. Draudzes eglītes vakars 18. decembrī, plkst. 5 p. p.

⊙ Organizācijas padomes rīkotais kopējais dievkalpojums un svētku akts sakarā ar mūsu valsts svētkiem devis skaidru atlikumu 115 dol., šī summa nosūtīta Latviešu draudžu apvienības pārvaldei ASV izlietošanai palīdzībai aiz dzelzs aizkara.

⊙ Krestona vidusskolas beidzamās klases audzēknis 18. g. v. Andris Kārkliņš gandrīz pret savu gribu iekļuvis „runasvīros." Tas sācies apm. tā, ka pag. gadā viņš nejauši uzzinājis par debatēm, kurās piedalījušies viņa klases biedri. Tie diskutējuši galvenokārt par valsts dzīves un polītiskajiem jautājumiem. Andrim radusies redzama interese, un šinī mācības gadā viņš debatēs uzrādījis jau tik redzamus panākumus, ka kopīgi ar kādu amerikāņu zēnu ierindoti sacensībai ar Moskingenas vidusskolu un abi guvuši uzvaras. Abi viņi debatējuši un iztirzājuši temu: Vai AN vajadzētu stiprināt? Vēl Andrim gaidāmas kādas četras sacensības, lai kvalificētos kā uzvarētājs visas Mičigenas mērogā.

⊙ Latviešu skautu priekšnieks vad. A. Grigors Grand Rapidos apstiprinājis Kanadas jendas Rīgas (72.) skautu vienības raženos staburadzēnus Valdi Budrevicu un Alni Bāliņu par diženiem staburadzēniem un caur jendas skautu priekšnieku nodevis sekmju vēlējumus turpmākās skautu gaitās.

⊙ Skaidrītes Pences 3 cēlienu komēdijas „Lielais malks" uzvedums, ko sagatavo Grand Rapidu latviešu biedrības teātra kopa Nik. Šūbiņa režijā, paredzēts 1961. g. 14. janvārī Latviešu b-bas namā.

⊙ Kanadas un ASV latviešu izlases vienību meistrsacīkstēm volejbolā un basketbolā balvas uzvarētājiem bija ziedojuši: Latviešu ev.-lut. Vienības draudze, Jaunatnes pulciņš Pērse un korporācija Patria.

⊙ Aleksandrs Pastars, 1041 Hamilton Ave. N. W., tālr. GL6-6214 pieņem labošanā radio aparātus, patafonus, Hi-Fi u. c. iekārtas, tāpat labo dažādus virtuves elektriskos piederumus, gludekļus, lampas u. t. t. Zvanīt vakaros no pl. 4-9 un sestdienās no pl. 9 r.-4 p.p.

⊙ Vienības draudzes jaunatnes pulciņa eglītes vakars 23. decembrī, plkst. 7.30 v. baznīcas sabiedriskajās telpās. V.Z.

G. BATCHELLER REAL ESTATE BROKER
22 Fairview Blvd., Toronto. HO 3-6612

V. PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto. HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTĪ ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, ūdens - eļļas apkure, divas virtuves, neparasti liels dārzs ar vairākām garāžām. Iemaksa $4.000,-. Atlikums uz izdevīgām obligācijām. Īpašums brīvs no parādiem.

DANFORTH - LOGAN: atsevišķa 6 istabu dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, garāža. Kopīgā cena $14.500,-. Iemaksa $2.500,-. Atlikums uz izdevīgām obligācijām.

DANFORTH - GREENWOOD: 6 istabu dubultķieģeļu māja, eļļas apkure, garāža. Kopīgā cena $12.500.-. Iemaksa $1.500,-. Atlikums uz desmit gadu obligācijām.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ

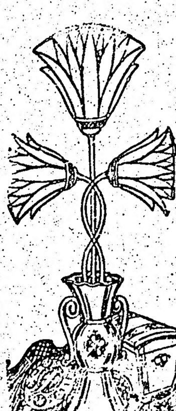

Ziemassvētkiem bagātīgā izvēlē: Alpu vijolītes, acālijas, hiacintes, rozes u. t. t.

LOTUS PUĶU VEIKALĀ,
802 Bathurst ielā, pie Bloor ielas,
tel.: LE 3-3884, Toronto.
ZIEMASSVĒTKU SVECĪTES un LUKTURĪŠI.
KANADAS DAIĻAMATNIEKU SAVIENĪBAS SALONS.
LOTUS

L. LĪDUMA
GAĻAS UN DELIKATEŠU VEIKALS
PIEDĀVĀJAM
- Visāda veida svaigas un žāvētas gaļas izstrādājumus.
- Visas Latvijā pazīstamās desu šķirnes.
- Cūkas šņukuri, putraimu desas.
- Svaigi tītari, zosis, pīles.

363 RONCESVALLES AVE., TORONTO. TEL.: LE 2-8762
PIEŅEM ARĪ TELEFONISKUS PASŪTINĀJUMUS.

B & A PHARMACY
478 PARLIAMENT ST., TORONTO, WA 1-0432, WA 1-2425
Mūsu uzticamie latviešu klienti mums ir labākā reklāma.
AIZRĀDĪJUMS: Pēc 1. oktobra mēs pārsūtām medikamentus uz Padomju Krieviju šā:
1. MĒS PIEŅEMAM JŪSU PASŪTĪNĀJUMUS UN IZKĀRTOJAM ATĻAUJU, KĀ ARĪ RECEPTI NO PADOMJU ĀRSTIEM; TĀ VAJADZĪGA SAKARĀ AR JAUNAJIEM NOTEIKUMIEM.
2. IZPILDĀM PASŪTĪNĀJUMUS PĒC JŪSU PIESŪTĪTĀS PADOMJU ĀRSTU RECEPTES VISĪSĀKĀ LAIKĀ.

PIEDĀVĀJAM LAIPNĀKO UN ĀTRĀKO APKALPOŠANU
MEDIKAMENTI uz LATVIJU no MŪSU VEIKALA. ĀTRA PIEGĀDE
jūsu tuviniekiem un draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs aizkara. VISI SŪTĪJUMI APDROŠINĀTI.
Jūs varat uzticēties: 13.000 saiņu Latviju sasnieguši 10-12 dienās.
INFORMĀCIJAI ZVANIET WA 1-0432 vai WA 1-2425 vai pienāciet personīgi. Apkalpojam klientus visur—kā Kanadā, tā ASV.

LABĀKĀS KVALITĀTES PIPARKŪKAS
TORONTO PIEDĀVĀ
PAVASARA delikatešu veikals un konditoreja,
361 RONCESVALLES AVE., LE 1-7353, TORONTO, HIGH PARK RAJONĀ.
- Ogu maizes, speķa un buljona pīrāgus.
- Tortes, kūkas un cepumus.
- Delikateses, ārzemju konservus.
- Šokolādes izstrādājumus, konfektes un riekstus.

Svētku pasūtinājumus lūdzu nodot līdz ceturtdienai. — Veikals atvērts: ceturtdien līdz pl. 8 vakarā, piektdien līdz pl. 10 vakarā un sestdien līdz pl. 5 vakarā. ★ ST. CUKULS.

UZMANĪBU! UZMANĪBU!
AR ŠĪ GADA 20. DECEMBRĪ ATVĒRU RESTORĀNU
ROSE GRILL LATVIEŠU **ĶEMERMIESTIŅU**
175 Danforth Ave., Toronto, tālr. HO 5-9751.
RESTORĀNA ATVĒRŠANAS DIENĀ UN KATRĀ LAIKĀ VISI LATVIEŠI MĪĻI GAIDĪTI. ZELMA BELTE.

MĀKSLAS SALONS
CREST FLORISTS
567 Mt. Pleasant Rd. — blakus Crest teātrim, Toronto.
Piedāvā:
- Visskaistākos un vissvaigākos ziedus — griezius, ziedu sakārtojumus un tropiskus stādus.

Pasūtinājumus pieņem pa tālruni HU 7-0491.
Pāri ziediem lielā izvēlē LATVJU GLEZNOTĀJU ORIĢINĀLDARBI nesaistoši apskatei un iegādei pēc vēlēšanās.

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

A. EGLĪTIS—
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
IERĪKO TV ANTENAS. Atvērts līdz plkst. 9 vakarā 6 dienas.
- IZĪRĒ TV par $8,- MĒNESĪ. -

161A Roncesvalles Ave., Toronto. Tel LE 7-1401

MURRY'S DRUG STORE **E. GALDIŅA** 3108 Dundas St., W. Toronto, RO 7-8468
Zāļu pagatavošana. Bezmaksas piegāde mājās. Kosmētika. Filmas. Sūtām medikamentus uz Latviju.

SVARĪGS NORĀDĪJUMS VISIEM AUTO VADĪTĀJIEM

Lai novērstu satiksmes negadījumus un pasargātu daudzas dzīvības Ziemassvētku laikā, tiks darīts viss iespējamais, lai apkarotu iereibušus spēkratu vadītājus.

Ja pie spēkrata stūres tiks atrasts vadītājs iereibušā stāvoklī, tam jārēķinās ar to, ka pirmā vietā viņam būs cietums, pēc tam augsta soda nauda par nodarītiem bojājumiem un, bez tam, braukšanas atļaujas anullēšana.

PALĪDZIET, LAI ŠIE SVĒTKI BŪTU PATĪKAMI.
NEVADIET SPĒKRATUS, JA ESAT IEREIBUŠI.
BRAUCOT VAI EJOT, ESIET UZMANĪGI UN PIESARDZĪGI.

Metropolitan Toronto Traffic Safety Council

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS
vēl
ALFREDS STIKUTS, Realtor
HU 1-0431 HU 1-7103
189 BALLIOL ST., TORONTO 7

LATVIEŠU PUĶU SALONS
CALLA
727 Danforth Ave., pie Pape.
tel. HO 6-9911, Toronto.
☆ Bagātīgā izvēlē ziedošas podu puķes.
☆ Griezti ziedi. ★ Ziedu sakārtojumi.
☆ Tautiskie izstrādājumi
Pasūtiniet savlaicīgi.

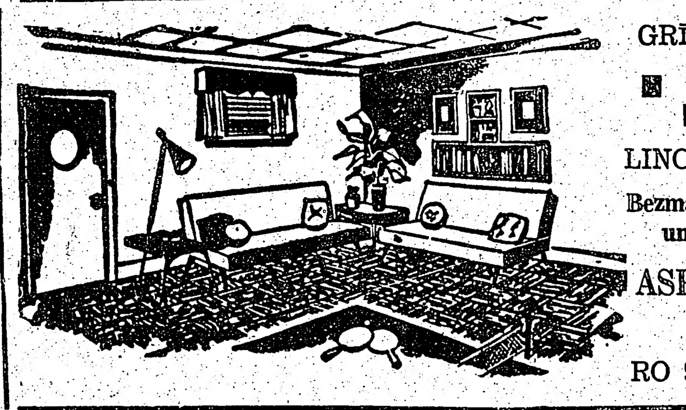

GRĪDU — GRIESTU — SIENU
TILES
LINOLEJI — TEPIĶI — KRĀSAS
Bezmaksas piegāde un aprēķini. Informācija latviešu valodā.
ASPHALT SERVICES LTD.,
702 WESTON RD.
RO 9-4734 TORONTO RO 9-4154

ALBERTS DELICATESSEN
LATVIEŠU PĀRTIKAS PREČU VEIKALS.
Piedāvājam labākās kvalitātes produktus un delikateses kā ikdienas, tā Ziemassvētku galdam.
☆ Visu šķirņu MAIZES un CEPUMUS, TORTES ☆ uz pasūtinājumu no labākām latviešu un vācu konditorejām. SPEĶA PĪRĀGI un pašu ceptas PIPARKŪKAS. Svaigi žāvēti LAŠI, ZUŠI un NĒĢI. Pašu skābēti KĀPOSTI. Pelēkie ZIRŅI. Dabūjamas ŠOKOLĀDES FIGŪRAS un ZIEMASSVĒTKIEM EGLĪŠU SVECĪTES.
375 BROADVIEW AVE. (pie GERRARD), Toronto.
Atvērts no pl. 7.30 rītā līdz 9.30 vakarā. Tel.: HO 1-4473.
ALBERTS JAKUBAITIS.

VISĀ AMERIKĀ IR PAZĪSTAMI
ZIEMASSVĒTKU DĀVANU KURVJI AR MŪSU RAŽOJUMIEM.
Mūsu šokolāde Ziemassvētku iesaiņojumā.
Mūsu Ziemassvētku marcipāna figūras.
Mūsu dažāda veida Ziemassvētku kūkas.
Lūdzu pasūtinājumus MŪSU ZIEMASSVĒTKU ŠTOLLĒM un TORTĒM izdarīt laikus.
MJARV'S BAKERY

C. G. TODD LTD.
REAL ESTATE
Aizdevumu sagāde. Lielākais nekustamu īpašumu pirkšanas un pārdošanas birojs Hamiltonā.
418 MAIN ST., E., HAMILTON.
OJĀRS IEVIŅŠ. Tel. JA 8-6336. VALDIS TUKLERS.

Apkuru un ūdensvadu speciālists
Adolfs LAGŪNS
Tel. LE 1-6583, Toronto.

DRĒBNIEKS
A. SILAVS
128 CLAIRTON CR. pie Scarlet Rd.
Tel. RO 2-1370, Toronto.
Uz vēlēšanos ar drānu paraugiem ierodos pie jums.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
Izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800, 445 Pape Ave.

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.
Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶAS MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMUS.
- Turpat dabūjami BILŽU LOGĀTI. -

1597 BLOOR ST., WEST,
TĀLR. LE 6-2424, TORONTO 9, ONT.
Ziedi visām vajadzībām, latviskās rotas, audumi, ādas izstrādājumi, keramika.
Piegāde pilsētas robežās. M. BERTULSONS.

IZDARU APMETUMA DARBUS,
kā arī
apmainu koka kāpnes pret cementa kāpnēm pusstundas laikā.
Zvanīt katrā laikā RO 6-3026, Toronto.

H. Rosar
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS.
467 Sherbourne St., Toronto.
Tel. WA 4-1408.
☆
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

DEJU STUDIJA
N. SCHWANEBACHS,
985 BROADVIEW AVENUE, Mortimer stūrī.
HO 1-4110 — TORONTO.
Jūs iemācāties ātri un lēti
- ★ *FOKSTROTU*
- ★ *LĒNO VALSI*
- ★ *VALSI*
- ★ *TANGO*

JIVE, MAMBO, SAMBA, RUMBA, CHA-CHA-CHA
PRIVĀTSTUNDAS
PIETEIKŠANĀS un IZZIŅA KATRĀ LAIKĀ

KAŽOKU DARBNĪCA UN VEIKALS
(IGAUŅU VADĪBĀ)
LEE FURS
707 Mt. Pleasant Rd., Toronto 7, tel. HU 3-6851.
- Gatavi dāmu kažokādu mēteļi, žaketes apmetņi u.c.
- Pieņem pasūtīnājumus
- Labo un pārveido kažokus
- Augstvērtīgas kvalitātes materiāls
- Ļoti zemas cenas
- Pirmklasīgs darbs
- Kreditēšanās iespējas

Kaimiņtautas latviešu klienti ļoti gaidīti. A. LEE

HAMILTONĀ
O. ANDERSONA pārtikas preču veikalā, 26 MARKET ST., dabūjami atsevišķi LATVIJAS AMERIKĀ numuri.

Abonentu ievērībai Zviedrijā
Latvijas Amerikā abonēšanas maksu lūdzam kārtot ar DV STOKHOLMAS NODAĻU. BOX 220, STOCKHOLM.
LA apgāds

ANGLIJĀ
lūdzam mūsu abonentus abonēšanas maksas kārtot
D.V.F. GRĀMATNĪCĀ,
72 QUEENSBOROUGH TERRACE,
LONDON, W. 2.
Tel. BAYswater 1652.
Turpat pieņem arī sludinājumus, kā arī dabūjami BEZMAKSAS paraugeksemplāri.

ĶCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

H - GREENWOOD: 6 istabu du-
ja, eļļas apkure, garāža. Kopīgā
iemaksa $1.500,-. Atlikums uz des-
ācijām.

LVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ
AS LIELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ

PHARMACY

., TORONTO, WA 1-0432, WA 1-2425

e latviešu klienti mums ir
bākā reklāma.
1. oktobra mēs pārsūtām medikamen-
ju šā:
JŪSU PASŪTINĀJUMUS UN IZ-
LAUJU, KĀ ARĪ RECEPTI NO PA-
M; TĀ VAJADZĪGA SAKARĀ AR
TEIKUMIEM.
ŪTINĀJUMUS PĒC JŪSU PIESŪTĪ-
ĀRSTU RECEPTES VISISĀKĀ

ĀKO UN ĀTRĀKO APKALPOŠANU
TI uz LATVIJU no MŪSU
ĀTRA PIEGĀDE
draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs
VISI SŪTĪJUMI APDROŠINĀTI.
000 saiņu Latviju sasniegusi 10-12 dienās.
NIET WA 1-0432 vai WA 1-2425 vai pie-
alpojam klientus visur—kā Kanadā, tā

MĀKSLAS SALONS
CREST FLORISTS
567 Mt. Pleasant Rd. — blakus Crest teātrim, Toronto.
Piedāvā:
- Visskaistākos un vissvaigākos ziedus — grieztus, ziedu sakārtojumus un tropiskus stādus.

Pasūtinājumus pieņem pa tālruni
HU 7-0491.
Pāri ziediem lielā izvēlē
GLEZNOTĀJU ORIĢINĀLDARBI
i apskatei un iegādei pēc vēlēšanās.

PRIECĪGUS
ZIEMASSVĒTKUS
vēl
ALFREDS STIKUTS, Realtor
HU 1-0431 HU 1-7103
189 BALLIOL ST., TORONTO 7

S DELICATESSEN
PĀRTIKAS PREČU VEIKALS.
kvalitātes produktus un delikateses kā
tā Ziemassvētku galdam.
IZES un CEPUMUS, TORTES ★
bākām latviešu un vācu konditorejām.
ašu ceptas PIPARKŪKAS. Svaigi žāvē-
ĒĢI. Pašu skābēti KĀPOSTI. Pelēkie
nas ŠOKOLĀDES FIGŪRAS un
TKIEM EGLĪŠU SVECĪTES.
AVE. (pie GERRARD), Toronto.
līdz 9.30 vakarā. Tel.: HO 1-4473.
ALBERTS JAKUBAITIS.

vadu
t s
UNS
ronto.
EKS
VS
N CR.
Rd.
Toronto.
nu pa-
jums.

ECTOR
ROJS,
St.,
08.

n
ga
as
u
a.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
Izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800, 445 Pape Ave.

DEJU
STUDIJA
N. SCHWANEBACHS,
985 BROADVIEW AVENUE,
Mortimer stūrī.
HO 1-4110 — TORONTO.
Jūs iemācāties ātri un lēti
- ★ *FOKSTROTU*
- ★ *LĒNO VALSI*
- ★ *VALSI*
- ★ *TANGO*

JIVE, MAMBO, SAMBA,
RUMBA, CHA-CHA-CHA
PRIVĀTSTUNDAS
PIETEIKŠANĀS un IZZIŅA
KATRĀ LAIKĀ

A.D. Kristapsons
-MEAT-
& SAUSAGES
1095 Queen St., E. HO 6-5152.

ĀDOLFA KRISTAPSONA

GAĻAS UN DESU VEIKALS - DARBNĪCA
1095 Queen St., E., Tel. HO 6-5152, Toronto.

Piedāvā svētku galdam: visas Latvijā pazīstamās DESU ŠĶIRNES, ŽĀVĒTUS ROLLŠĶIŅĶUS, ŽĀVĒTAS - RULLĒTAS ZOSIS, CŪKU ŠŅUKURUS, TĪTARUS, PĪLES UN CĀĻUS.
Pasūtinājumus nodot laikus. PIEGĀDĀJAM MĀJĀS.

TRADICIONĀLĀ
JAUNGADA
SAGAIDĪŠANAS
BALLE
31. DECEMBRĪ, PLKST. 7.30

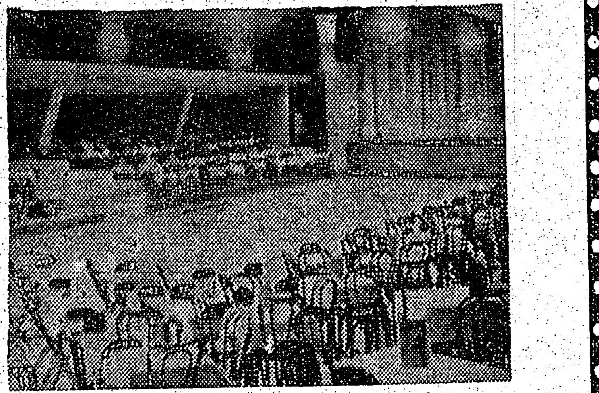

PALACE PIER
TORONTO

Ieeja: dāmām $3.50, kungiem $4.50, ieskaitot galdiņu. Spēlēs: FEM-NETTAS deju orķestris. Pilna bufete. Ieejas kartes iepriekšpārdošanā „LATVIJA AMERIKĀ" birojā.

Visus laipni ielūdz
DAUGAVAS VANAGU SAIME
TORONTO

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS
133 RICHMOND ST., .,
TORONTO 1, ONTARIO.
EM 6-8996 (darbā).
RO 6-8354 (mājā).

Lūdz atsaukties
ing. chem. ARNOLDU JIRGENSONU,
kam Latvijas Amerikā birojā pienākusi vēstule.

V. KUČĀNS,
kungu drēbnieks,
120 FERRIER AVE., TORONTO,
(pie Danforth un Pape Ave.).
Tel. HO 1-5391.

ŠUVĒJA - MODISTE
J. BLUMBERGS
pieņem dāmu apģērbu, arī labošanas un pārveidošanas darbus.
172 Palmerston Ave.,
Toronto. EM 8-6472.

REALTOR
BĒRZIŅŠ
Realty Limited
REAL ESTATE
INSURANCE
MORTGAGE BROKERS
NOTARY PUBLIC

Nekustami īpašumi pārdošanā: mājas, veikali, farmas, apbūves gabali u. c.
Apdrošināšana — apdrošina auto, mājas, mēbeles, zādzības, nelaimes, slimības u. c.
Obligācijas — obligāciju un aizdevumu sagāde u. c.
Notārs — līgumi, tulkojumi, notāriāli apstiprinājumi u. c.

LE. 4-8447
316 Harboard St.,
Toronto

MĒBEĻU FABRIKA
ULTRALINE

54 RIVALDA RD.
CH 4-5702
CH 4-6171

PIEDĀVĀ!
STEREO HI, FI. KABINETUS. IEBŪVĒJAM LABĀKOS TELEFUNKEN APARĀTUS. ZEMĀKĀS CENAS TORONTO, JO PĀRDODAM BEZ VEIKALU STARPNIECĪBAS.

Tuvākai informācijai zvaniet vakaros: O. INDZERS — OX 9-9768.
U. ĀBOLIŅŠ — RO 9-3054. E. KUBIS — CH 9-1645.

Frizieris
PAULIS STRAZDIŅŠ,
292 DUNDAS ST., W.,
(pie Mc Caul), TORONTO
JOE MAN'S BARBER SHOP,
atvērts ik dienas, izņemot trešdienas, kad slēgts.

✝
Mūsu mīļā māmiņa un vecmāmiņa
EIŽENIJA VITKOVSKA
dzimusi 1898. gada 24. decembrī, aizsaukta Dieva mierā 1960. g. 23. novembrī Londonā, Ont., Kanadā.
Dziļās skumjās
MEITA, ZNOTS un MAZBĒRNI
LONDONĀ, ONT., KANADĀ,
DĒLS, VEDEKLA un MAZBĒRNI
LATVIJĀ.

✝
JĀNIS SALZIRNIS
dzimis 1900. gada 12. jūnijā, miris 1960. gada 11. novembrī.
SV. JĀŅA EV. - LUT. LATVIEŠU
DRAUDZES TORONTO
PALĪDZĪBAS FONDS.

Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS
Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām.
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont.
HO 3-1008.
PIEPRASIET KATALOGU.

‚LITTLE RIGA' DELIKATEŠU VEIKALS,
343 Roncesvalles Ave., Toronto. Tel. LE 4-8974.
MŪSU SPECIALITĀTE
- VIESĪBU GALDI, AUKSTĀS BUFETES.
- AUKSTO UZKOŽAMO PLATES kokteiļu partijām.
- DAŽĀDU SALĀTU IZVĒLE uz pasūtinājumu — (WALDORF, OLIVJĒ, ŠRIMPU — SPARĢEĻU u. c.)

VIJA KRAUJIŅA.

LATVIJAS
AMERIKĀ
MODERNĀ
SPIESTUVE
TORONTO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:
- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELA, TORONTO, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792,
Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

ŅUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

Svētdien, 18. decembrī, pl. 2 dievkalpojums Betlemes baznīcā, māc. R. Zariņš.

Skolu kopējā eglīte svētdien, 18. decembrī, pl. 2 dienā Arlingtona zālē, 23 St. Mark's Place, Manhatenā. Svētbrīdis. Ziemassvētku uzvedumā ar saviem skatuves uzvedumiem piedalīsies visas sešas skolas; būs Ziemassvētku vecītis, bērnu pamielošana, rotaļas. Bērnu azaidam vecākus lūdz ņemt līdzi groziņus. Bērnus, kas nav šo skolu skolēni, lūdz pieteikt līdz 12. decembrim draudzes namā (tel. SO 8-7721) pie mācītājiem vai sava rajona skolās.

Ziemassvētku vakarā, sestdien, 24. decembrī, Betlemes baznīcā pl. 6 vak. liturģijas dievkalpojums ar mūzikālu jauniestudējumu: Bruno Skulte sagatavojis J. V. Klokija (Clocey) Ziemassvētku meditāciju „Tūkstoš gadu slava"; jaukts koris, sopräns S. Prince un mecosoprans H. Lūse, ērģeļu pavadījumā.

DETROITĀ

Mācītājs Valters Līventāls, 12682 Montevista, Detroit 38, Mich.

24. decembrī, plkst. 5.00 p. p. Ziemassvētku vakara liturģisks dievkalpojums Holmes baznīcā. Māc. V. Līventāls. Piedalās: Lilija, Imants, Indulis un Laimdota Gleškes.

31. decembrī, plkst. 6.00 vakarā Vecgada vakara dievkalpojums Holmes baznīcā. Solo priekšnesumi.

Detroitas ev. - lut. latviešu Kristus draudzes Ziemassvētku dievkalpojums 25. decembrī, pl. 2 p.p. Sv. Marka baznīcā (1045 E. Grand Blvd.). Prāv. A. Skrodelis.

8. janvārī, plkst. 2.00 p. p. Zvaigznes dienas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Marka lut. baznīcā, 1045 E. Grand Blvd., kopīgi ar Kristus draudzi sakarā ar Ev.-lut. latviešu draudžu apvienības pirmo sēdi Detroitā. Piedalās: prof. Dr. K. Kundziņš, mācītāji — A. Veinbergs, P. Nesaule, A. Ozols, A. Ernstsons, prāv. A. Skrodelis un māc. V. Līventāls. Ērģelniece E. Aldone.

ČIKĀGĀ

Čikāgas latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand St.

18. decembrī, pl. 11 rītā 4. Adventa dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. A. Rautenšilds.

Pl. 4 pp. Svētdienas skolas eglīte: svētbrīdis, Ed. Ramata „Sniega karaliene" Verenas Strautnieces režijā, priekšnesumi un apdāvināšanās.

Trešdien, 21. decembrī, pl. 7 vakarā Draudzes namā Bībeles stunda.

Sestdien, 24. decembrī, pl. 5 p. p. pirmais svētvakara dievkalpojums. Bērnu koris Ed. Strautmaņa vadībā. Otrs dievkalpojums pl. 7 vakarā. Tenors V. Salna un baritons Riekstiņš. Koris Ed. Strautmaņa vadībā. Māc. A. Rautenšilds.

25. decembrī, pl. 11 Ziemassvētku dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. A. Rautenšilds.

Jolietā (Ill.), 25. decembrī, pl. 3 pp. Carnegi zālē, Auroras novada Ziemassvētku sarīkojums. Svētbrīdis, māc. A. Rautenšilds. Bērnu priekšnesumi skolotājas Tiltiņas vadībā. Aurorā decembra mēnesī dievkalpojums nenotiks.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Jāņa draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu, plkst. 10,00 rītā, draudzes baznīcā, 1701 N. Richmond ielā. Māc. G. Straumanis.

Čikāgas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420.

Sv. Pāvila draudze, 1644 So., 11th Ave., Maivudā.

Dievkalpojumi ik svētdienu, plkst. 11-os. Svētdienas skola ik svētdienu; sākas plkst. 9,30.

Kalamazū Sv. Jāņi ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā, plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1,15.

Mineāpoles St. Paula latviešu ev. - lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S - 7th Ave.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W., Ohio St., māc. A. Stefenbergs. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9,30 no rīta Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru, pl. 7,30.

MILVOKI

Milvoku latviešu ev.-lut. Kristus draudzes dievkalpojumi draudzes baznīcā, 1900 W. Washington ielā katru svētdienu, pl. 1,30 dienā. Draudzes svētdienas skola pl. 1.00 dienā. Māc. J. Meisters.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis — 427 Van Norman St., Port Arthur, Ont., tel. 4-0392.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Svētdiens, 18. decembrī, pl. 3 p.p. Ziemassvētku eglītes vakars bērniem.

Sestdien, 24. decembrī, pl. 7 vakarā Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto Ont., tel. LE 6-2510.

18. decembrī, plkst. 2 p.p. Ziemassvētku eglītes sarīkojums bērniem Centrālās YMCAs telpās. Svētbrīdis. Svētdienas skolas uzvedums „Svētā nakts" (autors māc. A. Lūsis). Bērnu apdāvināšana. Rotaļas.

24. decembrī, plkst. 6 vakarā Deer Park baznīcā Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Dziedās vīru koris „Viesturs" un svētdienas skolas koris.

25. decembrī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Ziemassvētku dievkalpojums.

1. janvārī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Jaungada dienas dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

18. decembrī, plkst. 3 p. p. draudzes bērnu eglīte Sv. Barnaba baznīcas zālē.

24. decembrī, plkst. 6,30 vakarā Ziemassvētku dievkalpojums. Dziedās Viestura koris.

31. decembrī, plkst. 6,30 vakarā Vecgada vakara dievkalpojums.

Bramptonā:

25. decembrī, plkst. 1,30 p. p. Ziemassvētku dievkalpoj. Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E., 38th St., Hamilton, Ont. Tel. FUlton 3-1182.

Hamiltonā, latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

17. decembrī — jaunatnes pulciņa Rotas eglītes vakars.

Svētdien, 18. decembrī, plkst. 10 no rīta dievkalpojums bērniem ar sekojošu svētdienas skolu; plkst. 10,30 pr. p. dievkalpojums pieaugušiem.

Kas vēlētos iesvētīties nākamajā vasarā, lūgti pieteikties līdz šā gada beigām.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

SV. KATARĪNES

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Niagarā latviešu ev.-lut. draudzes adventa laika dievkalpojums 18. decembrī, pl. 2 p.p. anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

Sv. Katarīnās latviešu ev.-lut. draudzes Ziemassvētku vakara dievkalpojums 24. decembrī, pl. 4.30 p.p. Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave. Dziesmu lapiņas.

VINIPEGĀ

Latviešu Sv. Krusta draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Lūkasa baznīcā, Hartford un McGregor ielu stūrī.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa, Ont. Tel. RF 3-3906.

MONTREĀLĀ

Māc. V. Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

24. decembrī, pl. 7,. vakarā Zimassvētku dievkalpojumu vadīs māc. V. Šēfers. Dievkalpojumu ar solo dziesmām kuplinās operdzied. Nat. Valdovska, brīvmāksl. R. Šēfere pie ērģelēm.

31. decembrī, plkst. 7 vak. Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Māc. Artūrs Voitkus.

Dievkalpojumi notiek Jāņa ev. - lut. baznīcā, 4345 Marcil Ave. (pie Monkland Ave.). Draudzes nams, kanceleja un māc. dzīvoklis — 3438 Rosedale Ave., tālr. HU 9-3224. Draudzes priekšnieks: A.Spūrmanis, 8106 Arcadian Rd., Montreal 29, P. Q., tālr. HU 1-4948; draudzes kasieris: A.Spura, 606 - 64th Ave., L'Abor a Plouffe, P. Q. tālr. MU 1-5890.

Trešdien, 14. decembrī, plkst. 8.00 vakarā Bībeles stunda. Pravieši Amoss un Hozeja (gaismas bildes).

Sestdien, 17. decembrī, plkst. 6 vakarā — draudzes Ziemassvētku sarīkojums Trinity Memorial baznīcā. Svētdienas skolēnu uzvedums. Groziņu vakars.

Svētdien, 18. decembrī, plkst. 1,30 p.p. — IV adventa svētdienas dievkalpojums.

Piektdien, 23. decembrī, plkst. 7 vakarā Jaunatnes pulciņa Ziemassvētku ieskaņas vakars.

Sestdien, 24. decembrī, plkst. 7,30 vakarā Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums. Dziedās jaunatnes dziesmu ansamblis.

Svētdien, 25. decembrī — I. Ziemassvētku dienā, plkst. 1,30 p.p. svētku dievkalpojums.

Trešdien, 28. decembrī, plkst. 8.00 vakarā Bībeles stunda. Temats: Pravietis Ijabs. Sestdien, 31. decembrī, plkst. 8.00 vakarā Vecgada dievkalpojums ar dievgaldu.

(Jauna gada dienā, 1. janvārī dievkalpojums nenotiks).

NORANDĀ

Norandas latviešu draudzes Ziemassvētku dievkalpojums — sestdien, 17. decembrī, plkst. 4 p.p. (United Church). Pēc dievkalpojuma bērnu Ziemassvētku eglīte. Prāv. A. Skrodelis.

VIRDŽINIJTAUNĀ

Virdžinijtaunas latviešu draudzes Ziemassvētku un bērnu eglītes dievkalpojums 18. decembrī, plkst. 1 p.p. Prāv. A. Skrodelis

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 10 Park Rd., Bloor pazemes pieturas tuvumā. Svētdienu rītos pl. 10.45—11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu; viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs. Tel. AM 1-4218.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtīt man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ
Adz .... uz .... mēnešiem ar šādu adresi:
Mr., Mrs., Miss ....
Adrese: ....
Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ ....
.... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)
Paraksts ....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.5? par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāci 161 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y. USA.

STORM LOGU DEP.
PIEDĀVĀ:
LABĀKĀS KVALITĀTES STORM LOGUS PAR $16.55
MAKSĀJAMS PĒC 3 mēn.

Vecākā Latviešu Aluminija Kompanija Kanadā
NORTHFLEX ALUMINUM CO. LTD.
PL 7-1140 124 MANVILLE RD. SCARBOROUGH PL 7-1149

ALUMINIJA LAIVU DEP.
PIEDĀVĀ: PAR FABRIKAS CENĀM 12 un 14 pēdu metinātas aluminija laivas. Negrimstošas, 52 inču platas. Ar labiem panākumiem lietotas kara laikā. Mēs esam vienīgie šāda tipa laivu ražotāji KANADĀ. Pasūtinājumus pieņemam nākošai sezonai. Pasūtiniet šodien tieši no fabrikas.

A. E. LE PAGE
LIMITED REALTORS
MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD
982 DANFORTH AVE., TORONTO, HO 5-7527
Pārstāvis Konst. KĀRKLIŅŠ
Birojā: HO 5-7527 Mājās: HO. 6-5024

ĪPAŠUMI UN VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS

DANFORTH - BROADVIEW: latviešu labi iecienīts, augstas kvalitātes delikatešu veikals. Zvanīt informācijai.

DANFORTH - BROADVIEW: 9 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, ūdens - eļļas apkure, moderna virtuve, 2 vannas istabas, plats iebraucamais ceļš un vieta 2 garāžām. Laba ienākumu māja.

KINGSTON RD. - ST. CLAIR 6 istabu atsevišķs dubultķieģeļu bungalovs ar piebūvētu mūŗa garāžu. Eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istaba, atpūtas telpas pagrabā. Cena $13.900,-, iemaksa $2.500,-.

Sagādājam iztrūkstošo naudu iemaksām par zemiem procentiem.

ANDREWS UN ROBEZ LTD.
REAL ESTATE BROKERS
791 Main Street, East, Hamilton.
PIRMAIS UN VIENĪGAIS LATVIEŠU NEKUSTAMU ĪPAŠUMU PIRKŠANAS UN PĀRDOŠANAS BIROJS HAMILTONĀ.
- Aizdevumu sagāde obligācijām un iemaksām.
- Bezmaksas padomi nekustamu īpašumu un tirdzniecības uzņēmumu pirkšanas, pārdošanas un financēšanas lietās.

Tel.: LI 5-5828.
ĒRIKS ROBEŽGRUNTNIEKS MĀRTIŅŠ JAKOVIČS

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

17. decembrī — TLB Latviešu Ziemassvētku vakars.
17. decembrī — DV eglītes vakars.
31. decembrī — Latviešu YMCA's un Lāpas kopīgs eglītes vakars Centrālā YMCA'ā.
31. decembrī — tradicionālā Jaungada sagaidīšanas balle — Palace Pier deju zālē. DV Toronto saime.
31. decembrī — TL b-ba savās telpās rīko Jaungada sagaidīšanu.
1. janvārī — Toronto latviešu skolas eglīte.
7. janvārī — Kurzemes cietokšņa cīnītāju un veco strēlnieku Ziemassvētku kauju atceres vakars Saulainē.
14. janvārī — Viestura koŗa koncerts par labu latviešu skolai.
14. janvārī — Laska balle Columbus zālē. T.L.M.M. klubs.
21. janvārī — Preses balle. Palace Pier zālē.
29. janvārī — TLTA sestdienas ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma atcere.
4. februārī — tradicionālais Vilbaldu Drosmīņa karnevāls — Palace Pier.
10. februārī — Nakts Latīņu kvartālā Leasida Memorial Community Gardens.
18. februārī — DV Kanadā teātŗa izrāde.
24. febr. — Mākslinieku karnevāls Columbus Hall.
25. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienību 10 g. jubilejas sarīkojums Sv. Andreja baznīcas telpās.
2. martā Jāņa Kalēja un Felicitas Maizītes-Kalējas koncerts.
5. martā — plkv. Kalpaka piemiņas dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā.
17. martā — Kalpaka bataljona atceres balle Club Kingway telpās.

HAMILTONĀ

17. decembrī — HLB grāmatnīcas rīkotais vakars Pie Ziemassvētku eglītes Latviešu namā, 16 Queen St. N.
31. decembrī — HLB Jaungada balle.
14. janvārī — Draudzes dāmu komitejas balle Rainbow zālē.
15. janvārī — gleznotāja Jāņa Dekšņa gleznu izstādes atklāšana baznīcas apakš. telpās.
28. janvārī — Latviešu skolas Draudzīgais aicinājums un Kr. Barona sarīkojums.
29. janvārī — HLB gada pilnsapulce Latviešu namā.
4. februārī — Toronto latviešu biedrības drāmatiskā ansambļa viesizrāde ar M. Ziverta lugu „Āksts" Dalewood skolā.
11. februārī — 6. karnevāls Pigbriddā.
26. februārī — Prof. Dr. P. Ķikauka referāts.
4. martā — Valmieriešu tuvināšanās vakars Latviešu namā.
25. martā — Gadskārtējais literārais vakars ar Dr. P. Vasariņa referātu.
15. aprīlī — Apvienotā vīru koŗa „Viesturs" koncerts. Rīko HLB.
16. aprīlī — Toronto 1. latviešu ev.-lut. draudzes koŗa garīgais koncerts baznīcas telpās.

ST. KATARĪNĒS

31. decembrī — Beacon Motor Hotel Vanadžu kopas Jaungada sagaidīšanas balle.

NIAGARĀ

18. decembrī — 580 Portage Rd., Latviešu skolas eglītes vakars. Priekšnesumi, Ziemassvētku vecītis.
13. maijā — Tradicionālie Niagaras ziedu svētki un jaunatnes vienību turnīrs basketbolā.
1. un 2. jūlijā — gadskārtējās draudzības un jaunatnes dienas.

CHRONIKA

(Pārnesums no 2. lpp.)

BRAMPTONĀ

Pag. svētdien šeit notika vietējās DV nodaļas un Ev.-lut. draudzes rīkotais eglītes vakars, kas bija kupli apmeklēts, pulcinot 33 bērnus (līdz 12g.) un tuvu pie 50 pieaugušo. Svētbrīdi vadīja māc. A. Briedis. Bija arī bērnu priekšnesumi, ieradās Ziemassvētku vecītis. Bērni saņēma dāvanas, vecāki kavējās pie tējas galda, kas bija organizēts groziņu vakara veidā A. Martinsones vadībā.

LONDONĀ, ONT

Londonas latviešu kopas dāmu komitejas rīkotais Ziemassvētku tirdziņš 11. decembrī Skaute institūta telpās bija labi apmeklēts. Tajā bija komitejas dalībnieču izgatavotie priekšmeti, vietējā gleznotāja darbi, svētku apsveikuma kartes un dailamatnieku izstrādājumi: piem., Jurševska, Kivlenieka un citu. Sarīkojuma apmeklētāji par izcilākiem priekšmetiem interesējās un arī iegādājās tos, kāpēc šādu tirdziņu varētu sarīkot katru gadu.

Krēslai iestājoties, prof. A. Dreimanis rādīja šīs vasaras Eiropas apceļojuma filmu ar komentāriem, ietverot tajā raksturīgākās vietas daudzās zemēs, īpaši to lielākās pilsētās. Par sarīkojuma labu izdošanos jāpateicas dāmu komitejai L. Lukstes vadībā. Dalībniekus dāmas pacienāja ar kafiju. Ps.

MONTREĀLĀ

Sv. Pāvila draudzes eglītes vakaru 11. decembrī ievadīja ar māc. V. Šēfera svētrunu. Pēc tam sekoja draudzes jaunatnes mākslinieciski izmeklēta un sagatavota programma, kas rādīja, ka draudzē ir ļoti centīga un apdāvināta jaunā paaudze. Ar vijoļu duetiem iepriecināja I. Garais un A. Gutmanis, klavieru solo sniedza D. Innus un A. Gutmanis un ar deklamācijām uzstājās A. Kalniņa, R. Zeltiņa, R. Strautiņa un G. Klaiše. Kamēr viesi cienojās pie tējas galdiem, ieradās Ziemassvētku vecītis, kas bagātīgi ar saldumiem un rotaļām apdāvināja bērnus. Dāmu komiteja bija sagādājusi nelielu loteriju, kurā suni laimēja Dimitra, segu — Dreijers un gleznu Ceipe. Vakars bija labi apmeklēts, ap 200 pieaugušo un ap 50. bērnu.

NIAGARA

Niagaras latviešu skolas eglītes vakars notiks 18. decembrī, plkst. 15.30 Sv. Jāņa baznīcas zālē, 580 Portage Rd. Programmā: Svētbrīdis (māc. J. Prauliņš), skolotāja P Dūma ludziņas „Ziemassvētku cerība" izrāde, bērnu priekšnesumi un svētku vecīša ierašanās. Kā lielie, tā mazie viesi būs mīļi gaidīti ciemiņi.

SV. KATERĪNA

Sv. Katerīnas Vanadžu kopa rīko tradicionālo Jaunā gada sagaidīšanas balli ar priekšnesumiem turpat, kur iepriekšējos gados — greznajā Bīkena hoteļa zālē (Q. E. lielceļš, 12 jūdžu no Sv. Katerīnas.). Rīkotājas gatavo speciālu zāles dekorējumu un pārsteigumus viesiem Deju orķestris spēlēs līdz plkst. 3.00 rītā. Biļetes iepriekšpārdošanā pie Vanadžu priekšnieces M. Dālbergas, 12 Clement Drive, St. Catharines, Ont. Tel. MU 2-9993.

VINIPEGĀ

Ir liela priekšrocība latvietim, izstumtam no savas zemes, skaitīt lūgšanu un dzirdēt Dieva vārdu savā paša valodā.

Jau gandrīz desmit gadu Vinipegā darbojas Mārtiņa draudze, kas atradusi lielu atbalstu un palīdzību Misuri sinodē. Draudzes locekļu skaits nav liels, tā nevar uzturēt savu mācītāju un baznīcu. Kristīgā mīlestība Misuri sinodes Sv. Imanuļa draudze ir atļāvusi lietot savu baznīcu bez maksas latviešu dievkalpojumiem. Ar saviem līdzekļiem sinode maksā ceļu mācītājam E. Bērziņam apkalpot Mārtiņa draudzi Vinipegā. Mācītājs ar lielu uzupurēšanos mēro tālo ceļu no Edmontonas daudzas reizes gadā, lai sniegtu garīgu spirdzinājumu draudzes locekļiem.

Lai iegūtu vairāk materiālu līdzekļu draudzes aprūpei, draudze nesen bija sarīkojusi mantu loteriju. Galvenais smagums šinī darbā gūlās uz draudzes dāmu pleciem, un, jāsaka, ka viņas savu apņēmšanos veica godam. Mantu loterejа deva ap $180.- skaidra atlikuma, kas dos iespēju palielināt dievkalpojumu skaitu Vinipegas Mārtiņa draudzē. Draudzes priekšnieks Ādolfs Kēleris un valde ar šo izsaka pateicību visiem Vinipegas latviešiem un pārējiem, kas atbalstīja loterejas izdošanos. Draudze ir priecīga, ka šo pasākumu atbalstīja ne tikai draudzes locekļi, bet daudzi citi Vinipegas latvieši, bez ticības izšķirības.

Visiem par to sirsnīgs paldies!

4. decembrī Daugavas Vanagu Manitobas nodaļa sarīkoja eglīti Vinipegas latviešu bērniem. Daugavas Vanadzes, savas enerģiskās priekšnieces Ausmas Ceples un viņas palīdzes Veltas Zariņas vadībā veica lielisku darbu. Bez jebkādas materiālas palīdzības no nodaļas puses bija sagādāti 77 dāvanu sainīši bērniem, ar saldumiem, augļiem un rotaļu lietām. Eglītes vakarā bija tuvu pie 100 dalībnieku.

Vakaru ievadīja ar īsu uzrunu un Ziemassvētku dziesmu Silvijas Ozoliņas klavieŗu pavadījumā. Sekoja bērnu deklamācijas. Tad ieradās Ziemassvētku vecītis ar dāvanu maisu. Vakaru kuplināja Vinipegas latviešu jaunatnes pulciņa deju kopa. Manitobas nodaļa ir ļoti pateicīga savām Vanadzēm un visai Vinipegas latviešu saimei par šī sarīkojuma labu izdošanos, sevišķi paldies jaunajai audzei.

V. B.

MĀJU ĪPAŠNIEKI, SAGĀDĀJU
1-ās un 2-ās
OBLIGĀCIJAS
Visizdevīgākie maksāšanas noteikumi.
Nesaistoša informācija, ME 3-8305, Toronto.
V. LIEPIŅŠ,
PIRMAIS LATVIEŠU OBLIGĀCIJU BIROJS TORONTO.

LATVIEŠU YMCA UZVAR „LAKESIDE GLASS"

Latviešu YMCA savā līgā vēl joprojām gūst tikai uzvaras un kļuvusi par savas līgas vadošo vienību. Pēdējā spēlē YMCA's pretinieks bija „Lakeside Glass" vienība, kuŗu daudzi atzina par spēcīgāko līgā. Nelaimīgā kārtā latviešiem šinī sacensībā bija jāiztiek bez Juŗa Petmaņa, kas bija kavēts ierasties.

YMCA cīnījās ļoti uzņēmīgi un prata pārņemt no groza atlēkušās bumbas, kaut gan pretinieku vienības spēlētāji bija augumā krietni lielāki par latviešiem.

Šķiet, ka Jānis Strautnieks nodemonstrēja savu sezonas labāko spēli. Labi veicās Strautniekam arī ar grozu gūšanu. Ļoti enerģiski cīnījās arī Šils. Ja otrā puslaikā latvieši nebūtu zaudējuši veselu sēriju mazliet paviršu piespēļu, tad šī uzvara būtu bijusi daudz iespaidīgāka, jo otrā puslaika vidū YMCA's pārsvars bija pieaudzis uz 16 punktiem. Spēle beidzās latviešu labā ar 61:56, (30:20).

Vienībā spēlēja: Šils (20), Zentiņš (15), Strautnieks (10), Soste (9), Krasovskis (6), Sigeti (2), Groskaufmanis, Griķis un Ozoliņš.

Arī YMCA's jaunieši gūst uzvaru

Sestdien Toronto ciemojās Niagaras latviešu jaunatnes basketbolisti. Diemžēl, vienība nebija iespējami labākā sastāvā. Jāatzīmē, ka arī YMCA'i iztrūka Pelše.

Sacensība pirmajā puslaikā ritēja ļoti vienlīdzīgi, un puslaiku beidzot torontieši bija spējuši iegūt tikai 4 punktu pārākumu; tas beidzās ar 25:21 YMCA's labā.

Otrā puslaika sākums bija ļoti veiksmīgs niagariešiem un iedegās saistoša cīņa. Lieliski veicās ar grozu gūšanu Liģerim un Dūlmanim. YMCAS spēlētāji atzīstami labi prata pārņemt savā ziņā atlēkušās bumbas, nedodot pretiniekam iespēju gūt grozus no tuvuma. Spēli beidzot YMCAS jaunatne bija uzvarējusi ar 56:43.

Abas vienības nodemonstrēja tīru un acij patīkamu basketbolu. Visa atzinība pienākas J. Liģerim, kas bija savas vienības īstā dvēsele, labs bija arī M. Vītols. Visumā YMCA's spēlētāju sadarbība bija vairāk saskaņota. Par labiem spēlētājiem izveidojas Zaķis un Ezers, tikai Zaķim vairāk jāuzmana savas piespēles.

YMCA's vienībā spēlēja: Dūlmanis (24), Zaķis (9), Ezers (13), Jānis Dreifelds (2), J. Epnērs, G. Ātrens (6) un Liepa (2).

Niagaras vienībā spēlēja: Vītols (8), Liģers (27), Celms (2), Skalde (4), Šteinbachs (2) un G. Skalde.

RAIŅA UN ASPAZIJAS FONDA PAZIŅOJUMS

Dzejniece Aspazija savā testamentā visas savas un Raiņa autora tiesības novēlēja īpašam Raiņa un Aspazijas fondam, pati izraudzīdama šajā testamentā arī mantojuma aizgādņus un Fonda vadītājus. Saskaņā ar Latvijas likumiem, Aspazijas testamentu apstiprināja Rīgas apgabaltiesa, un pēc šā sprieduma spēkā stāšanās Raiņa un Aspazijas fonds (RAF) Rīgā uzsāka un trimdā turpina savu darbību, nododams visus ienākumus saskaņā ar testamenta noteikumiem latvju kultūras veicināšanai.

Tagad Ed. Dobelis — apgāda Latvju grāmata īpašnieks, kas darbojas ASV ar nosaukumu National Latvian Publishers, Inc., ignorēdams dzejnieces pēdējo gribu un neatkarīgās Latvijas tiesas spriedumu, bez Raiņa un Aspazijas fonda piekrišanas, patvarīgi izdevis Aspazijas rakstu krājumu, par ko atsakās maksāt autora honorāru, uzsvērdams, ka „pēc pastāvošiem likumiem viņas darbi nodoti tautas lietošanā" — kā tas ir Padomju Savienības okupētajā Latvijā, kuŗas likumi Aspazijas testamenta sastādīšanas un apstiprināšanas laikā Rīgā nebija spēkā.

Raiņa un Aspazijas fonds atzīst, ka šāda Ed. Dobeļa rīcība zaimo dzejnieces pēdējo gribu un personisku materiālu interešu dēļ kaitē latvju kultūras darbam trimdā, turklāt mēģinājums kārtot latvju kultūras dzīvi brīvajā pasaulē pēc Padomju Savienības likumiem ir kā no morālā, tā no sabiedriski - politiskā viedokļa noraidāms.

RAF uzdevumā — Aspazijas atstātā mantojuma aizgādņi: doc. N. Valters, Austrijā, J. Kārkliņš, Zviedrijā, mag. iur. R. Veidemanis, ASV.

MŪSU LAIKRAKSTA GALVENAIS PĀRSTĀVIS ČIKĀGĀ
OTTO KROLLS,
800 S. Halsted St., Hull House, Chicago 7, Illinois, USA.
Tel. MOnroe 6-5399.

SKAUTU UN GAIDU DZĪVE

EGLĪTES VAKARS TORONTO

Toronto latviešu skautu un gaidu vienību eglītes vakaru ievadīja māc. A. Lūsis ar svētbrīdi. Svētrunā viņš norādīja, ka Ziemassvētki ir bērnu mīļākie svētki, atsaucoties uz kādu notikumu ar mazu meitenīti, kas mirstot novēlējusi savu mazo ietaupījumu (57 c) dievnama celšanai, lai cilvēki tur ietu redzēt Jēzu. Meitenītes ierosmei bijusi tāda atsaucība, ka neilgā laikā ienākušas lielas summas baznīcas, skolas, slimnīcas u. c. labdarības iestāžu celšanai, ko ceļotāji, kas iegriežas Filadelfijā, apbrīno. Stāstījums aizkustināja lielos un mazos klausītājus.

„Rīgas" skautu vienības mazskauti uzveda vad. St. Leimaņa un v. v. I. Batraka sagatavoto un I. Batraka sakārtoto uzvedumu „Latviešu karavīrs Saulgriežu zīmē." Uzveduma dalībnieki deklamēja cīņu laikiem piemērotus dzejoļus. Uzmanību saistīja piemērots teicēja teksts, kā arī mazskautu grupējums pie vairoga.

„Tērvetes" vienības skautu uzvedumā, ko bija sagatavojuši V. Poriete, patika inscenētie cilvēki un meža zvēri, par kuŗiem jo sevišķi priecājās mazie vakara viesi. Patika tērpi, dekorējums un uzveduma labais sniegums.

„Gaujas" gaidu vienības guntiņas uzveda Guntiņu teiku vad. S. Ozolas vadībā. Uzvedumā bija redzami sievietes mājas darbu skati, tautas dejas. Sevišķi iespaidīgs bija ugunskura inscenējums, ap kuŗu guntiņas pulcējās formas tērpos. Uzmanību saistīja Ilzes Šmites atzīstami izpildītā teicējas loma.

Pēc uzveduma viņa arī saņēma no „Gaujas" gaidu vien. pr-ces vad. M. Vilkas un vad. S. Ozolas izpildīto aktrises darba zīmi. Ilze Šmite un Edīte Zemīte saņēma arī vācējas darba zīmes. Šuvējas darba zīmes saņēma: Ilze Šmite, Rudīte Gulbe, Ruta Kusmane, Mārīte Pētersone, Gundega Melle un Edīte Zemīte. Liesmiņaspakāpes ieguvēja Ilze Pētersone saņēma attiecīgās pakāpes atšķiru.

„Rīgas" skautu vien. pr-ks P. Plaudis apsveica skautus Vilni Pētersonu un Viesturu Treigutu ar Sudraba bultas kopnieku kursu pārbaudījumu sekmīgu izturēšanu pie kanadiešu skautiem. Abi minētie ir pirmie zināmie latviešu skauti, kas beiguši šādus augstu prasību kursus.

„Tērvetes" skautu vien. pr-ks vad. A. Budrevics paziņoja mazajiem vakara viesiem, ka redzējis kaut kur vēl tālumā Ziemassvētku vecīti, un aicināja kopīgam saucienam: „Ziemassvētku vecīt, ū-ū-ū," ko bērnu balsis izsauca lielā sajūsmā. Pēc trešā sauciena gaidītais arī atsaucās . . . Vecītim (Vilis Treimanis) ienākot, to ielenca kuplais bērnu pulks, kas visi arī saņēma dāvanas. Tāpat neizpalika dāvanas vecāko gadu gājumam — lielgaidām, roveŗiem un vadītājiem.

Vecāku padomes rīkotajā loterijā E. Brodera vadībā „Lotus" puķu veikala dāvāto ziedu grozu laimēja V. Pilpe. Vecāku padomes dāmas bija rūpējušās par garšīgiem cepumiem un padzērieniem. Jaunā audze priecājās tautiskās dejās un rotaļās. Vakara dalībnieku skaitu varēja vērtēt uz 150. Varēja vēlēties vairāk vecākās paaudzes viesu. Sarīkojums bija atzīstami organizēts.

K.

Uz skautu un gaidu saucienu: „Ziemassvētku vecīt, ū- ū- ū", pēdējais arī atsaucās un ieradās ar lielu dāvanu maisu, no kuŗa tika mazajiem un arī lielākajiem.

J. Kreiļa uzņ.

INFORMĀCIJAS SARĪKOJUMS „PAZĪSIM SEVI"

16 jaunie mazskauti un guntiņas noklausās skautu vad. E. Jēkabsona ziņojumu. Trešajā rindā pie filmu aparāta vad. R. Zālamans, gaidas un vecākupadomes priekšsēde Velta Koļesnikova.

5. Jelgavas skautu vienības (Sv. Katarīnēs - Niagarā) vecāku padome rīkoja vakaru „Pazīsim sevi", kuŗa mērķis bija stiprināt draudzību skautu un vecāku starpā un sniegt informāciju jauno mazskautu un guntiņu vecākiem par turpmāko darbību. Vakaru atklāja skautu vad. E. Jēkabsons, iepazīstinot klausītājus ar skautisma principiem, audzināšanu, nodarbībām un organizācijas metodēm. Interesantas filmas vakaram bija sagādājis vad. R. Zālamans. Lielāko laiku aizņēma krāsu filma par aizvadīto skautu pasaules džamboreju Niagarā. Sarīkojums notika Niagaras latviešu skolas telpās.

J. Liģera uzņ.

OSKARS **PERRO** REALTORS

Zvani Lennox piecreizpieci . . .
LE 5-5555
1595 BLOOR ST., W.,
TORONTO.

Ar šo paziņoju, ka Ontario valdība man piešķīrusi tiesības atvērt savu notāra „NOTARY PUBLIC" biroju, 1595 Bloor St., West, Toronto 9. Pieņemu klientus dažādos notariālos darījumos, iepriekš pieteicoties LE 5-5555 katrā laikā.

OSKARS PERRO, Notary Public of Ontario.